

CRISTUS VERLOST GEVANGENEN5^e VIERTAL PREKEN

Thomas Boston

Door

THOMAS BOSTON

Thomas Boston Sr. geboren Duns, 17 maart 1676;
bevestigd als predikant 21 september 1699 te Simprin; 1 mei 1707 te Ettrick;
overleden aldaar 20 mei 1732.

INHOUD

1^e Preek. CHRISTUS, DE GAVE VAN DE VADER AAN ZIJN UITVERKOREN VOLK.

Ziet, Ik heb Hem tot een Getuige der volken gegeven, een Vorst en Gebieder der volken. Jesaja 55:4.

2^e Preek. Koninklijke proclamatie voor vrijheid van satans gevangenen

Om den gevangenen vrijheid uit te roepen. Jesaja 61:1(laatste gedeelte)

3^e Preek. PROCLAMATIE VAN CHRISTUS VOOR HERSTEL VAN BLINDEN EN GEVANGENEN

En den gebondenen opening der gevangenis. Jesaja 61:1 (laatste gedeelte)

4^e Preek. DE ZUCHTERS VERZEGELD

En de Heere zeide tot hem: Ga dóór door het midden der stad, door het midden van Jeruzalem en teken een teken op de voorhoofden der lieden, die zuchten en uitroepen over alle de gruwelen, die in het midden derzelve gedaan worden.

Ezechiël 9:4.

1. CHRISTUS, DE GAVE VAN DE VADER AAN ZIJN UITVERKOREN VOLK.

Ziet, Ik heb Hem tot een Getuige der volken gegeven, een Vorst en Gebieder der volken. Jesaja 55:4.

In het eerste vers van het hoofdstuk is er een ruim aanbod van genade en een hartelijke uitnodiging aan allen om van de zegeningen der zaligheid gebruik te maken. In het tweede en derde vers bestrafte de Heere de zondaren over hun versmading van dit aanbod en najagen van andere dingen. Vervolgens wordt de uitnodiging zelf weer hernieuwd en ondersteund door zeer belangrijke motieven. In dit alles toont de Heere een bijzondere betrekking op de heidenen, die toen nog vreemdelingen waren van de verbonden der belofte.

In de tekst is er een opmerkenswaardige reden van bemoediging voor zondaren om tot Christus te komen. Het doel daarvan is, om hen te bemoedigen regelrecht tot Hem te komen. Het is alsof God zou gezegd hebben: *Waarom bent u bang om te komen? Zie, Ik heb Hem juist voor dat doel gegeven, tot een Getuige der volken, een Vorst en Gebieder der volken.*

Hieruit kunt u opmaken dat Hij een volk moet hebben dat in Hem gelooft als een Getuige der volken, Hem volgt als een Vorst en Hem gehoorzaamt als een Gebieder. Stelde ooit een vorst een kapitein aan zonder het doel dat hij een deel soldaten onder zich zou hebben? In de tekst hebben wij een verklaring van hetgeen God de Vader gedaan heeft voor arme zondaren.

Omdat het een ongeëvenaarde daad is, wordt zij ingevoerd met een woord dat aandacht en bewondering vraagt: *Zie, Ik heb Hem gegeven.* Hij heeft een Gave gegeven aan zondaren, een Gave die in al hun behoeften kan voorzien.

1. Overdenk de Gever van die gave: *Ik*, dat is, *de Vader*, de Uitdenker en Oorsprong van de zaligheid van zondaars. Niemand anders had de kracht om deze Gave te geven. Deze Gave behoort dan ook met het oog op die grote Gever met alle verschuldigde eerbied en dankbaarheid te worden ontvangen.
2. Overdenk de Gave: *Hem*, dat is, Christus, van wie David een type of afschaduwing was. "Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een iegelijk, die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe." Dit is een Gave die past bij de grootheid van de Gever. Hij geeft als een Koning, ja als de Koning der koningen; want Zijn Gave is onuitsprekelijk en oneindig groot.
3. Let op de overdracht van deze edele Gave: *Ik heb Hem gegeven.* Ik heb Hem omniet geschonken. Dit is overeenkomstig het Verbond der genade. Hij werd niet geschonken tegen Zijn wil in; ook Hij gaf Zichzelf. De Vader bestemde Hem vrijwillig tot het werk en Christus nam dit blijmoedig aan: *Zie, Ik kom; in de rol des boeks is van Mij geschreven. Ik heb lust, o Mijn God! om Uw welbehagen te doen; en Uw wet is in het binnenste Mijns ingewands.* Psalm 40:8 en 9.
4. Overweeg het doel van deze Gave. Met welk doel gaf de Vader Christus? Wel, het was om in de noden van het volk te voorzien, zowel van de Joden als van de heidenen. Maar hier schijnen in het bijzonder de heidenen bedoeld te worden, vers 5: *Ziet, Gij zult een volk roepen, dat Gij niet kendet, en het volk dat Gij niet kendet, zal tot u lopen, om des HEEREN uws Gods wil, en om des Heiligen Israëls wil, want Hij heeft u verheerlijkt.* Welk soort mensen zij waren, kan ten dele geleerd worden uit werk waartoe waarvoor Christus is geschonken. Hij is

geschonken:

- (a.) Tot een *Getuige* om van de Waarheid te getuigen en om de gedachten en de wil van God jegens Zijn volk te openbaren. Johannes 18:37: "Hiertoe ben Ik geboren, en hiertoe ben Ik in de wereld gekomen, opdat Ik der waarheid getuigenis geven zou. Een iegelijk, die uit de waarheid is, hoort Mijn stem". Hieruit vloeit voort, dat zij een onwetend volk zijn, dat noch God, noch de verborgenheid der zaligheid kent. Het is een volk dat hun kennis door Adams val verloren heeft. Het is een ongelovig volk dat niet in God wil geloven, tenzij Hij bewijst wat Hij door Zijn getuigen zegt.
- (b.) Tot een *Vorst* om hen voor te gaan als een Leidsman en Kapitein, zoals het woord betekent. Dat houdt in dat het een volk is dat problemen heeft om Hem te volgen; dat de weg niet kent en dus een Voorganger nodig heeft.
- (c.) Tot een *Gebieder* om wetten en regels aan hen bekend te maken om die te gehoorzamen. Dit geeft te kennen dat zij een weerspanning volk zijn, dat iemand nodig heeft om hen te leiden.
- (d.) Er is een *ziet* aan de tekst voorafgegaan. Dit dient de aandacht en bewondering op te wekken. Laat ons dan overwegen en verwonderd zijn hoe goedgunstig en gepast de Heere voor ons heeft gezorgd.

Wij vinden deze leerstelling in dit vers:

Dat het geven van Christus door de Vader tot een Getuige, Vorst en Gebieder van zondaren, een zaak is, die met de ernstigste overweging en grootste bewondering overdacht moet worden.

In het verhandelen van dit onderwerp zullen wij, met de hulp van God, trachten aan te tonen:

1. Enkele bijzondere stappen in Gods edele Gave van Christus.
2. Waarom deze Gave zó opmerkelijk is.
3. Wat wij mogen zien in des Vaders schenking van deze Gave.
4. Om dan met een toepasselijk gebruik te besluiten.

Wij moeten dan aantonen:

1. Enkele bijzondere stappen in Gods edele Gave van Christus.

- (a.) Met betrekking tot de bestemming van deze Gave: God gaf Hem van vóór de grondlegging der wereld. De Heere bestemde Hem *tot een Getuige, Vorst en Gebieder der volken*. Van alle eeuwigheid heeft God voorgenomen veel mensen tot de heerlijkheid te brengen. Daarom bestemde Hij Hem toen tot hun Overste. Wat in de tijd wordt gedaan, is slechts de volvoering van de eeuwige raadsbesluiten. Eeuwig leven werd ons in Christus Jezus beloofd, voordat de wereld een begin kreeg, Titus 1:2.
- (b.) God gaf Hem in de morgen van de tijd, bij de eerste belofte: "En Ik zal vijandschap zetten, tussen u en tussen deze vrouw, en tussen uw zaad en tussen haar zaad; datzelve zal u de kop vermorzelen en gij zult het de verzenen vermorzelen". Toen Adam viel en zijn ganse nageslacht in een verloren staat bracht, toen beloofde God deze edele Gave, om te herstellen wat Adam verloren had en ons terug te geven wat hij weggenomen had.
- (c.) In de volheid des tijds gaf God Hem, toen Hij in de dadelijkheid deze Gave openbaarde. Toen het Woord vlees werd en onder ons woonde. "Wanneer de volheid des tijds gekomen is, heeft God Zijn Zoon uitgezonden, geworden uit een vrouw, geworden onder de wet". Toen werd die grote Gave gezien, die Mozes en

de profeten hadden voorzien, afgeschaduwd door de wet en waarnaar het volk van God met grote verwachting uitzagen. Hij kwam in een tijd, waarin de wereld in een diepe geestelijke duisternis lag. De kennis van de ware God was bijna totaal vernietigd onder de heidenen. Zij kenden de ware God niet en de ware godsdienst was onder de Joden vreselijk bedorven. De weinigen die overbleven, waren belast met de afmattende ceremonieën, die de mensen die zich daartoe begaven, niet konden rechtvaardigen. Daarom zagen ze uit naar de genade, die aan hun vaders was beloofd.

- (d.) God gaf deze Gave in de dagen, toen het Evangelie ongehinderd aan alle volkeren gepredikt werd. Toen en vanaf die tijd was het dat Christus Zijn standaard in de wereld verhief om allen, die onder Zijn vaandel wilden strijden, zonder onderscheid te ontvangen. Dus gaf God Hem met betrekking tot het vrije aanbod: "Het is de Gave Gods". Johannes 4:10.
- (e.) Hij geeft Hem in het bijzonder aan ieder uitverkoren ziel in de tijd der minne, op de dag van het huwelijk. O, dat is die gezegende tijd van de gelovige, waarin zij met de Zoon van God ondertrouwen, Zijn Woord geloven en zich aan Zijn leiding overgeven. Zij ontvangen aldus de onuitsprekelijke Gave Gods. En dit is voorwaar een allesovertreffende genade! Wie ook maar deze dierbare Gave door het geloof ontvangt, zal Hem wederom ontvangen op de huwelijksdag, dat is, wanneer de tijd zal zijn voorbijgegaan. Dan zal het gezegd worden: "Laat ons blijde zijn en vreugde bedrijven en Hem de heerlijkheid geven; want de bruiloft des Lams is gekomen, en Zijn vrouw heeft zichzelf bereid." Openbaring 19:7.

2. Laat ons ten tweede nagaan waarom deze Gave zó opmerkenswaardig is.

- (a.) Deze Gave is opmerkenswaardig vanwege de hand waaruit deze Gave kwam. Het was de hand van de Vader die Christus gaf. *Hij heeft zelfs Zijn eigen Zoon niet gespaard, maar heeft Hem voor ons allen overgegeven*, Romeinen 8:32. Indien een gift waardevol is om reden van de gever, dan is Christus de waardevolste Gift, aangezien Hij van de Vader is gegeven. Hij die Christus veracht, versmaadt óók de Vader. De stadsschrijver van Eféze veronderstelde dat iedereen toch wist dat de Efeziërs ijverig waren voor het beeld van Diana, omdat verondersteld werd dat het uit de hemel was gevallen, Handelingen 19:35. Tienduizend maal meer reden hebben wij om onze Heere Jezus zeer hoog te schatten, omdat wij de onfeilbaarste bewijzen hebben dat Hij van God, de Vader der barmhartigheden, kwam: "Mijn Vader geeft u dat ware Brood uit den hemel". Johannes 6:32.
- (b.) Deze Gave is opmerkenswaardig vanwege de personen aan wie deze Gave gegeven wordt. Wie zijn zij? Zij zijn mensen en geen engelen; zondaren en geen heiligen. "Maar God bevestigt Zijn liefde jegens ons dat Christus voor ons gestorven is, als wij nog zondaars waren", Romeinen 5:8. "Christus is te Zijner tijd voor de goddelozen gestorven", Romeinen 5:6. Mensen die giften geven, geven ze doorgaans aan hun vrienden, maar God gaf Zijn onuitsprekelijke Gave aan Zijn vijanden. Mensen geven aan de rijken, maar God gaf aan de armen. Hij gaf deze Gave aan hen, die de gaven, die hun geschonken waren bij de schepping, misbruikt hadden. O, laat ons hierbij stilstaan en zeggen: "Ziet, hoe grote liefde ons de Vader gegeven heeft, namelijk, dat wij kinderen Gods genaamd zouden worden. Daarom kent ons de wereld niet, omdat zij Hem niet kent". 1 Johannes 3:1.
- (c.) Deze Gave is opmerkenswaardig vanwege de geschiktheid ervan. God gaf niet alleen Zijn Zoon, maar Hij gaf Hem op de juiste tijd. Zoals het was met Abraham, voor wie God een lam ten brandoffer had voorzien in de plaats van zijn enige

zoon Izak, die alreeds op het altaar gebonden was. Alzo was het ook met de zondaar, wanneer zijn hals op het blok lag, wanneer de Goddelijke rechtvaardigheid een stevig houvast aan hem had en op het punt stond hem de genadeslag te geven, toen voorzag God Jezus ten brandoffer in onze plaats. O, welk een verrassing én een vertroosting was eertijds de belofte van Hem voor de arme Adam! O, hoe welkom behoorde ons dit getrouw woord, hetwelk aller aanneming waardig is, te zijn, dat God zelfs Zijn eigen Zoon gezonden heeft om te zoeken en zalig te maken wat verloren was!

- (d.) Deze Gave is opmerkenswaardig vanwege de gepastheid ervan. Ongepaste giften worden niet hoog gewaardeerd. Wat zou het voor een mens betekenen, die van honger zal sterven, indien hem een buidel met goud zou gegeven worden? Wat zou het betekenen voor een mens, die op het punt staat te sterven aan een ongeneeslijke ziekte, indien u hem veel voedsel zou voorzetten? Zulke ongepaste giften kunnen deze mensen niet baten. Maar Christus is, op welke wijze dan ook, gepast voor de toestand van een zondaar: "Waarom Hij ook volkomen kan zaligmaken, degenen, die door Hem tot God gaan, alzo Hij altijd leeft om voor hen te bidden", Hebréeën 7:25. "Want zodanig een Hogepriester betaamde ons, heilig, onnozelen, onbesmet, afgescheiden van de zondaren, en hoger dan de hemelen geworden". De balsem van Zijn bloed beantwoordt nauwkeurig aan onze wonden in diepte en grootte. Het reinigt uw geweten van dode werken, om de levende God te dienen. Uit dit oogmerk heeft de oneindige Wijsheid deze Gave uitgedacht, en iedere zondaar, wiens ogen worden geopend, ziet terstond Zijn gepastheid: "Want Christus is de Kracht Gods, en de Wijsheid Gods", 1 Korinthe 1:24.
- (e.) Deze Gave is opmerkenswaardig vanwege de noodzakelijkheid ervan. Handelingen 4:12: "En de zaligheid is in geen Ander; want er is ook onder de hemel geen andere Naam, die onder de mensen gegeven is door Welke wij moeten zalig worden". Wat zou de wereld zonder Christus anders geweest zijn dan een kerker van duisternis, een afgrond van afschuw, een gevangenis van ellende en wanhoop? Al hadden wij alleen maar Gods donder op de Sinaï gehoord en niet het kermen van God op Calvarië, dan hadden wij de rotsen doen spijten en de heuvelen doen weergalmen van ons wanhopig schreeuwen. Geen mens, geen engel was in staat om ons te helpen. Niets dan het bloed van God kon voor onze schuld boeten.
- (f.) Deze Gave is opmerkenswaardig vanwege de grootheid ervan. Het is een Gave, wiens gelijke in de hemel en op de aarde niet is aan te treffen: "Alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft". De zaligheid is groot, maar de Zaligmaker, de Persoon, die deze zaligheid uitgewerkt heeft, is groter. Vele rijke en gezegende giften geeft God aan Zijn volk, maar zij zijn slechts klein in vergelijking met deze grote Gave, want tezamen geeft Hij ons daarmee alle dingen om-niet. Toen God besloot om Zijn goedheid, wijsheid, kracht en milddadigheid te openbaren en mee te delen, schiep Hij een wereld uit het niet. Maar toen Hij besloot om Zijn liefde te openbaren en om al Zijn heerlijkheid tentoon te spreiden, geeft Hij ons dat te aanschouwen in het gezicht en de Persoon van Jezus. De sabbat werd vastgesteld om God de lof toe te brengen van het scheppingswerk. Maar behalve dit is de eeuwigheid bestemd om God te loven voor de rijkdommen Zijner genade en heerlijkheid in Christus Jezus.
- (g.) Deze Gave is opmerkingswaardig vanwege de vrijheid ervan. Christus is een gave, Die men ongehinderd mag aannemen. Er bevindt zich een hoeveelheid wonderen in de vrijheid van die gave. Daar kunnen wij maar ten dele kennis van

nemen.

Deze Gave wordt gegeven:

- (1) Aan degenen die het niet verdiend hebben. Wij zijn niet waardig iets goeds uit de hand des Heeren te ontvangen, veel minder het hoogste Goed. Wij kunnen door verdienste geen aanspraak maken op één druppeltje water, veel minder op Christus en Zijn genade. Christus kan ons geen onrecht doen, wat Hij ons ook onthoudt.
- (2) Deze Gave wordt geschonken aan degenen die de dood en verdoemenis verdiend hebben, die terecht onder de vloek van het eerste Verbond lagen en wiens gebreken hen in de hel zouden hebben doen zinken.
- (3) Ja, deze Gave wordt gegeven aan hen, die deze niet zochten: "Ik ben gevonden van hen, die naar Mij niet vraagden; Ik ben gevonden van degenen, die naar Mij niet zochten; tot het volk, dat naar Mijn Naam niet genoemd was, heb Ik gesproken: Ziet, hier ben Ik, ziet hier ben Ik". Christus kan van Zijn ganse volk Getuigen: "Gij hebt Mij niet uitverkoren, maar Ik heb u uitverkoren." De Vader dringt deze Gave van Zijn Zoon bij arme zondaren aan, zelfs wanneer zij zich vermaken met dwaze dingen en Hem niet zoeken. Hij zegt: "Waarom weegt gijlieden geld uit voor hetgeen geen brood is, en uw arbeid voor hetgeen niet verzadigen kan? Hoort aandachtig naar Mij, en eet het goede, en laat uw ziel in vettigheid zich verlustigen", Jesaja 55:2.
- (4) Deze Gave wordt geschonken aan hen, die het niet verwachtten, of naar enige Gave uit Zijn hand uitzagen. Hoe werd Zacheüs verrast toen Jezus tegen hem zei: "Heden is deze huize zaligheid geschied!" Lukas 19:9.
- (5) Ja, Hij wordt nog aangeboden aan hen die deze Gave menigmaal hebben geweigerd, die herhaaldelijk verzocht zijn naar de bruiloftsmaaltijd te gaan en het zoveel malen geweigerd hebben te komen. *Gij wilt niet tot Mij komen*, zegt Jezus, *opdat gij het leven moogt hebben*. Maar evenwel zegt Hij: *Waarom wilt gij sterven, o huis Israëls?*
- (6) Deze Gave is opmerkenswaardig vanwege de onveranderlijkheid ervan. Alle geestelijke gaven en roepingen Gods zijn zonder berouw. Maar vooral is dit zo met Zijn grote en onuitsprekelijk Gave, Jezus. Waar Hij eenmaal komt, gaat Hij nooit meer weg. Er is een nauwe gemeenschapsband tussen Christus en de ziel, die de dood niet kan ontbinden. Ja, er is niets wat ons kan scheiden van de liefde Gods in Christus Jezus. Indien de ziel Christus niet kan omhelzen, zo zal Christus de ziel omhelzen. "Mijn schapen horen Mijn stem, en Ik ken dezelve, en zij volgen Mij. En Ik geef hun het eeuwige leven; en zij zullen niet verloren gaan in der eeuwigheid, en niemand zal dezelve uit Mijn hand rukken", Johannes 10:27 en 28. Indien de hand des geloofs zwak is, kan Hij die versterken. De Geest Gods bezwijkt niet noch wordt moede. De tijd van de vereniging tussen Christus en de gelovigen zal het eeuwige leven uitmaken.

3. Laat ons ten derde onderzoeken, **wat wij kunnen aanschouwen in het geven van deze Gave door de Vader.**

Veel, ja veel kunnen wij hier aanschouwen dat onze aandacht, bewondering, dankbaarheid en liefde verdient. Maar voor het tegenwoordige staat de tijd mij toe om slechts een bijzonderheid of twee te noemen.

- a. In deze Gave kunnen we onze eigen noden zien. Indien onze nood niet werkelijk zeer groot en dringend zou zijn geweest, zo had God Zijn Eigen Zoon aan ons niet gegeven tot een Getuige, Vorst en Gebieder. Indien onze ellende niet zeer groot

was geweest en het ook niet boven de macht van mensen en engelen was geweest om daarvan te verlossen, zou God zo'n rantsoen niet aan ons hebben gegeven. Dit toont dadelijk dat onze ellende zó groot is geweest, dat niemand anders dan Jezus ons kon verlossen van te verzinken in de afgrond. De Goddelijke uitnemendheid en oneindige waarde van het geneesmiddel legt duidelijk aan de dag de absolute noodzaak van zo'n geneesmiddel aan onze kant.

- b. In deze Gave kunnen we oneindige liefde aanschouwen. Wat anders dan liefde, eeuwige liefde en grenzeloze liefde kon God de Vader ertoe bewegen om Zijn eniggeboren Zoon te geven, om zelfs te sterven in de plaats van zulke schepselen als wij zijn? In plaats van verdienen hadden wij de allergrootste fouten. God was niet verplicht om ons zulk een Gave te geven. Zijn eigen liefde was de oorsprong. In de Gave zelf vinden wij de grootste uitstraling van liefde die ooit aan enig schepsel werd uitgestald. De grootheid ervan zal tot in alle eeuwigheid de liefde van engelen en mensen opwekken.
- c. In deze Gave moeten we overpeinzen een heerlijk ontwerp van goedheid jegens zondaren. Alle gaven Gods zijn bedoeld voor ons bestwil. Maar zoals deze Gave de grootste van hen alle is, ja oneindig groter dan alle bij elkaar genomen, zo is ook het voordeel dat daarbij wordt beoogd, uitnemend groot. Ja, het draagt een deel van de oneindige waarde van de Gave Zelf. Als wij de Goddelijke waardigheid van de gezonden Persoon bedenken en de nauwe verhouding tot de Vader; als wij de grootheid van het werk dat Zijn Vader Hem te doen gaf, bedenken; als wij bedenken het ontzaglijk en vreselijk lijden waartoe de Vader Christus aangewezen heeft om dat te ondergaan; dan mogen we daaruit concluderen dat het goed dat daardoor voor zondaren bedoeld werd, zó groot is, naar evenredigheid van de wijsheid en goedheid van de Persoon, die Hem zond. Alleen de Zoon van God is waardig om zoiets te volvoeren. Dit doel was niets anders dan het eeuwige leven. Jezus, de Leidsman onzer zaligheid, werd door lijden geheiligd, opdat Hij vele kinderen tot de heerlijkheid leiden mocht.

4. Laat ons thans besluiten met een toepasselijk gebruik.

Mijn vrienden, wanneer God deze Gave u aanbiedt, versmaadt Hem dan toch niet, maar ontvangt Deze dankbaar. Neemt Christus aan zoals Hij in het Evangelie wordt aangeboden. Toen Christus aan het kruis Zijn moeder zag staan bij de discipel, die Hij liefhad, zei Hij tot haar: *Vrouw, zie uw zoon!* Vervolgens tot de discipel: *Zie, uw moeder!* Vanaf die ure nam hij haar in zijn huis. Zo richt God Zich tot u en zegt tot ieder van ons: *Ziet Mijn Zoon Christus en neemt Hem in het huis van uw hart!*

Overdenkt de motieven hiervoor:

- (a.) Dat Christus een voornamen Gave is. Waar Hij ook komt daar komt Hij nooit alleen. Hij brengt een stoet van zegeningen met Zich. Zelfs de zegeningen van het eeuwige Verbond, want in Hem zijn al de beloften *ja en amen*. Ontvangt Hem en u zult een volmaakte en eeuwigdurende gerechtigheid bij Hem hebben: verzoening en vrede met God, vergeving der zonde, een zoon van God, een erfenis onder hen die geheiligd zijn, en eindelijk een recht op alle dingen. Indien u Hem ontvangt, alles zal uwe zijn: "Niemand dan roeme op mensen; want alles is uwe. Hetzij Paulus, hetzij Apollos, hetzij Céfas, hetzij de wereld, hetzij leven, hetzij dood, hetzij tegenwoordige, hetzij toekomstige dingen, zij zijn alle uwe. Doch gij zijt van Christus, en Christus is Gods". 1 Korinthe 3:21-23.
- (b.) Hij is een zielverzadigende Gave, in de genieting waarvan uw ziel mag rusten. Zoekt u geen verzadiging, jaagt u niet naar geluk? Nu, waarom zoekt u de

Levende onder de doden? Waarom zuigt u de droge borsten van de wereld en de onzuivere fontein van uw begeerlijkheden, die niet kunnen verzadigen? Jesaja 55:2. Niets anders dan een oneindig Goed kan de begeerten van de menselijke ziel verzadigen. En hier is het! Hier kunt u in Christus, - gelijk Hábakuk - een bron van vreugde en sterkte vinden, als alle andere vertroosting falen. Zoals niets anders dan de moederborst het hongerige kind kan verzadigen, zo kan niets anders dan Christus uw ziel echt verzadigen. "Maar zo wie gedronken zal hebben van het water, dat Ik hem geven zal, die zal in eeuwigheid niet dorsten; maar het water, dat Ik hem geven zal, zal in hem worden een fontein van water, springende tot in het eeuwige leven, Johannes 4:14.

- (c.) Hij gaf Zich over in de dood, opdat Hij een Gave zou kunnen zijn die gepast is voor uw noden. Hij is dat brood, hetwelk de Vader uit de hemel gaf; brood dat gemalen werd tussen de molenstenen en gebakken werd in de oven van Gods toorn, opdat Hij brood voor u zou kunnen zijn.
- (d.) Hebt u Hem niet wezenlijk nodig? Kunt u gelukkig zijn zonder vergeving, vrede met God, gerechtigheid en een eeuwige lafenis? Nu, er is geen andere weg om deze dingen te krijgen dan door Hem. O, mijn medezondaren, hoe kunt u zonder Hem leven of sterven? Uw noden roepen het u zeker en luid toe om Hem niet te verachten. Uw zielen, die wegwijnen in de zonde, roepen: *o, veracht deze Zaligmaker niet!* Uw zielen, die werkelijk ziek zijn, schreeuwen: *o, veracht de Medicijnmeester niet!*
- (e.) Overweeg dat Hij u wordt aangeboden. U kunt Hem hebben als u wilt. "De Geest en de Bruid zeggen: kom! En die het hoort, zegge: Kom! En die dorst heeft, kome; en die wil, neme het water des levens om niet". U bemerkt dat niets uw ontvangst van Hem verhindert, want: de Vader is gewillig Zijn Zoon aan u te geven; de Zoon is bereid om Zichzelf te geven, de Geest is gewillig. *Alle dingen zijn gereed, komt tot de bruiloft.*
Nee, het is niet zo maar een aanbod, maar een bevel: Dit is het bevel Gods, dat u gelooft in Zijn Zoon. Indien u Hem niet aanneemt, het eeuwig ongenoegen van God zal op u blijven. Daarom, neemt Hem aan! Hij, die gelooft, zal behouden worden; hij die niet gelooft, zal verdoemd worden.
- (f.) Overdenk dat Hij niet altijd aan u zal worden aangeboden. Als de Meester zal zijn opgestaan en de deur zal gesloten hebben, dan zult u tevergeefs kloppen. Er zal geen toegang meer zijn. Zo kunt óf u van het aanbod, óf het aanbod van u onttrokken worden. Nu is het de welaangename tijd, en nu is het de dag der zaligheid.
- (g.) Ten laatste. Bedenk dat, als u Hem niet ontvangt, dat u voor eeuwig verloren bent. Dan zal het verdragelijker zijn voor hen, die nooit van Hem gehoord hebben dan voor u. "Als iemand de wet van Mozes heeft teniet gedaan, die sterft zonder barmhartigheid, onder twee of drie getuigen. Hoeveel te zwaarder straf, meent gij, zal hij waardig geacht worden, die de Zoon van God vertreden heeft, en het bloed des Testaments onrein geacht heeft, waardoor hij geheiligd was, en de Geest der genade smaadheid heeft aangedaan? Want wij kennen Hem, die gezegd heeft: Mij is de wraak, Ik zal het vergelden, spreekt de Heere, En wederom: De Heere zal Zijn volk oordelen". Hebreeën 10:28-30.
Mijn medezondaren, wilt u nu deze Gave van de hemel aannemen? Ik ben er zeker van, dat er niet zoveel moeite aan ten koste gelegd zou behoeven te worden, om u een gave van weinig waarde te geven. Indien u deze Gave niet wilt aannemen, wat kunt u dan tot uw verontschuldiging zeggen?

Wellicht zijn de redenen, waarom sommigen deze Gave niet willen ontvangen, gemakkelijk te vinden.

- (1) Sommigen willen deze Gave niet ontvangen, omdat zij Hem niet nodig hebben. Zij kunnen, gelijk Ezau in een ander geval, gereed zijn te zeggen "Ik heb veel mijn broeder, het zij het uwe, wat gij hebt" Genesis 33:9. Helaas, velen zijn verzadigd, rijk en heersen als koningen zonder Christus. Maar o, het was wel te wensen dat zij echt rijk waren en dat zij heersten! Zulke mensen heersen alleen zoals Saul, toen God van hem geweken was. Ik ben er zeker van, dat indien er één ziel onder de hemel is, die Christus nodig heeft, het wel zulk een mens is! Zij die, gelijk de Laodicensen, rijk en verrijkt zijn en geens dings gebrek hebben, en niet weten dat zij ellendig, en jammerlijk, en arm, en naakt zijn. O, hoe zouden zij het nodig hebben om naar Jezus" raad te luisteren en van Hem goud te kopen, beproefd komende uit het vuur, opdat zij rijk mochten worden. Want wat bezit u zonder Christus waar de vloek van God niet op rust? Al uw gaven zijn vervloekt naar luid van Maleáchi 2:2: "Indien gij het niet zult horen, en indien gij het niet ter harte zult nemen, om Mijn Naam eer te geven, zegt de HEERE der heirscharen, zo zal Ik de vloek onder u zenden, en Ik zal uw zegeningen vervloeken; ja, Ik heb ook alrede elkeen derzelve vervloekt, omdat u het niet ter harte neemt".
- (2) Anderen willen deze Gave niet ontvangen, omdat zij er geen plaats voor hebben. Velen hebben geen plaats voor Christus. Hun harten en genegenheden worden op een andere manier in beslag genomen. Maar ach, wat neemt uw hart in beslag? Welke gasten huizen er in uw harten, dat de Zone Gods geen toegang kan krijgen? Indien u geen plaats hebt, o wilt u plaats maken? Zegt Hem dat u er mee instemt Hem aan te nemen en nodigt Hem uit om plaats voor Zichzelf te maken, en Hij zal het doen. Hij is bekwaam om uw afgoden uit te drijven en om de bolwerken der zonde en des duivels, die in uw harten zijn, af te breken.
- (3) Weer anderen willen deze Gave niet ontvangen, omdat hun de bezwaarlijke oorzaak van deze Gave niet aanstaat. Er zijn vele mensen die, hetgeen wat van hen, die tot Christus behoren gevraagd wordt, niet kunnen verwerken: "Zo iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf, en neme zijn kruis op, en volge Mij". Zij zouden de kroon willen nemen, maar weten geen raad met het kruis of met de moeilijke dienst. Zulken zijn te beklagen, want zij worden terzijde geleid door vooroordeel. Indien Christus in uw harten zou zijn, dan zou Zijn dienst uw keuze zijn en u zoudt roemen in Zijn kruis.
- (4) Velen willen deze Gave niet ontvangen, omdat zij niet verplicht willen worden tot een gift. Zo was het ook met de Joden. Toen zij hun eigengerechtigheid aan het oprichten waren, onderwierpen zij zich niet aan de gerechtigheid Gods. Deze hoogmoed van hart ligt menigmaal gesluierd onder het mom van nederigheid, terwijl de ziel ondertussen weigert tot Christus te komen, vanwege zijn onwil. Wel, u zult óf gedrongen worden om tot Christus te komen voor uw redding, óf u zult omkomen. Want, doe wat u wilt of ondergaat wat u kan, indien Christus de uwe niet is, zult u omkomen!
- (5) Eindelijk, niet weinigen willen deze Gave niet ontvangen, omdat zij denken dat, hoewel het anderen goed mag doen, het echter hen geen goed kan doen. Wie weet of dit is de verzoeking van sommigen! Dit is de vergiftige adem van het monsterachtig ongeloof, die dwars tegen Gods Waarheid indruist en Hem tot een leugenaar maakt, 1 Johannes 5:10. Het druist in tegen Zijn wijsheid, alsof Hij een ongepast geneesmiddel had voorzien. Zondaar, wie is er ooit omgekomen in Jezus" handen? O, welke wanhopige gevallen heeft Hij genezen!

Maar werpt u tegen, *dat er nooit een geval was als het uwe?*

Ik antwoord: u zult Christus des te meer verheerlijken, indien ge uzelf in Zijn handen waagt. Vele wonderbaarlijke voorbeelden hebt u als bewijzen van Zijn bekwaamheid. Waagt uzelf dan in Zijn hand, want Hij kan volkomen zalig maken degenen, die door Hem tot God gaan, alzo Hij altijd leeft om voor hen te bidden, Hebreëen 7:25. Amen.

2. Koninklijke proclamatie voor vrijheid van satans gevangenen

Om den gevangenen vrijheid uit te roepen. Jesaja 61:1

Tevoren hebben wij Christus" opdracht onderzocht met betrekking tot degenen die iets goeds in zich hebben, de zachtmoedigen en de gebrokenen van hart. In deze tekstwoorden lezen we van Zijn opdracht met betrekking tot degenen die niets goeds in zich hebben, maar totaal vervreemd van Hem zijn en in hun natuurstaat leven. Hij is gezalfd "***om den gevangenen vrijheid uit te roepen***".

Overweeg in deze woorden:

1. 's Mensen natuurstaat. Het is een staat van gevangenschap; hij is een gevangene van de satan: "En zij wederom ontwaken mochten uit den strik des duivels, onder welken zij gevangen waren tot zijn wil; 2 Tim. 2:26. Hij is de tiran van wie zij gevangenen zijn; hij heeft hen uit het licht van Gods gunst weggevoerd en houdt hen op zijn grondgebied vast, omdat hij de god is van deze eeuw.

2. Let op het werk dat Christus met betrekking tot hen heeft te verrichten. Hij moet hen "vrijheid uitroepen": "Om den gevangenen te prediken loslating." Lukas 4:19. Dit is inderdaad hetzelfde. Het woord dat Lukas voor vrijheid of loslating gebruikt, is "ontslaan", dat wil zeggen, de vrijheid geven. De woorden voor prediken en uitroepen geven eigenlijk "roepen" te kennen en worden óf voor "prediken" óf voor "verkondigen" gebruikt. En wat is prediken anders dan in de Naam van de Koning des hemels het Evangelie verkondigen? En dus heeft dit betrekking op Christus" koninklijk ambt. Uit dit deel van de tekst kunnen we de volgende leringen afleiden:

A. *Zondaren in hun natuurlijke en onherboren staat zijn gevangenen van de satan.*

B. *Jezus Christus heeft, met de uitdrukkelijke toestemming van Zijn Vader, een koninklijke proclamatie doen uitgaan dat de gevangenen van de satan in vrijheid gesteld kunnen worden.*

A. Wij zullen onze eerste lering behandelen: ***dat zondaren in hun natuurlijke en onherboren staat gevangenen van de satan zijn.***

Om deze lering toe te lichten, zullen we nagaan:

1. Hoe zondaren in hun natuurstaat gevangenen van de satan geworden zijn.
2. Wat hun toestand is als gevangenen van de satan.
3. De eigenschappen van deze gevangenschap.
4. Hoe we een nuttig gebruik maken van dit onderwerp.

1. Wij zullen dan aantonen hoe zondaren in hun natuurstaat gevangenen van de satan geworden zijn.

- Zij zijn gevangenen geworden, evenals men in de oorlog mensen gevangen neemt: "Want van wien iemand overwonnen is, dien is hij ook tot een dienstknecht gemaakt." 2 Petrus 2:19b. Toen de satan aan de hemel de oorlog verklaarde, heeft hij een verraderlijke aanval gedaan op onze eerste ouders in het paradijs en dus op heel het mensdom met hen inbegrepen. Hij viel hen aan als de bondgenoten van de hemel, en hij heeft zijn doel bereikt: hij heeft de overwinning behaald. En in dit opzicht gaat hij nog steeds door met zijn overwinning, en jaagt hij de onherboren wereld als krijgsgevangenen, zijn wettige gevangenen genoemd, voor zich uit.
- Zij worden als zijn gevangenen geboren, omdat zij geboren worden uit degenen

die hij heeft overwonnen en gevankelijk heeft weggevoerd. Daarom worden zij in Matthéüs nadrukkelijk "kinderen der hel" genoemd. Velen van de gevangenen in Babel hadden Kanaän nog nooit gezien, omdat zij in Babel geboren waren. Toch waren zij net zo goed gevangenen als hun ouders, en dat krachtens hun geboorte. Zo is het van nature ook met Adams nageslacht; zij worden geboren onder de macht van de satan. Hand. 26:18. Ook al kreeg een slaaf onder de wet die in het huis van zijn heer trouwde, aan het einde van zeven jaar zijn vrijheid terug, toch waren de kinderen van zijn heer, aangezien zij in zijn huis geboren waren, en zij konden slechts op een bijzondere wijze hun vrijheid terugkrijgen. Ex. 21:4. Zo zijn zelfs de kinderen van godzalige ouders van nature de gevangenen van de satan; kinderen van Abraham, kinderen van de duivel. Tegen de Joden heeft onze Zaligmaker gezegd: "Gij zijt uit den vader den duivel, en wilt de begeerten uws vaders doen." Joh. 8:44.

2. Ik wil nu onderzoeken hun toestand als gevangenen van de satan.

(1) Ieder natuurlijk mens is van zijn geboorte grond overgebracht naar het grondgebied van de satan, het rijk der duisternis. Vandaar dat er van de gelovigen gezegd wordt dat "zij bekeerd worden van de duisternis tot het licht, en van de macht des satans tot God." Hand. 26:18. En verder Kolossenzen 1:13: "Die ons getrokken heeft uit de macht der duisternis en overgezet heeft in het Koninkrijk van den Zoon Zijner liefde."

Zondaren zijn nu niet daar waar de Heere hen aanvankelijk heeft geplaatst; zij zijn overgebracht naar een ander rijk; net als de verloren zoon hebben zij het huis van hun Vader verlaten, en zijn naar een ver land gereisd, waar zij hun goed hebben doorgebracht. Lukas 15:13. Zij zijn ver van God, Zijn verbond en Zijn Zoon verwijderd. U bevindt zich in het rijk van de satan, o onbekeerde ziel! Een duister en ellendig rijk, waar zonde, duisternis en dood heersen; waar geen straaltje zaligmakend licht en leven is. En als u uit uw droom zou ontwaken, dan zou u zien dat dit werkelijk zo is. Het is een rijk waarmee God altijd in oorlog zal verkeren, en u bent een ongelukkige onderdaan van dat rijk.

(2) De gevangenen van de satan zijn beroofd van alles wat waardevol is, zoals dat met gevangenen altijd het geval is. Zij "zijn ellendig en jammerlijk en arm en blind en naakt." Openb. 3:17. Het licht van het verstand, de gerechtigheid van de wil, de heiligheid van de genegenheden, het is allemaal verloren; alles ten roof en prooi gevallen aan de helse overwinnaar. Nu bent u een arme gevangene, die werkelijk niets goeds heeft gehouden; niets wat de benden van de hel u niet hebben laten inleveren.

(3) Zij zijn ontbloot. Dit gaat ook terug op een oude gewoonte waarop men gevangenen behandelde. "Toen zeide de HEERE: Gelijk als Mijn knecht Jesaja naakt en barrevoets wandelt, drie jaar, tot een teken en wonder over Egypte en over Morenland, alzo zal de koning van Assyrië voortdrijven de gevangenen der Egyptenaars, en de Moren, die weggevoerd zullen worden, jongen en ouden, naakt en barrevoets en met blote billen, den Egyptenaars tot schaamte." Jes. 20:3, 4. Wat een treurig gezicht is het om heldhaftige mannen, die aan het begin van de strijd glinsterden in blinkende klederen en wapenen, ontbloot te zien en voor het oog van de overwinnaars verjaagd te zien worden, nadat zij in de handen van hun vijanden zijn gevallen. Het is echter droeviger om te zien dat kostelijke zielen door de satan van hun oorspronkelijk gerechtigheid ontbloot zijn, en voor zijn oog worden weggedreven met als enige bedekking lompen, vuile lompen. Openb. 3:17. Dit, o zondaar, is de schandelijke en gevaarlijke toestand waarin u als gevangene van de satan verkeert.

(4) Zij zijn geen eigen baas meer, maar verkeren onder de heerschappij van de

overwinnaar. Zij zijn door hem gevangen genomen tot zijn wil. 2 Tim. 2:26. Hun vrijheid is voorbij en zij zijn slaven van de slechtste heer. Wees er niet verbaasd over dat menige zondaar klaarstaat om de duivel te dienen tot zijn eigen zichtbaar verderf, ondanks dat zijn rede en consciëntie spreken. Ach, zij zijn gevangenen en kunnen daarom niet gaan en staan waar zij willen, maar moeten gaan waar hij wil dat zij zullen gaan. "Ik zie een andere wet in mijn leden, welke strijdt tegen de wet mijns gemoeds, en mij gevangenneemt onder de wet der zonde, die in mijn leden is. Rom. 7:23.

(5) Als zij iets waardevols krijgen, dan mogen ze dat niet houden; het wordt hun door de overwinnaar op gewelddadige wijze ontnomen. Evenals de Babyloniërs de Israëlieten overhoop wierpen en beledigden toen zij hen gevangelijk wegvoerden, zo werpt de satan zijn gevangenen ook overhoop en beledigt hij hen. Psalm 137:3. Soms wordt de natuurlijke mens plotseling overtuigd van zijn zonde en plicht, en dit leidt tot berouw over de zonde en tot een voornemen het leven te beteren; maar dit houdt geen stand. Ach, hoe kan het ook anders zolang zij gevangenen van de satan zijn. Hij zal immers niet dulden dat zij erover zullen denken hun voornemens uit te voeren, net zo min als Farao duldde dat de Israëlieten erover dachten zijn dienst te verlaten. Nee, hij rust niet eerder dan nadat zij hun voornemens overboord zullen hebben gegooid.

(6) Zij zitten zó vast dat ze niet weg kunnen komen; zij worden door de sterk gewapende vastgehouden onder de macht der duisternis. Kol. 1:13. Er is een kloof tussen hen en elk geestelijk goed, zodat zij niet naar de overkant kunnen. Lukas 16:26. De satan heeft zijn bewakers over hen gezet, aan wie zij niet kunnen ontsnappen om tot de Heere weder te keren. Hij heeft hen geboeid met menigerlei begeerlijkheden, die zij niet van zich af kunnen schudden. Kortom, niets minder dan een macht die sterker is dan alle machten van de hel, kan de weg banen tot de vrijlating van een gevangene.

(7) Zodra zij proberen te ontsnappen, worden zij nog beter in de gaten gehouden; zij krijgen sterkere bewakers en er wordt meer werk in hun handen gestopt. Wat Farao met de kinderen Israëls deed, doet de duivel met zijn gevangenen. Rom. 7:9-11. Hierdoor komt het dat velen nooit zo ver de verkeerde weg opgaan als juist wanneer zij ten avondmaal gaan, of overtuigingen hebben, of in tijden van meer dan gewone ernst. De machten van de hel spannen zich immers samen om de vluchteling tegen te houden.

3. Nu gaan wij over tot de bespreking van de eigenschappen van deze gevangenschap.

(1) Hier merken wij op dat het een *geestelijke* gevangenschap is; een gevangenschap van de ziel. De ziel is het voornaamste deel van de mens, derhalve dient de gevangenschap van haar het meest betreurd te worden. Alles wat mensen in hun gevangenschap overkomt, ook al waren zij gevangenen van de Turken of van de meest barbaarse volken, beperkt zich tot het lichaam. Hoewel iemands lichaam in de macht van een ander is, toch zijn zijn ziel en gedachten zo vrij als die van ieder ander. De satan legt echter beslag op de inwendige mens en, hoe het ook naar het lichaam gaat, hij heeft de mens in zijn greep voor zover hij de ziel in zijn greep heeft.

(2) De gevangenschap is *allesomvattend*. Zij strekt zich uit tot alle krachten en vermogens van de ziel, de inwendige mens. De natuurlijke mens is satans gevangene: "Maar de natuurlijke mens begrijpt niet de dingen die des Geestes Gods zijn; want zij zijn hem dwaasheid, en hij kan ze niet verstaan, omdat zij geestelijk onderscheiden worden." 1 Kor. 2:14. De Heere schiep het verstand van de mens en begiftigde deze met kennis: als gids voor de gehele mens op de weg van gelukzaligheid, als het oog

van de ziel om zonde van plicht te onderscheiden. Kennis is ook als een gids om de weg te banen door het drijfzand en de verschillende rotsen die tussen hem en de oever van het hemelse Kanaän liggen. Maar doordat het verstand in de strijd tussen de satan en het mensdom door het bedrog van de verzoeker gewond raakte, Gen. 3:5, is het in handen van de vijand gevallen, die het van al zijn licht beroofde en zondaren opsloot in het duister. Vandaar ook dat van hen gezegd wordt dat zij duisternis zijn. Ef. 5:8. Zij kunnen de weg van ontkoming niet zien. Bovendien is er vals licht in het verstand gekomen, dat net als een dwaallicht de ziel in valstrikken leidt, waardoor zij zoet voor zuur, en zuur voor zoet, goed voor kwaad, en kwaad voor goed houdt. Hun heerlijkheid is dus in hun schande, en zij bedenken aardse dingen, Filipp. 3:19.

(3) Verder is de *wil* de gevangene van de satan. Zij hebben een stenen hart, Ezech. 36:16. De Heere Die dit zielsvermogen begiftigde met gerechtigheid en met een hartelijke begeerte om Zijn wil te doen, "want God heeft den mens recht gemaakt", (Engelse vertaling Pred. 7:29), gaf de wil heerschappij over de mens zodat hij zonder hem niets goeds of kwaads kon doen. Maar kijk, hij viel eveneens in de handen van de vijand, die hem zó naar de verkeerde kant heeft omgebogen, dat hij door geen menselijke kracht kan worden recht getrokken. Vandaar: "De Heere richte uw harten tot de liefde Gods en tot de lijdzaamheid van Christus." 2 Thess. 3:5. Hij alleen kan het. De satan houdt hem zo in zijn greep, dat hij zich niet buiten de cirkel van het kwaad kan bewegen die, hij om hem heen heeft getrokken, noch kan hij op rechte wijze werkelijk iets goeds willen. "Want het is God, Die in u werkt beide het willen en het werken, naar Zijn welbehagen." Filipp. 2:13. De satan heeft hem met zulke zware ketens verzwaaard, dat hij niet in staat is om op Christus" bevel tot Hem te komen, net zo min als een koperen berg tot een mens kan komen als hij dat beveelt. "Niemand", zegt Jezus, "kan tot Mij komen, tenzij dat de Vader Die Mij gezonden heeft, hem trekke." Joh. 6:44.

(4) Verder zijn ook de *genegenheden* satans gevangenen: "En de HEERE zag, dat de boosheid des mensen menigvuldig was op de aarde en al het gedichtsel der gedachten zijns harten te allen dage alleenlijk boos was." Gen. 6:5. De genegenheden die volkomen heilig geschapen waren, waren onderworpen aan de leiding van het verstand en het bevel van de wil, en waren in de ziel gesteld om haar heilige voornemens en wil uit te voeren. Maar ook zij raakten betrokken bij deze oorlog met de hel; losgemaakt van de band van onderwerping aan het verstand en de wil in deze zaken, maar genageld aan satans deurposten, om hem en zijn werk in de ziel tot in eeuwigheid te dienen. "Waarom toch zou in de hand des zots het koopgeld zijn om wijsheid te kopen, dewijl hij geen verstand heeft?" Spr. 17:16. Zij hebben daarom ook geen lust in het koopgeld dat zij hebben ontvangen om wijsheid te kopen, en zij kunnen er de moed niet voor opbrengen. De vreugde en het vermaak van de natuurlijke mens, alsmede zijn verlangen, droefheid en al zijn andere genegenheden, worden vastgehouden binnen de omtrek van het zien- en zinlijke.

(5) Het is een *harde en zware* gevangenschap. De Egyptenaren en de Babyloniërs hebben hun gevangenen nooit zó behandeld als de satan de zijnen behandelt. Zij worden beziggehouden, ja, bezig met het uitvoeren van hun eigen verderf, met de verzenen tegen de prikkels te slaan, met het graven naar het graf als naar verborgen schatten. Zij zijn voortdurend in de weer om hun begeerlijkheden te voeden en hun ziel te laten verhongeren; en het doel van hun meester is om de één de ander te laten verwoesten. Het is hun dagelijkse bezigheid strikken te spannen voor hun eigen voeten, touwen te vlechten waarmee zij naar het verderf worden gesleept, en putten te graven om daarin te vallen en nooit meer daaruit op te staan. Voor zover de zonde hun

werk is, doen zij hun ziel geweld aan Spr. 8:36, en betonen zij de dood lief te hebben.

(6) Deze gevangenschap is een *eeuwige* gevangenschap. Hoe smartelijk is het om een paar jaar door mensen gevangen te worden gehouden! Deze overwinnaar zal zijn gevangenen echter nooit vrijlaten tenzij zij hem door de kracht van de Almachtige worden ontnomen. De dood laat op zijn hoogst andere gevangenen vrij, want in het graf, zegt Job, "zijn de gebondenen te zamen in rust; zij horen de stem des drijvers niet. De kleine en de grote is daar; en de knecht vrij van zijn heer." Job 3:18, 19. Zij die echter als gevangenen van de satan sterven, worden niet bevrijd! Integendeel, de duivel kan zich ervan verzekerd houden dat zij hem eeuwig zullen dienen.

(7) Het is een *vrijwillige* gevangenschap, dus des te hopelozere. Zij worden door de satan naar zijn willekeur gevangen genomen, 2 Tim. 2:26. Zij hoeven niet opgejaagd te worden. Zij gaan niet alleen op zijn bevel, maar zij rennen op zijn bevel. "Hun voeten zijn snel om bloed te vergieten" (Rom. 3:15). Of zij nu in de oorlog gevangen zijn genomen of als gevangene zijn geboren, zolang zij ervoor kiezen om de duivel te dienen en zij er niet toe kunnen bewogen worden zich aan de Heere over te geven, is hij nu toch hun meester als gevolg van hun eigen toestemming en keuze.

(8) Tenslotte, het is een *betoverende* gevangenschap. De zondaar die eenmaal gevangene van de satan is, bekommert zich nooit om zijn vrijheid tenzij genade het hart verandert. Hij gaat er prat op dat hij eruit ziet als een gevangene, doet zijn werk met de liefde van zijn hart, en is dik tevreden met zijn toestand. De genadige afkondiging van bevrijding door Christus klinkt in zijn oren, maar hij zegt: *ik heb mijn meester lief, ik wil niet om niet uitgaan*, Ex. 21:11.

4. Wij zullen een nuttig gebruik maken van dit onderwerp.

Ten eerste zullen wij van dit onderwerp gebruikmaken tot onze *overtuiging*.

Weet dan, en wees ervan overtuigd, o onbekeerde zondaar, dat u de gevangene van de duivel bent. Zijn er niet velen die hun hoofd nooit vermoeid hebben met hun staat, in wiens ziel nog nooit enig werk van genade of bekering heeft plaatsgehad? Velen in wie een veelbelovend levensbeginsel geheel is bedorven? Ik wil tot een ieder van hen zeggen: u hebt gehoord wat de toestand is van de gevangenen van de duivel, en u bent die man, u bent die vrouw, u bent net zo stevig in zijn macht als krijgsgevangenen in de handen van hun overwinnaars. U wilt het niet geloven, en dit is uw zonde en ook uw ellende, Openb. 3:17. U zult wel geneigd zijn uzelf te prijzen en de duivel uit te dagen, ook al bent u nooit door wederbarende genade uit de macht der duisternis verlost en overgezet in het Koninkrijk van Gods lieve Zoon, Kol. 1:13. Dit is echter de manier waarop de satan zijn gevangenen behandelt: hij graaft hun ogen uit: "Hij verblindt de zinnen der ongelovigen, opdat hen niet bestrale de verlichting van het Evangelie der heerlijkheid van Christus, Die het Beeld Gods is." 2 Kor. 4:4.

Het gevolg hiervan is dat zij niet kunnen weten waar zij zijn, of wie het is die hen gevangen heeft genomen. Denkt u dat alleen heksen en tovenaars gevangenen van de duivel zijn? Nee, nee! Misschien heeft de satan uw ziel wel volledig in zijn bezit, hoewel u niet weet dat zijn naam Legio is. Zelfs biddende en erg godsdienstige mensen die op gerechtigheid en ingetogenheid gesteld zijn, en zij die veel meer hun toevlucht hebben genomen tot een strenge levenswandel dan tot de praktijk van de godzaligheid, kunnen toch kinderen der hel zijn, zoals onze Zaligmaker de schriftgeleerden en Farizeeën noemt (Matth. 23:15). En alle onbekeerden zijn kinderen des toorns en gevangenen van de duivel. Hij is "de geest die nu werkt in de kinderen der ongehoorzaamheid" en zij zijn "de kinderen des toorns." Ef. 2:2, 3. Wilt u hetgeen eerder tot uw overtuiging gezegd is, toepassen?

Beproof uzelf!

- Bent u, o onbekeerde zondaar, niet uit Gods genadige tegenwoordigheid weggevoerd naar het rijk van de satan, het rijk der duisternis? Weet u ervan dat het licht van Gods aangezicht op uw ziel heeft geschinen? Eens verkeerde u voorzeker in duisternis, Ef. 5:8. Is er al enig geestelijk, zaligmakend licht in uw ziel doorgebroken? Is na een lange nacht van uw natuurstaat de dageraad al aangebroken? Of bent u niet meer in de staat waarin u geboren bent? Als u niet in het duister bevindt, wat hebben dan uw werken der duisternis, en uw onbekwaamheid om de allesovertreffende uitnemendheid van Christus te onderscheiden, te betekenen?
- Bent u niet beroofd en ontbloomd van uw geestelijke sieraden? Waar is het licht van het verstand, de gerechtigheid van de wil, de heiligheid van de genegenheden die de mens had voordat hij in vijandelijke handen viel en de vrijgekochten des Heeren weer ten dele bezitten?
- Heeft de gerechtigheid niets meer van u te eisen? Bent u niet onder de macht van de overwinnaar? Hoe komt het dan dat u niet het vermogen hebt om een verleiding te weerstaan, dat de satan u ondanks uw rede en geweten zo gemakkelijk op een weg voert, waarvan u weet dat het een verkeerde weg is? Ja, hangen uw begeerlijkheden niet als ketens om u heen, zodat u zich niet van de zien- en zinlijke dingen tot God kunt wenden?
- Bent u niet snel beroofd van enig goed begin dat soms in u is? U hoort het Woord, maar pikken de vogels het niet bij u weg? Zijn al uw overtuigingen en voornemens niet geleidelijk aan als een morgenwolk verdwenen? Hoe snel is de onrust in uw gemoed gestild, en hebt u uw begeerlijkheden weer net zo lief gekregen als voorheen!

Geef de overtuiging dan plaats, want zij die nooit gezien hebben dat zij gevangenen van de satan zijn, behoren niet tot degenen die ooit door Christus zijn vrijgemaakt, Joh. 8:32-36. Wat denkt u, wordt het werk der genade in de ziel voortgezet als een droom in de morgen? Worden de gevangenen van de duivel vrijgelaten zonder ooit aan de weet te zijn gekomen dat zij zijn gevangenen waren? Hoe kan een ziel de afgekondigde vrijlating voor de gevangenen omhelzen als zij nooit gezien heeft dat zij zich in deze toestand bevond? Bedenk dat dit de eerste stap is tot uw vrijlating. Het Evangelie is gezonden om uw ogen te openen, en u te bekeren van de duisternis tot het licht, en van de macht des satans tot God; opdat u vergeving der zonden ontvangen zult, en een erfdeel onder de geheiligden, door het geloof in Christus, Hand. 26:18. De Geest van Christus begint Zijn werk met overtuiging van zonde en ellende. Hij laat de gevangenen zien waar zij zich bevinden, wiens eigendom zij zijn, en wat hun toestand is. Hierdoor worden zij uit hun diepe slaap wakker geschud, en stellen zij deze vrijlating op hoge prijs. Zij gaan nu graag met hun Verlosser mee: "Het heeft u bedorven, o Israël, want in Mij is uw hulp." Hos. 13:9.

Ten tweede kunnen we van dit onderwerp gebruikmaken tot *vermaning*.

O, gevangen bannelingen, haast u om bevrijd te worden, opdat u in de kuil niet sterven zult en uw brood u niet zal ontbreken, Jes. 51:14. Wek uzelf op om uw vrijheid terug te krijgen en niet langer gerust te zijn in uw gevangenen toestand.

- Bedenk dat als u nog een korte tijd in deze staat zult blijven doorleven, er voor u niet meer de mogelijkheid tot vrijlating zal zijn. "Alles wat uw hand vindt om te doen, doe dat met uw macht; want er is geen werk, noch verzinning, noch wetenschap, noch wijsheid in het graf, waar gij heengaat." Pred. 9:10. Uw leven is onzeker en als u in deze staat zult sterven, zult u in de binnenste kerker gebracht

worden, en dan zal het zijn: vaarwel vrijheid, tot in eeuwigheid! "Strijdt om in te gaan door de enge poort; want velen (zeg Ik u) zullen zoeken in te gaan, en zullen niet kunnen; namelijk nadat de Heere des huizes zal opgestaan zijn en de deur zal gesloten hebben, en gij zult beginnen buiten te staan en aan de deur te kloppen, zeggende: Heere, Heere, doe ons open; en Hij zal antwoorden en tot u zeggen: Ik ken u niet, vanwaar gij zijt." Lukas 13:24, 25. Ook al weigerde de dienstknecht onder de wet zijn vrijheid aan het einde van zes jaar, hij kreeg haar toch in het jubeljaar terug. Maar al wie in dit leven weigert de dienst van de satan op te zeggen, zal er hiernamaals geen tijd voor krijgen. En als u in het net opgesloten zit, moet het wel uitzichtloos zijn. De gedachte dat u zich niet had voorgesteld dat het hierop zou uitlopen, zal u niet troosten.

- Bedenk dat het nu de tijd van vrijlating is: "Zie, nu is het de welaangename tijd, zie, nu is het de dag der zaligheid." 2 Kor. 6:2. Christus heeft losgeld betaald voor satans gevangenen en de vrijlating wordt in het Evangelie afgekondigd. Benut het heden van genade, en geef gehoor aan de Bevrijder zodra u hoort dat de genadige vrijlating wordt afgekondigd. Hoor wat Christus tot zulken zegt: "Sta op, Mijn vriendin, Mijn schone, en kom."

C. Nu gaan wij over tot de tweede lering:

Jezus Christus heeft, met de uitdrukkelijke toestemming van Zijn Vader, een koninklijke proclamatie doen uitgaan dat de gevangenen van de satan in vrijheid gesteld kunnen worden. "Hij heeft Mij gezonden om den gevangenen vrijheid uit te roepen."

In de toelichting van deze lering zullen wij:

1. Aantonen wat de inhoud van deze proclamatie is.
2. Uitleggen welke vrijheid in het Evangelie aan de gevangenen van de satan wordt geproclameerd.
3. Een aantal omstandigheden noemen die met deze proclamatie gepaard gaan.
4. De tekstwoorden toepassen.

1. Wij moeten aantonen wat de inhoud van deze proclamatie is.

Deze koninklijke proclamatie van Jezus Christus is het Evangelie, de blijde boodschap van het heil. Het Evangelie is de proclamatie van de Koning des hemels aan arme zondaren, waarin Hij vrijheid aanbiedt aan alle gevangenen van de satan tot wie deze proclamatie komt. De wet legt zondaren het zware juk van de vloek op, het Evangelie brengt het aanbod van vrijheid.

(1) Wij merken op dat dit een proclamatie is die in het jubeljaar werd gedaan. In Leviticus 25:8-22 leest u over de wet van het jubeljaar dat één keer in de vijftig jaar gevierd werd als zevenmaal zeven jaren voorbij waren. "En gij zult dat vijftigste jaar heiligen en vrijheid uitroepen in het land voor al zijn inwoners; het zal u een jubeljaar zijn, en gij zult wederkeren een ieder tot zijn bezittingen en zult wederkeren een ieder tot zijn geslacht." Lev. 25:10. Het werd uitgeroepen door de bazuin des geklanks op de verzoendag (vers 9). Dan kregen alle arme slaven hun vrijheid, of hun heren hen nu wilden afstaan of niet; en al degenen die hun land hadden moeten verpanden of verkopen, kwamen weer in het bezit ervan. Het was dus een proclamatie die menig hart verheugde. Welnu, het Evangelie is een soortgelijke proclamatie en de tijd ervan is het jubeljaar. Jezus kwam "om uit te roepen het jaar van het welbehagen des HEEREN, en den dag der wrake onzes Gods, om alle treurigen te troosten." Jes. 61:2. Vergelijk 2 Korinthe 6:2: "Zie, nu is het de welaangename tijd, zie, nu is het de dag der zaligheid." O, goed nieuws, zondaren, eens is er aan het kruis verzoening

geschied, en thans klinkt de bazuin van het Evangelie!

Er is een proclamatie waarvan de inhoud is, dat de gevangenen van de satan nu hun vrijheid kunnen krijgen, ook al wil hun meester hen niet afstaan; en dat de erfenis van de hemel, die verpand was, en Gods gunst, al was die verbeurd, in hun bezit kan komen. Arme misdadigers en bankroetiers kunnen die weer terugkrijgen.

(2) Het is een proclamatie van een overwinnaar aan gevangenen. De koning van Babel nam de Joden gevangen en hield hen zeventig jaar in gevangenschap. God verwekte echter Kores, Jes. 45:1-4, en hij bracht het Babylonische rijk ten val. De ondergang van dat rijk betekende de verlossing van de Joden, want hij riep hen vrijheid uit om naar hun eigen land terug te keren. Ook dit was een type van de proclamatie van het Evangelie. De satan voerde oorlog tegen het mensdom; hij voerde hen allen gevangelijk weg naar zijn rijk, en er was niemand die hen uit zijn hand verlost. Koning Jezus bond echter met hem de strijd aan, versloeg al zijn strijdkrachten, bracht zijn rijk ten val en eigende Zich het koninkrijk toe: "En de overheden en de machten uitgetogen hebbende, heeft Hij die in het openbaar tentoongesteld, en heeft door hetzelfde over hen getriomfeerd." Kol. 2:15. "Hiertoe is de Zone Gods geopenbaard, opdat Hij de werken des duivels verbreken zou." 1 Joh. 3:8. En nu Hij op Zijn troon gezeten is, is Zijn koninklijke proclamatie uitgegaan, dat gevangenen van de satan in het rijk van God kunnen terugkeren.

2. Wij zullen nu uitleggen welke vrijheid in het Evangelie aan de gevangenen van de satan wordt geproclameerd. Dit is het hoofdthema van de proclamatie.

(1) Om de rijkdom van deze proclamatie te verstaan, moet u weten dat Christus door het Evangelie iedere zondaar tot wie deze proclamatie inwendig komt, vrijheid schenkt van de heerschappij en slavernij van de satan. Hij bekeert hen van de macht van de satan tot God, Hand. 26:18. Iedereen die bereid is om met zijn oude meester, de duivel, te breken, mag zonder zijn toestemming komen. U bent welkom bij Jezus, de Overwinnaar, en de overwonnen tiran zal u niet kunnen tegenhouden. Welnu, "de Geest en de bruid zeggen: Kom! En die het hoort, zegge: Kom! En die dorst heeft, kome; en die wil, neme het water des levens om niet." Openb. 22:17. Hij is een sterk gewapende, maar Eén is er sterker dan hij, Die zijn juk van uw hals zal afrukken, en Die maken zal dat zijn ijzeren boeien het zullen begeven als touwen die door vuur verbrand worden. En hoewel hij u lastig zal blijven vallen zolang als u op aarde bent, toch zal hij nooit, nooit zijn vroegere macht over u terugkrijgen, en u zult uiteindelijk volkomen bevrijd worden van de minste hinder die hij u kan bezorgen: "En de God des vredes zal den satan haast onder uw voeten verpletteren. Rom. 16:20.

(2) Hij bevrijdt van de wet als het verbond der werken: "Gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade. Rom. 6:14. Satans gevangenen zijn onder de wet als het verbond der werken, en de wet legt hen een zwaar juk op, namelijk volmaakte gehoorzaamheid, op straffe van de vloek: "Want zovelen als er uit de werken der wet zijn, die zijn onder de vloek; want er is geschreven: Vervloekt is een iegelijk die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der wet om dat te doen. Gal. 3:10. Deze vloek droegen zij met zich mee toen zij gevangelijk werden weggevoerd, en zij blijft altijd op hen rusten, totdat zij ervan bevrijd worden. Welnu, Christus verkondigt bevrijding van deze vloek, biedt aan om zondaren van onder de heerschappij van de wet vandaan te halen en hen onder de genade te brengen, waar geen vloek meer is. "Christus heeft ons verlost van de vloek der wet. Gal. 3:13. Hier ontvangen zij een hen toegerekende gerechtigheid, en zij worden er niet toe aangezet om haar door eigen

werken te zoeken! Als zij in deze staat zondigen, is de zwaarste straf Vaderlijke kastijding: "Indien zijn kinderen Mijn wet verlaten en in Mijn rechten niet wandelen, indien zij Mijn inzettingen ontheiligen en Mijn geboden niet houden, zo zal Ik hun overtreding met de roede bezoeken, en hun ongerechtigheid met plagen." Psalm 89:31-33. Zo biedt Hij aan om het juk van de wet weg te nemen, om u buiten het bereik van haar vloek te brengen, en om Zijn eigen juk op te leggen, wat een zacht juk is, Matth. 11:30.

(3) Jezus verkondigt de bevrijding van de heerschappij en dienstbaarheid der zonde: "Want de zonde zal over u niet heersen." Rom. 6:14. Satans gevangenen zijn allen slaven van de zonde. Zij woont niet alleen in hen, zoals dat in de besten het geval is, maar zij heerst over hen, vult hun harten en handen aanhoudend met haar werk zodat zij niets anders kunnen doen dan zonde: "Er is niemand die goed doet, ook niet één." Psalm 14:3. Zij legt hen haar bevelen op, die een wet vormen die zij niet kunnen betwisten maar moeten gehoorzamen. De zonde heeft verschillende begeerlijkheden in het hart wonen waarmee satans gevangenen geboeid zijn. Het zijn de ketens waardoor de zonde hen vasthoudt en hen achter zich meesleept. Welnu, Christus roept vrijheid hiervan uit, en Zijn Geest brengt deze tot stand: "Want de wet des Geestes des levens in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet der zonde en des doods." Rom. 8:2. Hij zal de heerschappij van de zonde verbreken, de ketenen van ongedode begeerlijkheden losmaken, en de gevangenen bevrijden. "En u zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrijmaken." Joh. 8:32. En hoewel de zonde zich een tijdlang als een onreine en onaangename gast kan ophouden, toch zal Hij haar tenslotte geheel en al uitroeien.

(4) Hij kondigt vrijheid af van de verwoestende invloed van deze tegenwoordige boze wereld: "Die Zichzelf gegeven heeft voor onze zonden, opdat Hij ons trekken zou uit deze tegenwoordige boze wereld, naar den wil van onzen God en Vader." Gal. 1:4. Deze wereld heeft een verwoestende invloed op de gevangenen van de satan. De dingen van deze wereld bewerkstelligen hun ondergang; haar glimlach is dodelijk: "De voorspoed der zotten zal hen verderven." Spr. 1:32. De zegeningen die deze biedt, worden veranderd in een vloek; de dreigende blik ervan is verstikkend en verwoestend. De god van deze eeuw bereidt elke beker met vergif. De mensen van deze wereld storten elkaar in het verderf, en daarom staat er: "Wordt behouden van dit verkeerd geslacht." Hand. 2:40. In het huisgezin van de satan heerst een plaag, en ieder lid besmet een ander, om zonde en dood op zijn naaste over te brengen. Maar Jezus maakt bekend dat men uit dit pesthuis bevrijd kan worden; u kunt eruit gehaald worden. Jezus zal u als een vuurbrand eruit rukken. Waarom zou u erin blijven terwijl Hij u bekendmaakt dat u eruit bevrijd kunt worden?

(5) Jezus roept vrijheid uit van de vrees, de schrik des doods en der hel. Hij verlost hen "die met vreze des doods door al hun leven der dienstbaarheid onderworpen waren." Hebr. 2:15. Satans gevangenen kunnen zich een tijdlang op hun gemak voelen en nergens bang voor zijn; zodra hun consciëntie echter ontwaakt, zullen zij met schrik vervuld worden, omdat zij bemerken dat de dood en de hel naderbij komen. Zij hebben niet de troost van een uitzicht op een ander leven. Christus maakt bekend dat men hiervan bevrijd kan worden. Als u tot Hem wilt komen, zal de consciëntie gestild worden door het bloed der besprenging. U zult niet meer verloren kunnen gaan; Hij zal voor u een almachtige Zaligmaker zijn.

(6) Hij roept vrijheid uit van de prikkel des doods en het kwaad van beproevingen. Christus belooft niet in Zijn genadige proclamatie dat degenen die Zijn wil daarin gehoorzamen, nooit beproefd zullen worden; maar Hij belooft wel dat de beproevingen juist in hun voordeel zullen zijn in plaats van dat zij hen enig kwaad zullen berokkenen. "En wij weten, dat dengenen die God liefhebben, alle dingen medewerken ten goede, namelijk dengenen die naar Zijn voornemen geroepen zijn." Rom. 8:28. Hij belooft dat, ook al sterven zij, de dood voor hen van zijn prikkel zal zijn ontdaan. "Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Zo iemand Mijn woord zal bewaard hebben, die zal den dood niet zien in der eeuwigheid." Joh. 8:51. Het gevolg hiervan is dat zij hem met dit overwinningslied tegemoet kunnen treden: "Dood, waar is uw prikkel? Hel, waar is uw overwinning?" 1 Kor. 15:55. De dood zal voor hen niet betekenen wat hij betekent voor de gevangenen van de satan; de engel van de slang waarmee het slangenzaad gedood wordt, zal weggenomen worden voordat zij hen nadert.

(7) Jezus verkondigt vrijheid van het geweld des grafs, 1 Kor. 15:55, hierboven aangehaald. "Maar Gode zij dank, Die ons de overwinning geeft door onzen Heere Jezus Christus" (vers 57). De gevangenen van de satan worden in hun graven bewaard als in een gevangenis; als zij in de dag der opstanding daar uit zullen komen, zal de dood en het geweld des grafs hen nog aankleven, zodat zij slechts het ene graf voor een nog erger graf zullen verwisselen, namelijk voor de poel des vuurs. Hoewel de vrijgekochten des Heeren, die gehoor geven aan de proclamatie van vrijheid, in het graf komen, toch zal de macht ervan over hen gebroken zijn. De dood zal tot in eeuwigheid geen macht meer over hen hebben.

(8) Hij verkondigt vrijheid van veroordeling. "Zo is er dan nu geen verdoemenis voor degenen die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar den Geest." Rom. 8:1. Al satans gevangenen zijn veroordeelde misdadigers: "Die niet gelooft, is alrede veroordeeld." Joh. 3:18. En het vonnis zal in de dag der dagen op plechtige wijze tegen hen worden uitgesproken, en zo zullen zij weggeleid worden "in het eeuwige vuur, hetwelk den duivel en zijn engelen bereid is." Matth. 25:41. Dit is vreselijk, maar Christus verkondigt dat u hiervan bevrijd kan worden. Op het moment dat u de aangeboden vrijheid omhelst, zal de schuld die de eeuwige toorn verdient, worden weggenomen. U zult buiten het bereik van de veroordeling zijn. Uw plaats aan de rechterhand is gewaarborgd, en het vonnis, bestaande uit een plechtige vrijspraak, zal volgen.

(9) Hij verkondigt vrijheid, bestaande uit een onbelemmerde toegang tot God, met heilige vrijmoedigheid. "Wij dan gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God door onzen Heere Jezus Christus. Door Welken wij ook de toeleiding hebben door het geloof tot deze genade, in welke wij staan, en roemen in de hoop der heerlijkheid Gods." Rom. 5:1, 2. Welnu, de gevangen bannelingen zijn uit de tegenwoordigheid van God verbannen; zij kunnen geen toegang tot Hem krijgen noch gemeenschap met Hem hebben. Maar onze Heere heeft door Zijn dood de aan beide zijden gegraveerde deuren van Zijns Vaders huis geopend, en geeft door middel van Zijn openlijke proclamatie de gevangenen van de satan onbeperkte vrijheid om binnen te komen nadat zij hun meester hebben vaarwel gezegd. Zij hebben door één Geest toegang tot de Vader.

(10) Jezus roept vrijheid uit, dat wil zeggen, vrijheid van geest in de dienst van God:

"Waar de Geest des Heeren is, aldaar is vrijheid." 2 Kor. 3:17. De Geest van God wordt een vrijmoedige Geest genoemd, Psalm 51:14, omdat Hij vrij maakt. Satans gevangenen kunnen God wel enigszins gehoorzamen, maar dat gaat moeizaam omdat zij daarin handelen als slaven, uit een slaafse vrees voor de hel en de toorn. De vrijgelatenen des Heeren handelen echter uit een edeler beginsel, liefde: "Want gij hebt niet ontvangen den Geest der dienstbaarheid wederom tot vreeze; maar gij hebt ontvangen den Geest der aanneming tot kinderen, door Welken wij roepen: Abba, Vader!" Rom. 8:15. "Er is in de liefde geen vrees, maar de volmaakte liefde drijft de vrees buiten; want de vrees heeft pijn, en die vreest, is niet volmaakt in de liefde." 1 Joh. 4:18.

3. Wij gaan nu over tot het noemen van een aantal omstandigheden die met deze proclamatie gepaard gaan.

(1) Wij merken op dat de wet waarop deze proclamatie gegrond is, het besluit van eeuwigheid is dat de heerlijke Drie-eenheid aangaande 's mensen verlossing genomen heeft. In de eeuwige wet van liefde en welbehagen jegens arme zondaren, werd bepaald dat, als de Zoon van God Zijn leven zou afleggen als rantsoen voor een uitverkoren wereld, zij verlost zouden worden van de gevangenschap van zonde en satan en zij Gods vrijgelatenen zouden worden. Dit heeft de eeuwige Zoon op Zich genomen en dienovereenkomstig in de volheid des tijds uitgevoerd, en daardoor heeft Hij hun vrijheid verworven.

(2) Wij merken op dat de proclamatie door de Heilige Geest is opgesteld en in de Bijbel is opgetekend. "O alle gij dorstigen, komt tot de wateren, en gij, die geen geld hebt, komt, koopt en eet, ja komt, koopt zonder geld en zonder prijs, wijn en melk." Jes. 55:1. En wat is de hele Bijbel anders dan een proclamatie van deze vrijheid, met beloften voor hen die haar aannemen en bedreigingen voor degenen die haar weigeren! De oprechtheid en werkelijkheid van deze proclamatie is verzegeld door het bloed van Christus. "Deze drinkbeker", zei Hij, "is het Nieuwe Testament in Mijn bloed." Lukas 22:20. Dus er is niet de minste reden om aan de oprechtheid ervan te twifelen.

(3) Deze proclamatie is door onze Heere Jezus Christus uitgevaardigd, met de toestemming van Zijn Vader en de Geest. De Vader heeft Hem gezonden om "den gevangenen vrijheid uit te roepen". De Geest zegt: kom. De ganse Drie-eenheid nodigt satans gevangenen uit om van deze vrijheid gebruik te maken. Het is niet Hun wil dat de gevangen banneling in de kuil zal sterven: "Zou Ik enigszins lust hebben aan den dood des goddelozen? spreekt de Heere HEERE; is het niet, als hij zich bekeert van zijn wegen, dat hij leve?" Ezech. 18:23.

(4) Deze proclamatie is aan mensen, aan mensenkinderen gericht: "Tot u, o mannen, roep Ik, en Mijn stem is tot der mensen kinderen." Spr. 8:4. Niet aan gevallen engelen; zij zijn uitgesloten van het voordeel dat deze verworven vrijheid biedt. Maar aan de gevangenen in het land der levenden; deze gevangenen der hoop, aan hen is de proclamatie gericht, zonder uitzondering van grote, ja, zelfs van de grootste der zondaren: "Die wil, neme het water des levens om niet." Openb. 22:17. "Komt dan, en laat ons tezamen rechten, zegt de HEERE; al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw; al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol." Jes. 1:18. Zulke mensen worden uitgenodigd, ook al hebben zij vaak hun vrijheid geweigerd en zijn zij naar de gevangenis teruggekeerd.

(5) Verder merken wij op dat de eerste verkondiger van deze boodschap de Zoon van God in eigen Persoon was. Hij maakte haar voor het eerst in het paradijs bekend. "En Ik zal vijandschap zetten tussen u en tussen deze vrouw, en tussen uw zaad en tussen

haar Zaad; Datzelve zal u den kop vermorzelen, en gij zult Het de verzenen vermorzelen" (Gen. 3:15). Hij heeft vervolgens de menselijke natuur aangenomen, en Hij is gekomen en heeft deze boodschap bekendgemaakt. "Hoe zullen wij ontvlieden, indien wij op zo grote zaligheid geen acht nemen? Dewelke, begonnen zijnde verkondigd te worden door den Heere, aan ons bevestigd is geworden van degenen die Hem gehoord hebben." Hebr. 2:3. Bovendien heeft Hij haar met Zijn allerdierbaarst bloed verzegeld, hoewel er maar een paar waren die gehoor gaven aan wat Hij verkondigde. "Wie heeft onze prediking geloofd? En aan wien is de arm des HEEREN geopenbaard?" Jes. 53:1, is de klacht van de profeet Jesaja.

(6) Nu Hij ten hemel opgevaren is, heeft Hij de dienaren van het Evangelie aangesteld om in Zijn Naam deze boodschap te verkondigen, en zondaren uit te nodigen deze vrijheid aan te nemen. "Zo zijn wij dan gezanten van Christus' wege, alsof God door ons bade; wij bidden van Christus' wege: Laat u met God verzoenen" 2 Kor. 5:20. Ons werk is om u dit te verkondigen; om u er bewust van te maken dat de vrijheid verworven is en u wordt aangeboden. Wij zijn de stem des Roependen; Christus roept u door ons.

(7) Wij merken tenslotte nog op dat de plaats waar deze boodschap moet worden bekendgemaakt, deze wereld is. "Gaat heen", zei Jezus tot Zijn discipelen, "in de gehele wereld, predikt het Evangelie aan alle creaturen." Markus 16:15. Wat degenen betreft die het tijdelijke met het eeuwige hebben verwisseld, de proclamatie kan hen niet meer bereiken; de gevangenen zijn daar zonder hoop. Maar zolang u in deze wereld bent, wordt deze boodschap tot u gericht, en in het bijzonder als u in openbare samenkomsten bent waar het volk van de Heere samen vergaderd is om daarnaar te luisteren: "De opperste Wijsheid roept overluid daarbuiten, Zij verheft Haar stem op de straten. Zij roept in het voorste der woelingen; aan de deuren der poorten spreekt Zij Haar redenen in de stad." Spr. 1:20, 21.

4. Rest ons nu nog de tekstwoorden toe te passen. Wij zullen dit beperken tot een woord van vermaning.

Wij willen u, o gevangenen van de satan, vermanen om gehoor te geven aan het doel van deze proclamatie van vrijheid. Wij smeken u, ontvang de genade Gods niet tevergeefs (2 Kor. 6:1). Ik zal enkele bijzonderheden noemen.

- Wij vermanen u overtuigd te zijn van uw gevangenschap. Bedrieg u niet met gedachten over vrijheid, zolang u werkelijk nog menigerlei begeerlijkheden dient. Hoe is het mogelijk dat u hoopt voordeel te behalen bij de proclamatie van vrijheid, als u nog niet inziet dat u gevangen bent?
- Wij vermanen u bereid te zijn om gehoor te geven en uw oude meester en zijn dienst te verlaten. Ach, hebt u niet lang genoeg de wil des vleses volbracht? 1 Petrus 4:3. U verkeert al lang in deze gevangenschap; als de jongste onder u net zo lang iemands slaaf zou zijn geweest als u een slaaf van de satan bent geweest, dan zou u al veel eerder genoeg gekregen hebben van uw toestand. O, sta ernaar dat uw geest zal gaan uitzien naar de bevrijding, en wandel niet langer tevreden rond in de boeien van menigerlei begeerlijkheden. U zult zeggen dat u geen gehoor kunt geven; als u echter wel gehoor zou willen geven, dan zou u niet langer in deze staat van gevangenschap kunnen blijven voortleven.
- Wees in uw hart aangedaan over het nieuws dat er vrijheid is uitgeroepen. Hoor het niet onverschillig aan, maar luister als degenen bij wie deze zaak na aan het hart ligt. Beschouw de ellendige staat waarin u zich bevindt, en wees er verbaasd over dat er nog hoop is. Hoe blij waren de Israëlieten in Egypte en Babel toen het bericht van hun vrijheid hen ter ore kwam. Uw gevangenschap is duizendmaal

erger, en uw hart moet wel van vreugde in u opspringen bij het horen van de stem van de Verlosser.

- Tenslotte roepen wij u op om de aangekondigde vrijheid aan te nemen en de Verlosser te volgen. Verlaat uw oude meester, leg zijn werk opzij, zeg zijn rijk vaarwel, om er nooit meer in te vertoeven. Schud vastberaden de boeien van u af, en omhels van harte de aangeboden vrijheid der kinderen Gods.

Om u hiertoe te bewegen, zullen wij u de volgende motieven voorleggen.

Bedenk dat de gevangenschap waarin u verkeert een zeer ellendige dienstbaarheid en slavernij is.

Ook al zou men alle ellenden van een Egyptische, Babylonische en Turkse slavernij en gevangenschap bij elkaar optellen, dan nog zou er geen juist beeld te geven zijn van de ellendige gevangenschap waarin u zich bevindt. Dit zal blijken als u het volgende bedenkt:

- De duivel is uw meester. Zolang u in uw natuurstaat bent, bent u de gevangene en slaaf van de duivel, 2 Tim. 2:26. De duivel kan om drie redenen aanspraak op u maken.
  1. U bent in de oorlog gevangengenomen, 2 Petrus 2:19.
  2. Hij heeft u voor een lage prijs gekocht: "Gij hebt u om niet verkocht." Jes. 52:3, Engelse vertaling.
  3. U bent in zijn huis geboren, Matth. 23:15.

Daarom wordt u geroepen dat huis te vergeten, Psalm 45:11, uw huisgezin te verlaten en niet aan te raken hetgeen onrein is, 2 Kor. 6:17. Hoe ellendig moet die slavernij zijn waar de duivel de baas is. Hij is voorzeker een wrede en meedogenloze meester, die behagen scheidt in uw ellende. Vervult de toestand van die ellendigen die een duidelijk verbond met hem zijn aangegaan en zodoende zijn eigendom zijn geworden, ons zo met afschuw? En zullen wij dan voldaan dezelfde meester blijven dienen?

- Bedenk dat het werk dat zij moeten doen, de zonde is, de werken der duisternis genoemd, Rom. 13:12. Hij staat niet toe dat één van zijn gevangenen niets te doen heeft; hij geeft hun een taak die zij moeten vervullen. Zolang zij buiten Christus zijn, zijn zij altijd met één van deze twee dingen bezig:
  1. Óf zij zijn een spinnenweb aan het weven - zij zijn iets aan het doen dat hen uiteindelijk niets zal baten, evenmin een dergelijk web als kleding deugen zal.
  2. Óf zij zijn basiliskuseieren aan het uitbroeden - zij bedrijven kwaad en goddeloosheid, die zich tot hun eigen verderf aan hen zal wreken.

Dit weerzinwekkende werk laat de satan zijn gevangenen verrichten; het past in het geheel niet bij de hemelse oorsprong der ziel.

- Bedenk dat voedsel en gezelschap slecht en onbevredigend zijn. "Waarom weegt gijlieden geld uit voor hetgeen geen brood is, en uw arbeid voor hetgeen niet verzadigen kan." Jes. 55:2. Het beste dat de natuurlijke mens hier krijgt, is stof eten met de slang, zuigen aan de borst van vuile wellusten, wat - hoewel het wellicht voedsel is voor iemands verdorvenheid - de ziel vergiftigt; of draf eten met de zwijnen, Lukas 15:16. Of men voedt zich met de ijdele dingen van de wereld, waar geen voeding in zit. Dus terwijl u hem om brood vraagt, geeft hij u een steen; terwijl u om een vis vraagt, geeft hij u een scorpioen.
- Bedenk dat de bezoldiging der zonde de dood is. "Want de bezoldiging der zonde is de dood", Rom. 6:23, de reeds aanwezige, geestelijke dood, bestaande in de scheiding tussen God en hun ziel. God is immers van ieder natuurlijk mens

geweken, of hij het weet of niet. De tijdelijke dood die nog komen moet, gewapend met zijn prikkel, en voorzien van de giftige pijlen van de vloek. En de eeuwige dood in de hel, waar men altijd op het punt staat te sterven, maar men toch nooit zal sterven. O, zal het overwegen van deze dingen u niet bewegen deze vrijheid aan te nemen, en zo'n meester, zulk werk, zulk voedsel en zo'n bezoldiging te ontvluchten?

De bekendgemaakte vrijheid is een zeer uitnemende en heerlijke vrijheid, Rom. 8:21; de heerlijke vrijheid der kinderen Gods.

Dit is een vrijheid die de meest ongeëvenaarde blijdschap kan veroorzaken die maar denkbaar is. De heerlijkheid en uitnemendheid ervan zal blijken als wij bedenken:

(1) Dat Christus, de Koning der ere, Degene is Die deze vrijheid verworven heeft. Hij is het door Wie het jubeljaar van het Evangelie in de tekst wordt uitgeroepen. Hij is de zegevierende Vorst, Die de satan heeft overwonnen en zijn gevangenen vrijheid schenkt. Hij is onze Losser, Die ons gekocht heeft door de betaling van een prijs, een dure prijs, namelijk de prijs van Zijn eigen dierbaar bloed. De Joden hadden de eer om door Kores in vrijheid gesteld te worden; maar hoe grotere eer is het om door Christus in vrijheid gesteld te worden! En wilt u deze vrijheid niet aannemen, ondanks dat zulk Een de vrijheid voor ons heeft verworven?

(2) Let op het losgeld dat ervoor betaald is. "Wetende dat gij niet door vergankelijke dingen, zilver of goud, verlost zijt uit uw ijdel wandel, die u van de vaderen overgeleverd is. Maar door het dierbaar bloed van Christus, als van een onbestraffelijk en onbevlekt Lam." 1 Petrus 1:18, 19. Er is nooit een dergelijk losgeld betaald voor de machtigste gevangen koning onder de mensen, als voor ons ellendige zondaren: namelijk, het bloed van God. Hij had medelijden met de toestand van de arme gevangenen, legde de klederen van Zijn heerlijkheid opzij, bracht Zijn hals onder het juk van de wet, verdroeg Gods toorn, de prikkel des doods en de woede der hel; en dit alles om deze vrijheid voor ons te verwerven.

(3) Let op de Persoon aan Wie dit losgeld werd betaald: aan God, ja zelfs aan Zijn eigen Vader. "Christus heeft ons liefgehad en Zichzelf voor ons overgegeven tot een offerande en een slachtoffer Gode, tot een welriekenden reuk." Ef. 5:2. De satan is slechts de gevangenbewaarder en beul, in wiens handen de mens is gevallen nadat hij door de Rechter werd veroordeeld. Aan Hem alleen moest het losgeld betaald worden. Daarom staat er dat, ten aanzien van de satan, zijn gevangenen zonder geld worden gelost, Jes. 52:3. Zij moeten met alle macht in vrijheid worden gesteld, aangezien zij met geweld uit zijn hand gerukt worden, Jes. 49:25.

(4) Let op de heerlijke voorrechten die met deze vrijheid gepaard gaan. Het is niet louter en alleen een vrijheid die toch wel waardevol zou zijn, maar een vrijheid die veel dierbare voorrechten met zich meebrengt. Ik heb u al gezegd dat het een bevrijding is van satans macht, van de wet als verbond, enzovoort.

- Maar behalve dit gaat zij gepaard met veel wezenlijke zegeningen en voorrechten. Bijvoorbeeld, dat de bevrijde gevangenen de vrijgelatenen van het Nieuwe Jeruzalem worden; zij worden hemelburgers op aarde, en inwoners daar Boven. "Zo zijt gij dan niet meer vreemdelingen en bijwoners, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods." Ef. 2:19.

- Zij worden ingelijfd bij het gezelschap van heiligen en engelen, van wie Christus het Hoofd is. Zij die voorheen hun deel hadden in het rijk der duisternis, hebben nu hun deel in deze lieflijke plaatsen.
- De bevrijde gevangenen worden kinderen van het huisgezin des hemels. "En Ik zal u tot een Vader zijn, en gij zult Mij tot zonen en dochteren zijn, zegt de Heere, de Almachtige." 2 Kor. 6:18. Dus het is de vrijheid van de kinderen Gods, want God maakt alle bevrijde slaven kinderen van Zijn huis. En alles wat kinderen van een vader mogen verwachten, wat hij voor hen kan en wil doen, mogen zij van God verwachten.
- De bevrijde slaven worden allen eerstgeborenen: "Maar gij zijt gekomen tot den berg Sion en de stad des levenden Gods, tot het hemelse Jeruzalem en de vele duizenden der engelen; tot de algemene vergadering der eerstgeborenen, die in de hemelen opgeschreven zijn." Hebr. 12:22, 23. Zij worden bekleed met deze voortreffelijke hoogheid en sterkte, en zo worden zij zeer verhoogd. Zoals het Jozef verging - hij kreeg niet alleen zijn vrijheid maar werd gesteld tot een heer over Egypteland waar hij slaaf was geweest - zo wordt de bevrijde gevangene tot koning gemaakt. "En Die ons gemaakt heeft tot koningen en priesters Gode en Zijn Vader." Openb. 1:6. In een ieder van hen wordt dit vervuld: "Zij zullen heersen over hun drijvers." Jes. 14:2. Zij krijgen de overhand over hun begeerlijkheden, en zullen uiteindelijk over de satan triomferen, Rom. 16:20. Zij zullen hem oordelen, 1 Kor. 6:3. Zij worden ook tot priesters gemaakt, om Gode offeranden des lofs op te offeren, Rom. 12:1. O, wat een verandering van hun werk! Zij zijn allen erfgenamen van God, en ontvangen het dubbele deel. Alles wat zulk een krijgt, is tweemaal zo veel en goed als wat een gevangene van de satan heeft. De zegen is de beste helft, en dit missen satans gevangenen.
- Tenslotte, als hun minderjarigheid voorbij is, zullen zij een volkomen vrijheid genieten met een overvloed aan alles, tot een algehele voltooiing van hun geluk, Rom. 8:21. O, de heerlijke dag die Christus" vrijgelatenen wacht! Nu luidt het woord voor hen: *wentel de steen af; Lazarus, kom uit!* Maar straks zal er dit aan worden toegevoegd: Maak hem los en laat hem gaan. Op de grote dag zal hun eeuwig jubeljaar aanvangen. Als de laatste vijand, de dood, zal tenietgedaan zijn, dan zullen ziel en lichaam terugkeren tot het volle bezit van de verpande erfenis en de volkomen ontheffing van hun gevangenschap.

(5) Let op de onveranderlijkheid van deze vrijheid. Als een gevangene eenmaal door Christus is bevrijd, kan de ganse hellemacht hem niet opnieuw als dienstknecht aan zich onderwerpen: "En Ik geef hun het eeuwige leven; en zij zullen niet verloren gaan in der eeuwigheid, en niemand zal dezelve uit Mijn hand rukken." Joh. 10:28. Kijk hoe Paulus zich hierop beroemt, Rom. 8:38, 39. Zeker, als er niemand anders dan de gelovige zelf deze vrijheid moest bewaren, dan zou zij verloren kunnen gaan; maar zij is volkomen beschermd tegen de poorten der hel door het onveranderlijk besluit Gods (2 Tim. 2:19); door Zijn onveranderlijke liefde en verbond; door de voortdurende inwoning des Geestes, en de krachtige voorbede van Christus.

(6) Let tenslotte op de eeuwige duur van deze vrijheid. De dood maakt geen einde aan deze vrijheid, maar geeft er beter gezegd een nieuw begin aan. Zij zal eeuwig blijven bestaan; zij zullen tot in der eeuwigheid in het genot ervan leven.

Zo is leven en dood u voorgesteld, wilt u deze vrijheid aannemen of niet? Mag ik niet zeggen: "Hoe zult gij ontvliden, indien gij op zo grote zaligheid geen acht neemt?"

Hebr. 2:3.

- (1) Bedenk dat het zeer onredelijk is om haar te weigeren, om gevangen te blijven nadat de proclamatie van vrijheid is afgekondigd. Als de mensen hun rede lieten oordelen tussen Christus en zichzelf, dan zou men voor de zaak niet hoeven te vrezen; Jozua 24:15. Wie zou de vrijheid weigeren als hij bevrijd kan worden? Bevrijd van zo'n meester en zulk werk? De vrijheid die verworven is door zo'n heerlijk Persoon, door de heerlijke Koning, met zo'n rantsoen, enzovoort? Raadpleeg uw verstand, uw belang, en verkiest u liever het genot van de zonde voor enige tijd, boven de eeuwige rivieren van genot aan Gods rechterhand?
- (2) Bedenk dat elke weigering uw gevangenschap des te vaster en hopelozer maakt. De satan priemt bij elke weigering het oor van zondaren opnieuw aan zijn deurpost vast. Daarom is niemand zo moeilijk te overreden als degenen die vele roepstemmen van het Evangelie hebben geweigerd. Tyrus en Sidon zouden nog makkelijker te bewegen zijn dan Chorazin en Bethsaïda (Matth. 11:21, Ezech. 3:7), woeste Amerikanen makkelijker dan Schotten. Als het Evangelie het hart immers niet week maakt, dan wordt het eronder verhard.
- (3) Bedenk dat u, door deze vrijheid te weigeren, de moordenaar van uw eigen ziel wordt. "Die tegen Mij zondigt, doet zijn ziel geweld aan; allen die Mij haten, hebben den dood lief." Spr. 8:36. Luister, zondaren, hoe onze Heere u over deze zaak onderhoudt: "Werpt van u weg al uw overtredingen, waardoor gij overtreden hebt, en maakt u een nieuw hart en een nieuwen geest; want waarom zoudt gij sterven, o huis Israëls? Want Ik heb geen lust aan den dood des stervenden, spreekt de Heere HEERE; daarom bekeert u en leeft." Ezech. 18:31, 32. U hebt de giftige drinkbeker van uw zonden aan uw lippen; wilt u hem drinken? U zegt dat u niet anders kunt; u moet hem leegdrinken. Onze Heere zegt: *Werp hem weg, het betekent uw dood als u het niet doet. Kom tot Mij, en Ik zal u bevrijden van deze ellendige dienstbaarheid aan de satan en uw begeerlijkheden, zodat zij niet die heerschappij over u zullen hebben die zij eens over u hadden.* Nu dan, als u geen gehoor geeft, bent u zonder enige twijfel net zo goed de moordenaar van uw eigen ziel, als wanneer u moedwillig een beker vergif opdronk of uzelf met een zwaard doodstak.
- (4) Bedenk, dat als u weigert, u de Verlosser tot uw vijand maakt en u niet zult ontkomen, Hebr. 2:3. Uw Verlosser zal in uw verwoester veranderen, omdat u op Zijn zaligheid geen acht hebt geslagen. Het Lam van God zal u zijn als een felle leeuw, omdat u de aanbiedingen van genade, die Hij aan u gedaan heeft, hebt veronachtzaamd. *Zij die God niet kennen en die het Evangelie van onze Heere Jezus Christus niet gehoorzaam zijn, zullen tot straf lijden het eeuwig verderf, van het aangezicht des Heeren en van de heerlijkheid Zijner sterkte;* 2 Thess. 1:8, 9. Evenals de zuurste azijn van de beste wijn wordt gemaakt, zo ontstaat ook de grootste toorn door de veronachtzaming van de grootste genade. Spr. 1:24-31.
- (5) Bedenk dat u niet beseft hoe gauw u buiten het bereik van de verkondiging van vrijheid kunt zijn, Lukas 13:24, 25. Haar stem wordt niet gehoord aan de andere zijde van het graf, waar wij met rasse schreden naartoe gaan. Ziet u niet dat wij onze jaren doorbrengen als een gedachte; Psalm 90:9? Men heeft een zeer slechte keuze gemaakt door Nieuwjaarsdag, en andere bijbehorende dagen, te reserveren voor braspertijen, uitgelatenheid en aardse vrolijkheid. De keuze van deze dagen voor dit doel is net zo'n slechte keuze als de keuze van de dag waarop men beweert dat Christus geboren is, veelal kerstmis genoemd. Ach, men zal zich ongebonden hieraan overgeven, omdat men dan een jaar dichterbij het graf en de eeuwigheid is dan men was, en omdat men een nieuw jaar is ingegaan, waarvan

men het einde wellicht nooit zal beleven. Wil men toch onderscheid maken tussen deze en andere dagen, dan zou het in deze dagen zeer gepast zijn om ernstig over de eeuwigheid na te denken en zich voor te bereiden op de dag die een einde aan hun jaren zal maken. Laat deze gelegenheid u herinneren aan het naderen van de dood, en sla het aanbod van genade niet af, dat u niet meer krijgen zult wanneer de dood u eenmaal uit dit leven heeft weggenomen.

- (6) Overweeg tenslotte dat als u geen gehoor geeft aan deze bekendmaking, uw oordeel zwaarder zal zijn dan dat van hen die het Evangelie nooit gehoord hebben: "Doch Ik zeg u: Het zal Tyrus en Sidon verdraaglijker zijn in den dag des oordeels dan ulieden." Onthoud het, dubbele slagen zijn voor diegene die de wil van zijn meester geweten heeft maar die niet gedaan heeft; en de heetste plaats in de hel is bestemd voor degenen die het Evangelie versmaad hebben. Mensen kunnen hun begeerlijkheden en zondige wegen gemakkelijker navolgen in een donker deel van de wereld, dan in een land waar het licht van het Evangelie helder schijnt.

We besluiten met de volgende raadgevingen.

- Sta ernaar om uw ziel naar juiste waarde te leren schatten, en sta naar een recht besef van de zaken die het leven hiernamaals betreffen. Aangezien de ziel van de mens het beste deel van hem is, kan niets tegen het verlies ervan opwegen. "Want wat baat het een mens, zo hij de gehele wereld gewint en lijdt schade zijner ziel? Of wat zal een mens geven tot lossing van zijn ziel?" Matth. 16:26. Een leven na dit leven is het leven waarvoor men hoofdzakelijk moet zorgen, aangezien dat het enige leven is waaraan geen einde zal komen; en de mate waarin een mens gelukkig of ongelukkig is, is afhankelijk van het feit of hij een goed of slecht ontwerp voor dat leven heeft gemaakt.
- Wees ervan bewust dat de slavernij der zonde echte slavernij is. Zolang men menigerlei begeerlijkheden dient, is men net zo goed aan slavernij onderworpen, als degenen die als slaaf hun werk moeten doen. Dit blijkt zelfs uit het licht der natuur: de overweging van de edele natuur der ziel, die weet van de tirannie van ongeregelde hartstochten, zorgde ervoor dat enkele heidense zedenpredikers als stelregel aannamen, dat een wijs man geen slaaf is. Geloof daarom dat een heilig leven de enige ware vrijheid biedt. "Zo zal ik Uw wet steeds onderhouden, eeuwiglijk en altoos. En ik zal wandelen in de ruimte, omdat ik Uw bevelen gezocht heb." Ps. 119:44, 45. Hij die dus de overhand heeft over zijn eigen verdorven wil en genegenheden, die in de weg van Gods bevelen wandelt, is een mens die de grootste vrijheid en gerustheid kent.
- Tenslotte, kom tot Christus om Zijn verlossend bloed en vrijmoedige Geest. Zeg de duivel, de wereld en het vlees vaarwel. Neem Jezus aan en maak gebruik van Hem, Die u geworden is wijsheid van God, en rechtvaardigheid en heiligmaking en verlossing. Amen.

3. PROCLAMATIE VAN CHRISTUS VOOR HERSTEL VAN BLINDEN EN GEVANGENEN

En den gebondenen opening der gevangenis. Jesaja 61:1 (laatste gedeelte)

De laatste weldaad deze tekst die Christus in deze tekst voorstelt is *een Proclamatie van Christus voor herstel van blinden en gevangenen*. Hierin liggen twee zaken opgesloten.

Ten eerste, de ellende van de natuurstaat, die hier in zijn volle omvang wordt uiteengezet, en wel in drie opzichten.

- In de vorige verklaring hebt u gehoord dat onbekeerde zondaren de gevangenen van de satan zijn. Dit is een droevige zaak, maar het is nog erger, want zij zitten ook gevangen. In het natuurlijke zit niet iedere gevangene in de gevangenis. Maar de onwedergeborenen, als gevangenen van de satan, wél. Zij zitten opgesloten in de gevangenis van hun natuurstaat. Dit is satans gevangenis, die afgeladen is met zijn krijgsgevangenen.
- Dit is nog niet alles. Het zijn geboeide gevangenen; zij zitten vastgebonden in de gevangenis. De satan heeft zijn boeien om hen heengeslagen, als ter dood veroordeelde misdadigers, opdat ze niet zullen ontsnappen. Dit is nog erger dan wanneer men gewoon in de gevangenis zit.
- Maar wat nog erger is dan dit alles wordt in deze tekstwoorden vermeld. Zij zitten niet alleen in hun gevangenis maar zij zijn daarbij ook nog blind, want het woord dat met "opening" vertaald is, heeft in het bijzonder betrekking op het opengaan van de ogen, en daarom gebruikt de profeet het hier om op voortreffelijke wijze de vrijlating van zulke gevangenen weer te geven. Dit blijkt als men Lukas 4:18 hiermee vergelijkt: ***"Om den gevangenen te prediken loslating en den blinden het gezicht, om de verslagenen heen te zenden in vrijheid."***

Het was een veelvoorkomende gewoonte bij de oosterse volken, die tot op de dag van vandaag onder de Turken gehandhaafd wordt, om bij sommige gevangenen hun ogen uit te steken, om met deze ellende hun gevangenisstraf te verzwaren. Dit deden de Filistijnen ook met Simson (Richt. 16:21), en dit deed Nebukadnézar met Zedekia (2 Kon. 25:7).

Dit is in geestelijk opzicht ook het geval met alle gevangenen in hun natuurstaat. In één woord, o onbekeerde zondaar, u bent satans gevangene, een gevangene in de gevangenis, en een gevangene in de boeien. Bovendien zijn uw ogen uitgestoken en bevindt u zich in het duister; ja, u bent de duisternis zelf!

Ten tweede vinden wij in de woorden een gepast geneesmiddel. Er wordt door Christus in het Evangelie volkomen uitkomst verkondigd. God heeft de ellende van de gevangenen gezien. Zijn Zoon heeft het losgeld voor hen betaald, en vervolgens is Hij gezonden om hen opening van de gevangenisdeuren te verkondigen, die aan alle kanten voor hen opengaan. Deze uitdrukking geeft immers weer dat er een volledig geneesmiddel is voor hun toestand, namelijk, *de opening van hun gevangenis, de opening van hun boeien, en de opening van hun ogen*. Door Zijn Woord biedt Hij dit aan, en door Zijn Geest brengt Hij dit teweeg in al Zijn uitverkorenen.

Naar aanleiding van dit onderwerp willen wij de volgende leringen onder uw aandacht brengen:

- A. *De eerste lering, dat iedere onbekeerde zondaar een gebondene is in de gevangenis van zijn natuurstaat, en dat zijn ogen zijn uitgestoken.*
- B. *De tweede lering, dat Christus krachtens openlijke proclamatie in het Evangelie gevangenen in hun natuurstaat aanbiedt hun ogen, hun boeien en de deuren van hun gevangenis te openen.*

A. De eerste lering is: ***dat iedere onbekeerde zondaar een gebondene is in de gevangenis van zijn natuurstaat, en dat zijn ogen zijn uitgestoken.***

Om deze lering toe te lichten zullen wij:

1. Spreken over de gevangenschap waarin schuldige zondaren zich bevinden.
2. De banden, boeien en ketenen noemen waarmee zij in de gevangenis van hun natuurstaat gebonden zijn.
3. Wijzen op de duisternis en blindheid van de gevangenen in hun natuurstaat.

1. Wij moeten letten op de gevangenschap waarin onbekeerde zondaren zich bevinden.

Deze gevangenis is de onbekeerde staat waarin iedereen van nature verkeert. Zo vatten sommigen 1 Petrus 3:19 op: "In Denwelken Hij ook heengegaan zijnde, den geesten die in de gevangenis zijn, gepredikt heeft." Hoe dan ook, het is duidelijk dat dit in onze tekst bedoeld wordt. Zo zei Petrus tegen Simon de tovenaars: "Want ik zie, dat gij zijt in een ganse bittere gal en samenknoping der ongerechtigheid" (Hand. 8:23). Zo lezen we dat zondaren in hun natuurstaat allen onder de zonde besloten liggen, en onder de wet in bewaring zijn gesteld (Gal. 3:22, 23). Besloten of in bewaring gesteld, wil zeggen, dat men werkelijk gevangen zit. Laten we eens letten op de natuurstaat als een staat van gevangenschap. Hier zullen we drie vragen beantwoorden:

1. Wiens gevangenen zijn zij?
2. Wat zijn de oorzaken van deze gevangenschap?
3. In welke toestand verkeren natuurlijke mensen, als gevangenen in hun natuurstaat?

We beginnen met de eerste vraag: Wiens gevangenen zijn zij?

(1) Onbekeerde zondaren zijn gevangenen van God, de grote Rechter en Partij Die zij beledigd hebben. "Want God heeft hen allen onder de ongehoorzaamheid besloten, opdat Hij hun allen zou barmhartig zijn" (Rom. 11:32). Twee dingen moeten we over deze natuurstaat opmerken.

Ten eerste, de zondigheid ervan; onbekeerde zondaren kunnen niets anders dan zondigen. Zij kunnen zich evenmin buiten die kring bewegen, als een gevangene buiten zijn gevangenis.

Ten tweede, de ellende ervan. De vloek rust op hen (Gal. 3:10), die God als een rechtvaardig Rechter het mensdom opgelegd heeft vóórdat het werkverbond verbroken werd. En zolang die vloek op hen ligt, kan er geen gemeenschap zijn tussen God en hen, en kan er dus alleen maar zonde in hen zijn. Zo liggen zij allen onder de zonde besloten.

(2) Zij zijn de gevangenen van de satan. Hij treedt op als de cipier, en daarom lezen we van hem dat hij het geweld des doods heeft (Hebr. 2:14). Nadat de mens zich vrijwillig aan de satan had onderworpen en zijn gevangene was geworden, werd hij door de Rechter in satans hand overgegeven. Zij zijn onder de macht des satans (Hand. 26:18). Hij bewaart de sleutels van zijn gevangenis, en houdt hen nauwlettend

in de gaten, opdat niemand van hen zal ontsnappen. Ja, als het gebod is gekomen om de uitverkorenen uit zijn hand te verlossen, zal hij hen niet eerder prijsgeven dan wanneer de gevangenisdeuren worden opengebroken en zij uit zijn hand gerukt worden.

De tweede vraag: Wat zijn de oorzaken van deze gevangenschap?

(1) Wat dit betreft merken wij op dat zij in de gevangenis zitten als schuldenaars aan de Goddelijke gerechtigheid. De zonde is een schuld, en de ergste van alle schulden. Zonde doen is een schuld aangaan die zondaren niet kunnen betalen, maar die wel betaald moet worden. De gerechtigheid moet tot de laatste penning toe worden voldaan. Wat natuurlijke mensen aangaat, hun schuld is niet vergeven. Al hun rekeningen staan open. Vooralsnog hebben zij geen deel aan de betaling van de Borg. Daarom worden zij terecht vanwege hun schuld in deze gevangenis vastgehouden en kunnen zij niet ontsnappen. Zij werden daar gevangen gezet vanwege de schuld van onze vader Adam. Deze schuld bracht het hele mensdom in de gevangenis: "Daarom, gelijk door één mens de zonde in de wereld ingekomen is, en door de zonde de dood, en alzo de dood tot alle mensen doorgedaan is, in welken allen gezondigd hebben" (Rom. 5:12). Als gevolg van de bondsbreuk moesten wij de straf ondergaan; en aangezien wij niet in staat waren om onszelf daarvan te bevrijden, werden wij in de gevangenis opgesloten onder de toorn en vloek van God.

(2) Zij zijn daar ook gevangen gezet vanwege de schuld die zij in eigen persoon zijn aangegaan. Elke zondige gedachte, woord of daad, is een nieuwe post op onze rekening. En op verzoek van elk geschonden gebod, wordt de natuurlijke mens door de wet in de gevangenis opgesloten, en zij plaatst de zondaar onder haar vloek. Dus hoe langer iemand in zijn natuurstaat blijft, des te minder hoop er op zijn verlossing is. Ja, zijn verlossing is zelfs onmogelijk, tenzij de Borg al de arrestanten bevrijdt door de totale schuld te betalen.

(3) Zij zitten in de gevangenis als door de wet veroordeelde misdadigers. "Die niet gelooft, is alrede veroordeeld" (Joh. 3:18). Het doodvonnis is over alle mensen in hun natuurstaat uitgesproken; zij zijn veroordeeld tot de eeuwige dood. Daarom zijn zij aan de gevangenvaarder overgedragen, die hen in de gevangenis moet bewaken tot de dag van de terechtstelling. Men weet echter niet hoe gauw die bestemde dag zal aanbreken, en hoe spoedig de dood de gevangene uit de gevangenis zal leiden om het vonnis volledig uit te voeren.

De derde vraag: In welke toestand verkeren natuurlijke mensen als gevangenen in deze hun natuurstaat?

(1) Hun toestand is treurig, want zij verkeren onder de toorn van God, zoals de misdadiger die in de gevangenis is gezet, onder de toorn van zijn rechter verkeert. Daarom lezen we in Eféze 2:3: "En wij waren van nature kinderen des toorns, gelijk ook de anderen." De natuurstaat is een staat van toorn. God koestert een rechterlijke gramschap jegens u zolang u buiten Christus bent. Er zweeft altijd een zwarte wolk van toorn boven het hoofd van de natuurlijke mens, die niet eerder uiteen zal worden gedreven dan wanneer hij een nieuw schepsel is. God is altijd op hem vertoornd, en is nooit met hem ingenomen. "God oordeelt de rechtvaardigen, en God toernt iedere dag op de goddelozen (Psalm 7:12, Eng. vert.). Zijn persoon behaagt God niet: "De onzinnigen zullen voor Uw ogen niet bestaan; Gij haat alle werkers der ongerechtigheid" (Psalm 5:6). Evenmin behagen zijn werken God (Jes. 66:3). God wil geen gemeenschap of omgang met hem hebben: "Zullen twee tezamen wandelen, tenzij dat zij bijeengekomen zijn?" (Amos 3:3). Zijn Woord, Zijn blikken en

bedelingen ten opzichte van hen bevatten toorn.

(2) Zij zijn onder de heerschappij van de wet, maar eveneens onder de gesel van de wet: "Want zovelen als er uit de werken der wet zijn, die zijn onder den vloek; want er is geschreven: Vervloekt is een iegelijk die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der wet, om dat te doen" (Gal. 3:10). Zij heeft hem, evenals een geboeide gevangene, stevig in haar macht. Zij pakt hem bij de kraag, en zegt: betaal wat u schuldig bent. En zij zal in der eeuwen eeuwigheid haar greep niet verliezen, tenzij hij een Borg krijgt Die hem uit haar greep kan bevrijden. Haar eisen zijn hoog, volstrekt buiten zijn bereik; zij eist volkomen voldoening voor het verleden, en volmaakte gehoorzaamheid voor de toekomst. Zij is een meedogenloze schuldeiser en zij zal u niets in mindering brengen. Zolang u in haar macht bent en dat is zolang u in deze gevangenis bent moet u erop rekenen dat u tot de laatste cent moet betalen. Maar wat maakt het voor verschil al geschiedt het oordeel nog niet haastiglijk? Uitstel is geen afstel (Deut. 32:35).

(3) Zij zijn onder de macht van de satan, als de cipier van de gevangenis (Hand. 26:18). Hij heeft een dwingende en een bedwingende macht over hen: "En zij wederom ontwaken mochten uit den strik des duivels, onder welken zij gevangen waren tot zijn wil" (2 Tim. 2:26). Zij kunnen zich evenmin buiten de grenzen van zijn rechtsgebied begeven als een gevangene buiten de kerker. Weliswaar houdt de satan niet iedereen even dicht bij zich; sommigen krijgen de vrijheid om een gedaante van godzaligheid aan te nemen, op grond waarvan zij zichzelf geruststellen, dat hun staat wel deugt. Door dit bedrog heeft hij hen des te steviger in zijn macht.

(4) Zij verkeren in een zeer onbehaaglijke toestand. Hoe onbehaaglijk zou het zijn als iemand in een paleis gevangen zat. Deze toestand is echter veel onbehaaglijker; de kuil waarin geen water is, heeft niets om de ziel te verkwikken. "U ook aangaande, o Sion, door het bloed uws verbonds heb Ik uw gebondenen uit den kuil, waar geen water in is, uitgelaten" (Zach. 9:11). Zeker, de meeste natuurlijke mensen zijn dwaas en zij beseffen het niet; zij zijn blind en zien de schaduw van de dood niet rondom zich. Maar als hun ogen eenmaal geopend zijn, vinden zij daar geen rust meer. Zij roepen uit: "Wat zullen wij doen om zalig te worden?" Zij zien de smerige gevangenskleren van ongedode, onvergeven zonden die zij aanhebben, en zij kunnen die niet langer gerust dragen. Het karige beetje voedsel dat de gevangene krijgt, ongezegende weldaden, deugt nergens anders toe dan om het ellendige leven in stand te houden tot de dag van de terechtstelling.

(5) Zij zijn geen moment zeker van hun veiligheid. Als hun ogen echter werden geopend, zouden ze zien dat zij elk ogenblik in de afgrond der hel dreigen te vallen. Kijk hoe in Psalm 7 de staat van de natuurlijke mens wordt afgebeeld: "God is een rechtvaardige Rechter en een God, Die allen dag toorn. Indien hij zich niet bekeert, zo zal Hij Zijn zwaard wetten; Hij heeft Zijn boog gespannen en dien bereid, en heeft dodelijke wapenen voor Zich gereedgemaakt; Hij zal Zijn pijlen tegen de hittige vervolgers tewerkstellen. Zie, hij is in arbeid en ongerechtigheid en is zwanger van moeite, hij zal leugen baren. Hij heeft een kuil gedolven en dien uitgegraven, maar hij is gevallen in de groeve, die hij gemaakt heeft. Zijn moeite zal op zijn hoofd wederkeren, en zijn geweld op zijn schedel nederdalen" (Psalm 7:12-17). Hij staat altijd maar weer voor Gods gespannen boog, en niets kan hem een ogenblik ervan verzekeren dat deze niet wordt afgeschoten. Hij is al veroordeeld, en het vonnis is uitgesproken. De dag van de terechtstelling is niet bekend; die is onzeker. Het bevel tot terechtstelling kan echter iedere dag tegen hem worden uitgevaardigd, en dan zal hij heengeleid worden naar de plaats waar het vonnis zal worden voltrokken. Waardoor kan volgens hem de terechtstelling worden uitgesteld, dan alleen door het

lang misbruikte geduld, dat uiteindelijk zal opraken?

(6) Zij zitten zo goed vast, dat zij nooit kunnen ontsnappen zonder dat voor hun schulden en misdaden voldaan is. Uit deze gevangenis kan men niet losbreken. Men kan nog eerder door ijzeren tralies en koperen poorten heendringen, dan dat een gevangene uit de staat des toorns ontsnapt zonder aan de eisen van de wet te voldoen. En daarom zal de zondaar in deze gevangenis sterven als hij niet tot Christus komt. Alleen door het bloed des verbonds kan men uit deze kuil bevrijd worden.

Wij zullen nu een nuttig gebruik maken van dit deel van het onderwerp.

O, geliefde toehoorders, sta ernaar om de staat der zonde in deze spiegel te bezien, en wees er naar behoren door getroffen, wat de zaak wel vereist. Bedenk, zondaar, waar u zich bevindt en in welke toestand. Is de staat der zonde een staat van gevangenschap? Wie zijn zij dan die in de ruimte wandelen? Zijn zij het niet wiens geweten door het geloof in Christus gereinigd is, wiens schuld weggenomen is, die naar de Geest wandelen, en een heilig, hemels en voorzichtig leven leiden? Of zijn zij het, die het beneden zich achten, gebonden te zijn aan de regels van een heilige wandel; die naar eigen goeddunken met een ruim geweten zich een zondige vrijheid veroorloven, die anderen zich voor hun ziel niet durven veroorloven; die kunnen lachen om dingen waar anderen om treuren, en die hun begeerlijkheden volgen tot het verderf van hun ziel? Nee, echt niet. Al die zondige vrijheid die zulke mensen zich veroorloven en al het vermaak dat zij erin vinden, is slechts het geratel dat veroorzaakt wordt door de boeien van satans gevangenen als zij in hun gevangenis heen en weer lopen.

Is de staat der zonde een staat waarin u een nacht rustig kunt slapen? Het is een Sodom waarop vuur en zwavel zal neerkomen. Haast u, en behoud u om uws levens wil. Ach, zondaar, kunt u zich op uw gemak voelen in een staat des toorns? De wereld lacht u misschien wel toe; misschien kijkt ze u wel dreigend aan; wat heeft echter het één zowel als het ander te betekenen zolang God iedere dag op u toornet? U hebt misschien iets voor uw lichaam voor vele jaren, hoewel het kan blijken dat het niets is; maar welke zekerheid hebt u voor uw ziel als de dood u van hier oproept, en u weet niet hoe spoedig? Is het werk der bekering tot God een geringe zaak, waar de mensen hun hoofd eigenlijk niet mee hoeven te vermoeien? Voorzeker is het een zeer gewichtige zaak, en zo deze niet plaatsvindt, is er voor de eeuwigheid helemaal niets gedaan. Welke schijn van godsvrucht mensen in een onbekeerde staat op zich willen laden, welke plichten zij ook waarnemen, het zijn slechts dode werken, verricht in de gevangenis van de satan, en ze laten degene die ze verricht hebben in een staat des doods.

Bekeert u, bekeert u dan van uw zonden tot God; smeek om wederbarende en heiligende genade; rust niet voordat u ze ontvangen hebt. Is het uw vurige begeerte niet het aanbod te omhelzen, dat u in de proclamatie van de opening der gevangenis voor gebondenen is gedaan? Christus staat voor uw gevangenisdeur en biedt Zijn bloed en Geest aan om u te bevrijden. Bent u bereid om mee te gaan? Of bent u zo verliefd op uw gevangenis dat u zich niet om verlossing bekommert?

2. Wij zullen de banden, boeien en ketenen noemen waarmee onbekeerde zondaren vastgebonden zijn in de gevangenis van hun natuurstaat.

Zij vallen in twee soorten uiteen, namelijk, die van God en die van de satan.

Ten eerste zijn zij vastgebonden met de boeien van God, want zij zijn Zijn gevangenen; en die wegen zwaarder dan de zwaarste boeien waarmee gevangenen ooit werden geketend.

(1) Het zijn boeien van schuld en van de vloek die op hen allen rust, waardoor de wet hen blootstelt aan de toorn (Gal. 3:10). Schuld is een boei, waardoor de zondaar aan de verdiende straf wordt blootgesteld. De vloek van de wet geeft hem over aan het verderf. Met deze boeien, die erger zijn dan ijzeren ketenen, wordt de ziel overmeesterd. En zolang mensen hiermee geketend zijn, kunnen zij niet uit de gevangenis komen, noch ontvluchten. Pas als de ziel net ontwaakt is, voelt zij dat zij te zwaar zijn om te dragen.

(2) Sommigen zijn geketend met de boeien van richterlijke hardheid. Degenen met wie de Heere lang heeft getwist en die niet willen luisteren, maar zich verhardend ondanks roepstemmen, waarschuwingen en bestraffingen, worden vaak door de Heere richterlijk verhard.

- Hij geeft hen hardheid des harten als straf, aangezien het hun zonde is. Hij houdt de werkingen van Zijn Geest in: "Efraïm is vergezeld met de afgoden, laat hem varen" (Hos. 4:17). Hij geeft hen over, zeggende: "Die onrecht doet, dat hij nog onrecht doe; en die vuil is, dat hij nog vuil worde" (Openb. 22:11a).
- Hij geeft hen over aan hun eigen begeerlijkheden: "Dies heb Ik het overgegeven in het goeddunken huns harten, dat zij wandelden in hun raadslagen" (Psalm 81:13).
- En Hij geeft hen over aan de satan om hen te verharden: "In dewelke de god dezer eeuw de zinnen verblind heeft, namelijk der ongelovigen, opdat hen niet bestrale de verlichting van het Evangelie der heerlijkheid van Christus, Die het Beeld Gods is" (2 Kor. 4:4). Het gevolg hiervan is dat zij onder het meest vermurwende middel steeds slechter en steeds harder worden (Jes. 6:9, 10). Dit zijn vreselijke boeien.

Maar naast deze boeien zijn er in de *tweede plaats* ook de boeien van de duivel, waarmee hij zijn gevangenen in hun natuurstaat ketent, om ervoor te zorgen dat zij niet uit hun natuurstaat tot Christus gaan, en om ervoor te zorgen dat zij niet bekeerd worden en zich van hun zonden tot God bekeren.

(1) Er zijn veel van deze boeien, zoals de boei van vooroordelen. De natuurlijke mens is hiermee zo vastgeketend, dat Jezus zegt: "En zalig is hij, die aan Mij niet zal geërgerd worden" (Matth. 11:6). Als de godsdienst en ware heiligheid inderdaad zijn zoals de satan hun dit voorspelt, moeten zij er niets van hebben en kunnen zij er de moed niet voor opbrengen. Daarom ontvangen zij Christus' boodschap zoals Nabal Davids boodschap ontving (1 Sam. 25:11): Zullen wij, zeggen zij, de aangename en voordelige weg waarop wij zijn, verlaten, en ons op een weg begeven die wel een gedurige verveling moet zijn? Dit is een sterke boei, maar als de ogen geopend worden en Gods wegen worden werkelijk beproefd, dan zou zij als een uiteengerafelde draad breken. "Haar wegen zijn wegen der lieflijkheid, en al haar paden vrede" (Spr. 3:17). Kom en zie.

(2) Vervolgens is er de boei van verkeerd gezelschap. De satan behandelt zijn gevangenen zoals de Romeinen sommigen van hun gevangenen behandelden. Hij bindt zijn gevangenen bijeen, zodat de één zich aan de ander probeert vast te houden, waarvan het gevolg is dat zij beiden omkomen: "Die der zotten metgezel is, zal verbroken worden" (Spr. 13:20b). Zo zijn er gezelschappen dronkaards, vloekers, sabbatschenders, verachters van het goede, wereldlingen, voor wie de wereld het allerhoogste goed is. En iedereen uit zo'n gezelschap is een strik voor andermans ziel. Met het oog hierop is het vreselijke vonnis uitgesproken: "Vergadert eerst het onkruid en bindt het in busselen, om hetzelve te verbranden" (Matth. 13:30). Daarom luidt de nodiging van het Evangelie: "Komt, eet van Mijn brood, en drinkt van den wijn, dien Ik gemengd heb. Verlaat de slechtigheden en leeft; en treedt in den weg des verstands"

(Spr. 9:5, 6).

(3) Verder bestaat er de boei van aardsghezindheid. Hierdoor werden zij vastgehouden die tot de maaltijd van het Evangelie genodigd waren (Lukas 14:16-20). De ellendige wereld ketende een ieder van hen, zodat zij zich niet konden verroeren en dus niet in staat waren om te komen. Allerlei zaken moeten in de gaten worden gehouden, opdat er geen verlies zal worden geleden. En terwijl de dienstknecht van de duivel met alles en nog wat druk bezet is, en alles goed in de gaten houdt, gaat de onsterfelijke ziel, waarover God hem bevolen heeft te waken, verloren. Zij worden door de genoegens van deze wereld als door betoverende liederen gevangengenomen, als met zijde overtrokken ketenen. Zij raken verward in de zorgvuldigheden des levens als in een struikgewas. Zij gunnen zich de tijd niet om aan hun ziel te denken. Bovendien plaatst de vermoeide aarde zich altijd tussen hen en de Zon der gerechtigheid, en zo worden zij in een donkere gevangenis gevangen gehouden.

(4) De boei van ongelooft is ook één van satans boeien. Deze boei is van dien aard dat de arm des Heeren hem alleen maar kan wegnemen. "Wie heeft onze prediking geloofd? En aan wien is de arm des HEEREN geopenbaard?" (Jes. 53:1). De mensen horen het Woord, maar zij geloven het niet. Zij geloven de leer van het Evangelie niet; zij vinden het een dwaasheid (1 Kor. 1:23). De beloften geloven zij niet; zij zijn van mening dat het alleen maar mooie woorden zijn, en zij willen hun vaste overtuiging, dat er in een zondige weg ook nog wel hoop voor hen is, niet prijsgeven (Hebr. 4:1, 2, 11). De bedreigingen beschouwen zij als enkel vogelverschrikkers, en zij beloven zich ondanks dat alles vrede: "En het geschiede, als de woorden dezès vloeks hoort, dat hij zichzelf zegene in zijn hart, zeggende: Ik zal vrede hebben, wanneer ik schoon naar mijns harten goeddunken zal wandelen om den dronkene te doen tot den dorstige" (Deut. 29:19). Zij geloven niet in hun behoefte aan Christus, en veronachtzamen en verwerpen Hem daarom.

(5) We noemen ook nog de boei van luiheid. Deze bindt de natuurlijke mens aan zijn gevangenisbed vast, en zegt: "Een weinig slapens, een weinig sluimerens, een weinig handvouwens" (Spr. 6:10). Het is zo'n zwaar blok aan zijn been, dat hij zijn schreden niet op Gods weg kan richten. "De luiaard zegt: Er is een felle leeuw op den weg, een leeuw is op de straten", "nochtans lopen hun voeten tot het kwade" (Spr. 26:13, Jes. 59:7). Deze boei rust zó zwaar op zijn hoofd, dat hij zijn ogen niet kan opheffen; en op zijn handen, dat hij niet in staat is die tot welzijn van zijn ziel tot zijn mond te brengen: "De luiaard verbergt zijn hand in den boezem, hij is te moede om die weder tot zijn mond te brengen" (Spr. 26:15). Dit is een helse draaikolk op aarde die overtuigingen, voornemens, goede bedoelingen, en dergelijke, verslindt. Hij zou best een beter leven willen leiden, als God met hem maar te werk wil gaan als met levenloze dingen, die zich niet hoeven in te spannen om zichzelf te verbeteren. Hij kan hele dagen, en zelfs nachten, doorbrengen in de dienst van de wereld en zijn begeerlijkheden. Maar een dag of een aanzienlijk deel van een dag doorbrengen met het vereffenen van zijn schulden en zich op een geschikte wijze voldoende voorbereiden op de eeuwigheid, dat is iets waarmee hij niet lastig gevallen wil worden.

(6) Verder is er de boei van uitstel. Deze boei hield Felix in zijn greep, terwijl het ernaar uitzag dat de rest van de boeien het zouden begeven. Onder Paulus' prediking bevreesd geworden zijnde, zei hij: "Voor ditmaal ga heen; en als ik gelegen tijd zal hebben bekomen, zo zal ik u tot mij roepen" (Hand. 24:25). De gevangenen, althans velen van hen, zijn niet vastbesloten om uit de gevangenis te komen; zij stellen de beslissing slechts uit tot een later tijdstip. Jonge mensen stellen die uit totdat zij oud geworden zijn, oude mensen totdat de dood hun bed is genaderd. Om zich tot de

Heere te bekeren, nemen sommigen de ene beslissing en anderen weer een andere. En ook al komt de tijd die zij bepaald hadden, toch stellen zij weer uit tot een ander tijdstip. En zo gaat dit door, totdat de dood tenslotte komt en hen wegvaagt eer zij bij machte zijn hun goede voornemens uit te voeren.

(7) En dan is er de boei van zelfbedrog. "Hij voedt zich met as, het bedrogen hart heeft hem terzijde afgeleid; zodat hij zijn ziel niet redden kan, noch zeggen: Is er niet een leugen in mijn rechterhand?" (Jes. 44:20). Zij bedriegen zich vreselijk met betrekking tot hun staat: "Want gij zegt: Ik ben rijk, en verrijkt geworden, en heb geens dings gebrek; en gij weet niet, dat gij zijt ellendig en jammerlijk en arm en blind en naakt" (Openb. 3:17). Evenals iemand per abuis de toegang geweigerd wordt, zo wordt Christus ook vaak buiten de deur gehouden, want de arme bedrogen zondaar denkt dat Hij al binnen is. Zij blijven stug in een bittere gal volharden, omdat zij zich inbeelden hieruit al verlost te zijn. Zij blijven onbekeerd, omdat zij aannemen dat zij al bekeerd zijn. Dit is een zeer gevaarlijke toestand, waardoor wij allen opgewekt zouden moeten worden tot een onpartijdig onderzoek naar onze staat. "Zie, gij allen die een vuur aansteekt, die u met spranken omgordt: wandelt in de vlam van uw vuur en in de spranken, die gij ontstoken hebt. Dat geschiedt u van Mijn hand, in smart zult gijlieden liggen" (Jes. 50:11).

(8) Tenslotte is er de boei van menigerlei begeerlijkheden: "Geladen met zonden, en gedreven door menigerlei begeerlijkheden" (2 Tim. 3:6). Zij zijn er net zo door gevangen als een gevangene door boeien; hierdoor houdt de satan hen in zijn macht. Ongedode begeerlijkheden kruipen op en neer, azen op hun ziel en houden hen in hun doodsstaat vast. Zij kleven hen aan en roepen: geef, geef, zodat men voor de eeuwigheid niets gedaan krijgt dat werkelijk waarde heeft. Zoveel ongedode begeerlijkheden een mens heeft, zoveel handgrepen heeft de satan om hem vast te houden. Begeerlijkheden als gierigheid, hoogmoed, wellust en dergelijke, zullen een mens in beslag nemen.

We kunnen van dit gedeelte van ons onderwerp gebruikmaken om een klaaglied aan te heffen. Dit is het klaaglied en het is bestemd voor alle onbekeerden, daar zij gebonden zijn in de gevangenis van hun natuurstaat. U bent er nauwelijks bekommerd om, maar de ellende van uw toestand verdient met tranen van bloed beweend te worden. U bent immers op verzoek van Gods wet en gerechtigheid als een schuldenaar en misdadiger in hechtenis genomen.

- Als schuldenaar zult u daar niet uitgelaten worden voordat u de laatste penning betaald hebt. Maar ach, u hebt niets waarmee u betalen kunt. Mensen noch engelen kunnen u helpen. Hun gezamenlijk vermogen is niet toereikend om uw zondesschuld af te betalen.
- Als misdadiger kunt u niet vrijgelaten worden voordat u uw proces hebt doorstaan, en vreselijk zal het zijn wanneer God u daartoe oproept. Wat kunt u tot uw verontschuldiging aanvoeren als uw aanklacht wordt voorgelezen en u wegens moord moet terechtstaan? Uw misdaden zijn onloochenbaar. U kunt op eerlijke of oneerlijke wijze, met man en macht proberen te ontvluchten; het zal u echter niet lukken. U bent Gods gevangene; Hij is de Persoon Die door u beledigd is. Is er iets dat Hij, Die alle dingen ziet, niet weet? Kunt u ergens naartoe vluchten waar Zijn hand u niet zal vinden?
- U bent de gevangene van de satan; hij is uw cipier. Hij heeft macht genoeg om u kalm te houden. Hoe kunt u ontsnappen, als u in de gevangenis zit met de ijzeren boeien en banden die hij u heeft omgedaan? Bekijk de boeien waarmee u in de gevangenis zit vastgeketend; bekijk ze en treur, en beklaag uw toestand.

- Er zijn boeien die God u heeft omgedaan, en wie anders dan Hij alleen kan ze verwijderen? Hij sluit immers en niemand opent (Openb. 3:7). U bent gebonden onder de vloek van de wet, en God heeft u vastgebonden; tot wie zult u zich kunnen wenden om uzelf te bevrijden? Als mensen boeien omdoen, kan God de gevangene losmaken, of men het wil of niet. "De HEERE maakt de gevangenen los" (Psalm 146:7). Maar als God de boeien omdoet, kan heel de schepping de gevangene wel komen beklagen. Zij kunnen tranen schreien, maar noch engelen noch mensen kunnen hem bevrijden.
- Er zijn ook boeien die de satan u heeft omgedaan, en het is droevig gesteld met degenen die door die hand geleid worden. Hij is de sterkgewapende; het moet iemand zijn die sterker is dan hij, die uw boeien kan slaken. Dit ligt buiten uw bereik. U voelde Gods boeien niet, maar u gedroeg zich er lichtvaardig onder. U vermaakt zich met en hebt een behagen in satans ketenen, in uw gezelschap, in uw zondige vermaken, en dergelijke. Dit maakt uw vlucht des te hopelozere. Zolang u zich verheugt in uw ijzeren ketens alsof het ketens van goud waren, is het een bewijs dat u nog niet tot uzelf bent gekomen.
- Tenslotte, deze boeien zullen onvermijdelijk uw verderf bezegelen, als u niet op tijd wordt bevrijdt. U zult in de gevangenis sterven als u er niet tijdig uitgeleid wordt. Er is maar één schrede tussen u en de dood, de eeuwige dood. Sterft u in de gevangenis van een onbekeerde staat, dan zult u gaan naar de gevangenis der hel, waar de gevangenen opgesloten zitten zonder enige hoop op bevrijding.

Aangezien dit nu het geval is, sla tijdig acht op uzelf, o gevangenen der hoop! Wees ijverig om van uw boeien bevrijd te worden, opdat u niet in de kuil zult sterven.

Aan zulken zou ik het volgende willen aanraden:

(1) Ontwaak en voel hoe zwaar de boeien op u drukken. Zolang u er zich zo lichtvaardig onder gedraagt, is er geen hoop dat u bevrijd zult worden. Treur over uw schuld, uw ongelooft, en verlang naar bevrijding.

(2) Geef uw zaak over in de hand van de grote Borg, Die gewillig en bekwaam is om u bij te staan. Maak gebruik van de Advocaat Die voorzeker het pleidooi voor u zal winnen. Hij zal niet doen wat de schenker deed, die Jozef vergat, hoewel hij het op zich genomen had zijn invloed aan te wenden om hem uit de gevangenis te krijgen. Jezus zal u echter door het bloed van Zijn verbond bevrijden.

(3) Bied uw Rechter uw verzoekschrift aan. Job zegt: "Ik zal mijn Rechter om genade bidden" (Job 9:15). Bid, bid, u biddeloze mensen. Bid elke dag, bid altijd, u die slechts af en toe bidt. Wilt u dus met vrucht bidden, dan moet u met deze oefening beginnen. Bid ernstig, vurig, met aandrang. Uw leven staat op het spel; er is geen tijd te verliezen.

(4) Versnel uw proces, opdat uw pleidooi behandeld kan worden voor de troon der genade. Als uw pleidooi immers niet door deze rechtbank zal worden behandeld, dan zal u bij de dood en het oordeel bij een andere rechtbank voor moeten komen, waarvoor u onmogelijk zult kunnen bestaan. Er bestaan twee rechtbanken voor zulke gevangenen: de rechtbank der barmhartigheid en genade, en de rechtbank der gerechtigheid.

Ten eerste bestaat er de rechtbank van barmhartigheid en genade, waarvoor de zondaar gebracht wordt in het werk der bekering, in de tijd, in deze wereld. Hier wordt de uitverkoren zondaar al bevende gebracht, terwijl andere gevangenen roerloos in de gevangenis zitten, vrolijk en op hun gemak. Hier wordt hij aangeklaagd, overtuigd en veroordeeld. Hij onderschrijft de billijkheid van het vonnis; maar door de voorziening die in dit hof voor misdadigers is getroffen, wordt hij van het doodvonnis

vrijgesproken en hij hoeft niet meer naar de gevangenis terug.

Ten tweede bestaat er de rechtbank der gerechtigheid, waarvoor de zondaar verschijnt bij zijn dood en op de jongste dag. Hier wordt de gevangene in zijn natuurstaat aangeklaagd, overtuigd en veroordeeld, zonder uitzicht op bevrijding. "Toen zeide de koning tot de dienaars: Bindt zijn handen en voeten (van hem die het bruiloftskleed mist), neemt hem weg, en werpt hem uit in de buitenste duisternis; daar zal zijn wening en knersing der tanden" (Matth. 22:13). En hiervandaan wordt hij naar de gevangenis gestuurd.

Voor één van deze beide rechtbanken moeten alle gevangenen verschijnen. Ik wil u aanraden uw proces te versnellen zodat het door de eerste kan worden behandeld. De eerste rechtbank heeft voordelen boven de laatste.

- Bij de eerste is de wet ondergeschikt aan het Evangelie; bovendien veroordeelt zij opdat de zondaar tot de Middelaar zal vluchten: "Zo dan, de wet is onze tuchtmeester geweest tot Christus, opdat wij uit het geloof zouden gerechtvaardigd worden" (Gal. 3:24). Bij de tweede veroordeelt de wet zodat de toestand van de zondaar volkomen uitzichtloos wordt. De ene maakt de zondaar ziek, maar deze ziekte leidt tot zijn leven en eeuwige gezondheid, de andere maakt de zondaar ook ziek, maar deze ziekte leidt tot zijn dood.
- Bij de ene rechtbank kan een mens gebruikmaken van een Borg Die zijn schuld op Zich neemt, en van een Advocaat Die voor hem pleit: "En indien iemand gezondigd heeft, wij hebben een Voorspraak bij den Vader, Jezus Christus, den Rechtvaardige; en Hij is een Verzoening voor onze zonden" (1 Joh. 2:1b, 2a). Het gelukt Hem altijd weer om de rechtszaak van Zijn cliënt tot een goed einde te brengen. Bij de tweede rechtbank is er geen Borg, geen Advocaat; de gevangene moet in alles voor zichzelf opkomen; ja, de Borg en Advocaat is zelfs Zijn Rechter Die hem veroordeelt.
- Tenslotte, bij de eerste rechtbank bestaat er bedekking van bloed waaronder de veroordeelde kan schuilen, waardoor het doodsvonnissen niet uitgevoerd kan worden. Er bestaan hoornen van een altaar, waarvan het recht hem niet kan aftrekken, en een vrijstad waar hij veilig zal zijn. Niets van dit alles is echter bij de andere rechtbank te vinden. Bespoedig daarom de rechtszaak.

3. We gaan verder met te letten op de duisternis en blindheid van de gevangenen in de natuurstaat.

Het is noodzakelijk dat we hier aan drie dingen aandacht schenken.

1. De aard van deze blindheid.
2. De soorten blindheid waarmee deze gevangenen behept zijn.
3. De uitwerking ervan op hen.

1. Laten we in de eerste plaats aandacht schenken aan de aard van deze blindheid.

(1) En hier kunnen we opmerken dat het een geestelijke en geen lichamelijke kwaal is. Hoewel zij ogen in hun hoofd hebben, is hun ziel vol duisternis: "Want gij waart eertijds duisternis" (Ef. 5:8). Ook al heeft men een natuurlijke en nauwkeurige kennis van geestelijke zaken, toch mist men het geestelijke en zaligmakende levenslicht: "De natuurlijke mens begrijpt niet de dingen die des Geestes Gods zijn; want zij zijn hem een dwaasheid, en hij kan ze niet verstaan, omdat zij geestelijk onderscheiden worden" (1 Kor. 2:14).

Hoe duidelijk zijn deze twee zaken onderscheiden! Ook al heeft men wellicht een historische kennis van deze zaken, toch is men niet bekend met het geheim ervan. Zo lezen we in Deuteronomium 29:4: "Maar de HEERE heeft ulieden niet gegeven een

hart om te verstaan noch ogen om te zien noch oren om te horen, tot op dezen dag."

(2) Verder is het een totale blindheid. Het is niet alleen duister voor hen, maar zij zijn de duisternis zelf (Ef. 5:8). Niet het minste straaltje zaligmakend licht is er in hun ziel; zij zijn volstrekt vreemdeling van God in Christus en weten niet wie Hij is. Zij dienen een onbekende God. Zij kennen Christus niet; in Hem is een allesovertreffende heerlijkheid, maar die kunnen zij niet zien. Zij kennen zichzelf niet; zij zijn jammerlijk en ellendig, maar weten het niet (Openb. 3:17). Zij zien hun zonden niet in hun lelijke gedaante, in hun werkelijke mismaaktheid.

2 Laten we in de tweede plaats letten op de soorten blindheid waarmee deze gevangenen behept zijn.

(1) Er bestaat een aangeboren blindheid die zij allemaal gemeen hebben. Alle adamskinderen worden blind geboren: "Er is niemand die verstandig is, er is niemand die God zoekt" (Rom. 3:11). Ons verstand is van nature ontbloot van zaligmakend licht; wij hebben met het verliezen van de andere delen van het Gods beeld ook de zaligmakende kennis verloren. Vandaar dat men, wanneer door genade de ogen opengaan, als het ware in een nieuwe wereld terecht komt, en men dingen ziet die men voorheen nooit gezien heeft, en die men op een wijze bekijkt zoals men ze voorheen nooit bekeken heeft.

(2) Verder bestaat er een moedwillige blindheid die zij zichzelf hebben toegebracht: "Verduisterd in het verstand, vervreemd zijnde van het leven Gods, door de onwetendheid die in hen is, door de verharding huns harten" (Ef. 4:18). De macht en het overwicht van de begeerlijkheden verblindt hen steeds meer als het gaat om het werkelijke belang van hun ziel. Het licht schijnt om hen heen, maar zij hebben er een afkeer van. Het schittert vanuit het Woord en Gods voorzienig bestel in hun gezicht, maar zij sluiten hun ogen en willen het niet inlaten. "HEERE, is Uw hand verhoogd, zij willen het niet zien" (Jes. 26:11, Eng. vert.). Hierdoor maken zij hun kwaal erger, en hoe langer zij daarmee doorgaan des te minder hoop is er.

(3) Tenslotte bestaat er richterlijke blindheid: "Toen zeide Hij: Ga heen en zeg tot dit volk: Horende hoort, maar verstaat niet, en ziende ziet, maar merkt niet. Maak het hart dezes volks vet en maak hun oren zwaar en sluit hun ogen, opdat het niet zie met zijn ogen, noch met zijn oren hore, noch met zijn hart versta, noch zich bekere, en Hij het geneze" (Jes. 6:9, 10). Men verzet zich tegen het licht, men misbruikt het licht dat men heeft; men wil zijn ogen niet opendoen voor het heldere licht en als straf daarvoor sluit God ze. Hij onttrekt de algemene werking van Zijn Geest aan hen; zij worden zo verblind dat zij niet zien wat werkelijk voor hen van belang is, maar zij gedragen zich als gekken en bezetenen ten opzichte van zaken die van het grootste belang zijn. Zij worden "overgegeven in een verkeerden zin, om te doen dingen, die niet betamen" (Rom. 1:28). Ook worden zij aan de satan overgegeven, die hen, als de beul van de gerechtigheid, steeds vaster bindt. Hij verblindt de zinnen van de ongelovigen (2 Kor. 4:4).

3. We moeten nog aandacht schenken aan de gevolgen van deze blindheid voor de gevangenen. Het zijn er veel; ik noem de volgende.

(1) Een toestand die werkelijk onaangenaam en beklagenswaardig is. Zij verkeren in het duister, en in het land van de schaduw des doods (Matth. 4:16). In welk een nare toestand verkeerden de Egyptenaren tijdens de duisternis van drie dagen, terwijl de Israëlieten in al hun woningen licht hadden. Het was één van de laatste en ergste plagen, waarmee zij bezocht werden. Het licht is zeker zoet, en omdat het licht zo voortreffelijk is, des te droeviger is het ervan beroofd te zijn. Het licht van Gods

genade en gunst is het allervoortreffelijkste licht, en daarom wordt de hemel het licht genoemd, en de hel de duisternis, de buitenste duisternis. In de hel is er totaal geen troost. De natuurstaat is het voorportaal van de hel; in deze toestand is geen echte troost, behalve dat er een mogelijkheid bestaat om geholpen te worden. Vandaar dat Gods kinderen hen beklagen, daar zij in een zeer beklagenswaardige toestand verkeren. Jeruzalems toestand maakte de ogen van onze Zaligmaker vochtig (Lukas 19:41, 42).

(2) Een ander gevolg is dat zij onbekend zijn met hun zondige en ellendige staat (Openb. 3:17). Zij weten niet dat zij ellendig zijn; zij zijn blind en zien niet dat zij elk ogenblik in de hel dreigen te vallen. De boodschappers des doods naderen hen, het zwaard der gerechtigheid hangt boven hun hoofd, tekenen van het naderend verderf zijn aan en rond hen te zien. Anderen zien het, maar zichzelf niet: "Vreemden verteren zijn kracht, en hij merkt het niet; ook is de grauwigheid op hem verspreid, en hij merkt het niet" (Hos. 7:9). De verloren zoon zag zijn kwijnende toestand pas in toen hij tot zichzelf kwam (Lukas 15:17).

(3) Zij kennen hun zondigheid niet; hiervan zijn ze onkundig: "En zonder de wet, zo leefde ik eertijds; maar als het gebod gekomen is, zo is de zonde weder levend geworden, doch ik ben gestorven" (Rom. 7:9). Evenals men in een huis het daar stuivende stof pas opmerkt als de zonnestralen het huis verlichten, zo ook ziet de verblinde zondaar pas de menigten levende begeerlijkheden die op zijn dode ziel azen, de ontelbare boosheden die hem omringen en de menigvuldige schulden die hem aan het verderf blootstellen, als de Heere zijn ogen opent.

(4) Nog een gevolg is dat zij makkelijk verstrikt raken en zichzelf makkelijk bedriegen in zaken van het grootste belang. Onze Heere Jezus spreekt een wee uit over de wereld vanwege de ergernissen (Matth. 18:7). Struikelblokken die men blinden in de weg legt, kunnen immers alleen maar zeer schadelijke gevolgen hebben. De wereld is vol strikken die door de duivel en zijn instrumenten zijn gespannen; en omdat de mensen verduisterd zijn in hun verstand, worden zij door deze strikken aan het grootste gevaar blootgesteld. Hoe makkelijk laten zij zich zaken van het allergrootst belang, die het hiernamaals betreffen, ontnemen! Hoe makkelijk nemen zij de schijn voor het wezen aan, een scorpioen voor een vis, en stenen voor brood! En de reden is dat zij, ook al zijn zij scherpziend met betrekking tot de dingen van de tijd, zich als vleermuizen en uilen gedragen wat het licht des levens betreft. Evenals Ezaü verkopen zij voor één spijze dit eerstgeboorterecht (Hebr. 12:16).

(5) Verder trekken zij geen voordeel van het licht van het Evangelie, maar stoten zij zich op de middag als in de schemering. Zij ontvangen deze genade tevergeefs. De nacht en de dag zijn voor de blinden gelijk, evenals de winter en de lente voor de dode boom. En daarom leven de mensen onder het Evangelie net zo los, goddeloos en zorgeloos, alsof zij in werelddelen leefden waar het licht van het Evangelie nog nooit heeft geschinen. Evenals een schijnende zon, is het licht van het Evangelie opgegaan, "en het onderwijst ons dat wij de goddeloosheid en de wereldse begeerlijkheden verzakende, matiglijk en rechtvaardiglijk en Godzaliglijk leven zouden in deze tegenwoordige wereld." Titus 2:12). In plaats van dat zij op mannelijke wijze aan het werk gaan, gaan zij als wilde beesten naar hun holen, en liggen op hun gemak; zij werken noch hun zelfs zaligheid, noch doen zij anderen goed. Het licht is voor hen op de kandelaar gezet, maar hun werken zijn werken der duisternis, en daarom hebben zij een hekel aan het licht.

(6) Zij storten zich in het grootste gevaar dat er voor hun ziel is, en dat zonder vrees. "De overtreding des goddelozen spreekt in het binnenste van mijn hart: Er is geen vreze Gods voor zijn ogen" (Psalm 36:2). Hoe onverschrokken wagen mensen zich op

verboden terrein, haasten zich op de weg der zonde met het mes van de gerechtigheid op hun keel! "Ik heb geluisterd en toegehoord, zij spreken wat niet recht is, er is niemand, die berouw heeft over zijn boosheid, zeggende: Wat heb ik gedaan? Een ieder keert zich om in zijn loop, gelijk een onbesuisd paard in den strijd" (Jer. 8:6). Zij drinken de ongerechtigheid in als de os het water, en zijn in dat geval als blinden die een beker vergif opdrinken, waarvan zij niet weten dat het vergif is.

(7) Een diepe gerustheid heeft hen in deze zeer gevaarlijke toestand bevangen, omdat zij niet zien wat hen te wachten staat. Zij vervolgen hun weg, zoals de zondaren vóór de zondvloed (Matth. 24:38). Elke dag staan zij bloot aan het uiterste gevaar, en toch zijn zij gerust. Zij staan voor Gods gespannen boog als een doelwit voor Zijn pijlen, en toch voelen zij zich op hun gemak. Toorn achtervolgt hen, en toch maken ze zich niet druk om de toekomstige toorn te ontvluchten. Zij zijn vrolijk ondanks dat ze rond de opening van de put staan, en ondanks dat zij er elk moment in dreigen te vallen.

(8) Tenslotte, om alles kort samen te vatten, deze blindheid vervult de gehele mens in hart en leven met duisternis en verwarring. "Maar indien uw oog boos is, zo zal geheel uw lichaam duister zijn. Indien dan het licht dat in u is, duisternis is, hoe groot zal de duisternis zelve zijn!" (Matth. 6:23). Een mens kan in dit geval niets goeds doen; hij ligt open voor al het kwaad zowel der zonde als der ellende. En deze duisternis zal, indien zij niet wordt verdreven, plaatsmaken voor de eeuwige duisternis.

Van ieder onderdeel hebben wij tussendoor een nuttig gebruik gemaakt, daarom zullen wij u tenslotte alleen nog tot het volgende aansporen:

- Wees overtuigd van deze, uw natuurlijke, duisternis. Geloof het uit het Woord des Heeren, en geloof daaruit dat u gevaar loopt, omdat u uw gevaar anders niet ziet.
- Zie de noodzaak ervan in dat Christus uw ogen openen moet. Bid om de Geest. Zeg met de blinde man: "Heere, dat mijn ogen geopend worden."
- Tenslotte, onbekeerde zondaren kunnen, uit wat gezegd is over de verschillende onderdelen van Christus" opdracht met betrekking tot natuurlijke mensen, heel duidelijk hun ellende zien. U bent gevankelijk weggevoerd van de satan, ja, zelfs zijn gevangenen. U bent gevangenen van God, gevangenen van de duivel, geboeide gevangenen, en blinde gevangenen. Wees diep getroffen door uw toestand, en laat u overreden om, als gebonden die daar hoopt, terug te keren tot uw sterkten, terwijl u nog toegang tot ze hebt. Terwijl het nog het heden genaamd wordt, verhard uw harten niet, maar luister naar Zijn stem, die verkondigt dat Hij "gezalfd is om de gevangenis te openen voor gebondenen."

B. Nu gaan wij nu over tot onze tweede lering: *Krachtens openbare proclamatie in het Evangelie biedt Christus gevangenen in hun natuurstaat aan hun ogen te openen, hun boeien te verbreken en hen uit de gevangenis te leiden.*

We zullen de verschillende onderdelen van deze lering toelichten aan de hand van de volgende hoofdgedachten:

1. We zullen aantonen dat Christus aanbiedt om hun blinde zielsogen te openen en hen van de duisternis tot het licht te brengen.
2. We zullen aantonen hoe Christus deze gevangenen bevrijdt van de boeien van de duivel.
3. We zullen aantonen dat Christus gevangenen in hun natuurstaat aanbiedt om hun gevangenis te openen en hen daaruit te leiden.

Na de verklaring van elke hoofdgedachte zullen we de toepassing ervan laten volgen.

1. We zullen dus aantonen dat Christus de gevangenen in hun natuurstaat aanbiedt om hun blinde zielsogen te openen, het herstel van hun geestelijk gezichtsvermogen, en hen zo vanuit de duisternis tot het licht te brengen.

Wat, zeggen zulken, bevat dit aanbod? Zeker is, dat u hierdoor zaligmakende verlichting wordt aangeboden: "Ik raad u, dat gij van Mij koopt goud, beproefd komende uit het vuur, opdat gij rijk moogt worden; en witte klederen, opdat gij moogt bekleed worden en de schande uwer naaktheid niet geopenbaard worde; en zelf uw ogen met ogenzalf, opdat gij zien moogt" (Openb. 3:18). Dit is een heerlijke en zeer noodzakelijke weldaad, duizendmaal noodzakelijker dan het licht voor degenen die natuurlijk blind zijn. De onherboren wereld ligt in de duisternis. Zij wil en kan niet zien. Een lange en donkere nacht heerst over haar. Christus biedt aan om de dageraad voor haar ziel te laten aanbreken, om de Morgenster daar te laten opgaan; ja, om de Zon der gerechtigheid daar te laten schijnen. U bent in een dikke mist gehuld, zodat u niet kunt zien waar u heen reist; u brengt uw leven door in een eindeloos gezwerf tussen diepe kuilen. Door de Geest Zijnsmonds zal Hij die verdrijven en zal Hij het licht doen opgaan, zodat u duidelijk om u heen kunt zien. Uw ogen zijn verduisterd en verblind; Hij zal de schellen er van af laten vallen.

Hierdoor krijgt u een drieërlei gezicht te zien:

(1) een droevig en treurig gezicht, het droevigste dat u ooit gezien hebt. Het lichtzinnigste hart onder ons zal er geheel treurig van worden. U zult uzelf zien in uw algehele zondigheid en bezoedeling. Hierdoor werden Petrus' hoorders verslagen in het hart (Hand. 2:37). Het deed Paulus doodsbleek worden, want hij zei: "Zonder de wet, zo leefde ik eertijds; maar als het gebod gekomen is, zo is de zonde weder levend geworden, doch ik ben gestorven" (Rom. 7:9). De mens is van nature een vreemdeling van zichzelf; als zijn ogen echter geopend worden, krijgt hij een duidelijk beeld van zijn zondig bestaan. Hij ziet zijn verdorven natuur, waaruit geen goed kan voortkomen; afkerig van het goede en geneigd tot het kwade, wat alleen kan veranderen door een wonder van genade. "Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods?" (Rom. 7:24). Hij ziet een verdorven, verschrikkelijk goddeloos hart: "Arglistig is het hart, meer dan enig ding, ja dodelijk is het, wie zal het kennen? (Jer. 17:9). Hij is ontbloot van alle goed en vervuld met al het kwade, het zaad en de wortel van alle gruwelen die in de wereld worden bedreven. Evenals ongedierte in hun nest, zo wemelt het in zijn hart van allerlei levende begeerlijkheden (Mark. 7:21). Een voortdurende damp van dadelijke zonden en wellust stijgt eruit op als de damp uit een mesthoop.

Ook al dacht hij dat er op sommige onderdelen van zijn handel en wandel niets aan te merken was, toch zal blijken dat ze net zo bezoedeld zijn als de rest. Onreine lippen, geheel bezoedeld met ijdelheid of vuilheid; een onrein leven, wat onvruchtbaar en onprofijtelijk voor God en voor zichzelf is; vol zonden tegen Gods heilige wet, die bedreven zijn ondanks veel licht en liefde, en ondanks berispingen door het Woord en de Voorzienigheid. Als de Heere tot de gevangene komt en zijn ogen opent, neemt Hij hem en leidt hem door zijn hart en leven. Wat krijgt hij dan veel droevigs te zien! Dan zal hij met Job uitroepen: "Zie, ik ben te gering; wat zou ik U antwoorden? Ik leg mijn hand op mijn mond" (Job 39:37). Dan worden deze woorden vervuld: "Uw boosheid zal u kastijden en uw afkeringen zullen u straffen; weet dan en zie, dat het kwaad en bitter is, dat gij den HEERE uw God verlaat en Mijn vreze niet bij u is, spreekt de Heere, de HEERE der heirscharen" (Jer. 2:19).

(2) Hij krijgt een vreselijk en angstaanjagend gezicht, waardoor het moedigste hart

zal beven, zodat men zal zeggen wat Mozes zei bij de brandende berg: "Ik ben gans bevreesd en bevende" (Hebr. 12:21). En dit gezicht is drieërlei.

- Er is een gezicht van een absoluut God, in de heerlijkheid van Zijn heiligheid en rechtvaardigheid (Lev. 10:3). De ogen van de mens worden van nature zo gehouden dat hij niet ziet met welk een God hij te doen heeft (Psalm 50:21). Zij denken dat Hij ten enenmale is zoals zij; maar, zegt Hij, "Ik zal u straffen en zal het ordentelijk voor uw ogen stellen."

Als hun ogen geopend worden, worden zij genezen van deze rampzalige dwaling: "Gij zijt te rein van ogen dan dat Gij het kwade zoudt zien, en de kwellung kunt Gij niet aanschouwen" (Hab. 1:13). Zij zien Hem op de troon der gerechtigheid zitten, iedere dag op de goddelozen vertoornd; een Hater van elke zonde, een strenge Wreker der zonde, van de kleinste tot de grootste zonde; Die geen enkele zonde door de vingers ziet. Er komt een vurige rivier uit Zijn mond voort om Zijn wederpartijders te verslinden, ten einde door Zijn Woord en Wezen, zoals Hij op Zich genomen heeft, de wet groot en heerlijk te maken (Jes. 42:21).

Dit vreselijke gezicht zal de zondaar doen ondervinden wat de psalmist ondervond: "Dacht ik aan God, zo maakte ik misbaar; peinsde ik, zo werd mijn ziel overstelpt. Sela" (Psalm 77:4). Hierdoor zal hij van binnen uitroepen: "Wie is er onder ons, die bij een verterend Vuur wonen kan? Wie is er onder ons, die bij een eeuwigen Gloed wonen kan?" (Jes. 33:14).

- Verder krijgt hij een gezicht van de vlammeende wet in zijn volstreckte zuiverheid, uitgestrektheid en gestrengheid: "En zonder de wet, zo leefde ik eertijds; maar als het gebod gekomen is, zo is de zonde weder levend geworden, doch ik ben gestorven" (Rom. 7:9). Voor de verblinde zondaar is de wet een met stof bedekte spiegel, waarin de mens nooit zijn ware gedaante ziet. Als de ogen van de zondaar echter geopend worden, wordt de spiegel schoongeboend, zodat deze helder blinkt, tot zijn verschrikking en verbazing. Dan wordt de verdoemelijke natuur ontdekt van sommige dingen waarvan hij dacht dat ze goed waren; de gruwelijkheid van wat hij kleine foutjes vond, en hij ziet dat zijn zonden groter zijn dan hij zelf ooit gedacht had. Hij beschouwt de bedreigingen en vloeken van de wet niet langer als vogelverschrikkers, of als de schaduwen van de bergen, maar hij gelooft dat ze, zo zeker als de hemel en aarde bestaan, uitgevoerd zullen worden. En één woord daarvan zal hem dieper treffen dan voorheen duizend.
- Vervolgens krijgt hij te zien wie hij zelf is, in zijn ellendige, verloren en geruïneerde staat. Met de verloren zoon komt hij tot zichzelf en ziet dat hij omkomt van de honger. Hij ziet dat hij verloren is, en een zelfmoordenaar is; een kind des doods naar de wet, door de vloek der wet voor het verderf toebereid. Hij ligt onder het vonnis van de eeuwige dood dat geveld is door de Rechter van allen, en dat opgetekend is in de Bijbel, gebonden door de bedreigingen der wet, als even zoveel koorden des doods. Bovendien is hij totaal onbekwaam om zich uit deze draaikolk van zonde en ellende te redden. "Want Christus, als wij nog krachteloos waren, is te zijner tijd voor de goddelozen gestorven" (Rom. 5:6).

(3) Zij krijgen een vertroostend en hartversterkend gezicht, het meest bemoedigende gezicht dat zij ooit gezien hebben, wat het zwaarmoedigste hart verheugt. Dit is een gezicht van Christus in Zijn Middelaarsambt: "Uw ogen zullen den Koning zien in zijn schoonheid; zij zullen een vergelegen land zien" (Jes. 33:17). Zij zien Jezus staan als een Profeet. Hij openbaart aan deze gevangenen de gedachten van liefde die van eeuwigheid in de boezem van Christus" Vader waren. Zij zien Jezus staan als Priester, als ware Hij geslacht, aan des Vaders rechterhand, tussenbeide tredend voor de vrijheid van de gevangene. En zij zien Hem staan als Koning, hebbende het

soevereine bevel van leven en dood, de sleutels van de gevangenis in zijn hand om de gevangene uit te leiden wanneer Hij wil. O, heerlijk gezicht voor de gevangenen als hun ogen opengaan.

Het is een drieërlei gezicht.

- Het is een gezicht van de allesovertreffende uitnemendheid en liefelijkheid van Jezus (Jes. 33:17). Zolang de gevangene in het duister verkeerde, was hij geneigd om tegen iedere minnaar van Christus te zeggen: "Wat is uw Liefste meer dan een andere liefste?" (Hoogl. 5:9). Toen was er voor hem meer heerlijkheid in een ijdele wereld, in de begeerlijkheid der ogen en de grootsheid des levens dan in Christus. Maar nu zijn ogen zijn opengegaan, ziet hij een heerlijkheid in Hem Die alle geschapen uitnemendheid verduistert, zoals de opgaande zon de sterren doet verbleken. Hij verschijnt nu als de Parel van grote waarde (Matth. 13:46). Alle volmaaktheden van de Goddelijke heerlijkheid blinken in Hem uit; deze verschijnen in het aangezicht van Christus, als in een spiegel, waarvan de gevangene nu een gezicht ontvangt. En dan bestaat er niemand anders voor hem dan Christus alleen: "Wien heb ik nevens U in den hemel? Nevens U lust mij ook niets op de aarde" (Psalm 73:25).
- Verder krijgt hij een gezicht van Zijn volheid en gepastheid voor de toestand van de gevangene. Evenals de verloren zoon in Lukas 15:17 ziet hij dat er in zijn Vaders huis brood genoeg is. Hij ziet dus dat hij nergens anders vandaan hulp hoeft te verwachten; dat er een algenoegzame volheid ervan in Christus te vinden is. Ziet de gevangene zijn ontzaglijke schulden? Christus is een Borg, een Machtige. Ziet hij zijn misdaden? Christus is gestorven om daarvoor te voldoen. Hij heeft macht over de cipier en kan de sterkgewapende binden en de gevangene uitleiden. Zijn zijn gevangenis-kleren bevuild? In ruil hiervoor heeft Christus witte klederen waarmee Hij hem bekleedt. Staan er ijzeren poorten in de weg? Ja, boeien aan de benen van de gevangene? Hij verbreekt de ijzeren traliën, en brengt de gevangene naar buiten. Nogmaals, hij krijgt een gezicht van Christus" gewilligheid en bereidwilligheid om van Zijn volheid mee te delen. "Want wij hebben geen Hogepriester, Die niet kan medelijden hebben met onze zwakheden, maar Die in alle dingen gelijk als wij is verzocht geweest, doch zonder zonde. Laat ons dan met vrijmoedigheid toegaan tot den troon der genade, opdat wij barmhartigheid mogen verkrijgen, en genade vinden om geholpen te worden te bekwamer tijd" (Hebr. 4:15, 16).
Hij ziet nu de waarheid en werkelijkheid van de nodigheden en beloften van het Evangelie; hij ziet nu dat het niet slechts mooie woorden zijn, zoals hij soms dacht, maar zekere en beproefde woorden: "De redenen des HEEREN zijn reine redenen, zilver, gelouterd in een aarden smeltkroes, gezuiverd zevenmaal" (Psalm 12:7). Dit doet het kwijnende hart herleven; dit is de grote hartversterking voor een ziel die op het punt staat om te komen, zodat de gevangene besluit zich te verlaten op de heerlijke Verlosser en zijn gehele last op Hem te leggen.

Voordat wij dit punt verlaten, kan het dan van belang zijn na te gaan *op welke grond de verblinde gevangene moet rusten en dit aanbod in de proclamatie van het Evangelie moet omhelzen?*

(1) Wat dit aangaat merken wij op dat er niets wordt aangeboden dan alleen wat onze Heere kan volvoeren en bestendig maken: "God is geen man, dat Hij liegen zou, noch eens mensen kind, dat het Hem berouwen zou; zou Hij het zeggen en niet doen, of spreken en niet bestendig maken" (Num. 23:19). Jezus is het ware Licht, het Licht der wereld; de Ster Die uit Jakob is voortgegaan (Num. 24:17); de heldere

Morgenster, Die een einde maakt aan de donkere nacht in de ziel (Openb. 22:16); de Zon der gerechtigheid (Mal. 4:2). Hij heeft een volheid van de Geest des lichts in Zich, die Hij aan duistere zielen meedeelt.

(2) We merken op dat niets wordt aangeboden dan alleen wat Hij al heeft volvoerd in de ondervinding van duizenden, die satans hechte gevangenen zijn geweest net zoals u. "Hij zal komen en ulieden verlossen. Alsdan zullen der blinden ogen opengedaan worden en der doven oren zullen geopend worden. Alsdan zal de kreupele springen als een hert, en de tong des stommen zal juichen; want in de woestijn zullen wateren uitbarsten, en beken in de wildernis" (Jes. 35:46). Paulus was een blinde Farizeeër, maar o, op welk een wonderlijke wijze werden zijn ogen geopend! Velen die net zo dwaas, gerust en blind waren als de anderen, velen die in duisternis zaten, maar nu bekeerd zijn van de duisternis tot het licht, en van de macht des satans tot God, heeft de Opgang uit de hoogte bezocht.

(3) Er wordt ons niets voorgesteld dan alleen wat Hij in overeenstemming met de opdracht van Zijn Vader mag aanbieden en herstellen. "Verder zeide Hij: Het is te gering, dat Gij Mij een Knecht zoudt zijn om op te richten de stammen Jakobs en om weder te brengen de bewaarden in Israël; Ik heb U ook gegeven tot een Licht der heidenen, om Mijn Heil te zijn tot aan het einde der aarde" (Jes. 49:6). En vers 9: "Om te zeggen tot de gebondenen: Gaat uit; tot hen, die in duisternis zijn: Komt te voorschijn; zij zullen op de wegen weiden en op alle hoge plaatsen zal hun weiden wezen." Zie verder Jesaja 42:6 en 7, dat dezelfde strekking heeft. En daarom wordt Zijn komst in de wereld vergeleken met de dageraad (Lukas 1:78), die op zijn bestemde tijd aanbreekt.

(4) Wij merken op dat hetgeen aangeboden wordt, aan u wordt aangeboden. U bent allen inbegrepen in de proclamatie: "O alle gij dorstigen, komt tot de wateren, en gij, die geen geld hebt, komt, koopt en eet, ja, komt, koopt zonder geld en zonder prijs, wijn en melk" (Jes. 55:1). Wat uw toestand ook is, ook al vertoeft u in het binnenste vertrek van satans gevangenis in de wereld, u bent mensen, u bent mensenkinderen: "Tot u, o mannen, roep Ik, en Mijn stem is tot der mensen kinderen" (Spr. 8:4). En het aanbod is zeer persoonlijk: "Daarom zegt Hij: Ontwaak, gij die slaapt, en sta op uit de doden, en Christus zal over u lichten" (Ef. 5:14).

(5) Wij merken op dat het de grootste werkelijkheid, waarheid en oprechtheid bevat. "Dit zegt de Amen, de trouwe en waarachtige Getuige, het Begin der schepping Gods" (Openb. 3:14). Er is nog nooit iemand geweigerd die dit aanbod heeft omhelsd. Het bedroeft Zijn Geest dat zondaren er zich niet mee verenigen. Om deze reden weende Hij over Jeruzalem; en nu Hij ten hemel is opgevaren, heeft Hij de ingewanden der barmhartigheid niet verloren.

Wij willen dit onderdeel van het onderwerp *toepassen door u aan te sporen het aangeboden licht, de zaligmakende verlichting die in het Evangelie wordt bekendgemaakt, te omhelzen, en tot Christus te komen met de bede of uw ogen geopend mogen worden*. En hier wilde ik u tot het volgende aansporen:

(1) Wees overtuigd van uw natuurlijke duisternis en blindheid in Goddelijke zaken. Zeg niet met de Farizeeërs: zijn wij ook blind? Hoe minder u van deze duisternis rondom u waarneemt, des te groter is de duisternis in u. De besten zien slechts ten dele, en de meeste mensen zien helemaal niet wat hun tot zaligheid strekt. Zij hebben de duisternis lief: "En dit is het oordeel, dat het Licht in de wereld gekomen is, en de mensen hebben de duisternis liever gehad dan het licht; want hun werken waren boos" (Joh. 3:19). Zoals de uil niet van de schijnende zon houdt, zo haten mensen die aan hun begeerlijkheden zitten vastgekleusterd ook het licht, en zitten graag in de

duisternis. Zij kennen God niet, noch Zijn wet, noch Zijn Zoon, noch zichzelf, en zij maken zich daarover ook niet druk. "Nochtans zeggen zij tot God: Wijk van ons, want aan de kennis Uwer wegen hebben wij geen lust" (Job. 21:14). Zij nemen nauwelijks hun Bijbel ter hand, en leggen hun hart en leven naast het Woord.

Weersta noch weerstreef het licht: "Zij zijn onder de wederstreevers des lichts; zij kennen Zijn wegen niet, en zij blijven niet op Zijn paden" (Job 24:13).

(2) Laat uw begeerlijkheden niet heersen over het licht dat u hebt, opdat u niet richterlijk verblind wordt. Welk licht God u ook door Zijn Woord, door de leidingen van Zijn voorzienigheid, of door innerlijke werkingen en overtuigingen in uw ziel aanbiedt, pas op dat u zich er niet tegen verzet; pas op dat u het niet weerstaat en uitblust. Soms begint de Geest des Heeren lichtstralen op de ziel te werpen tijdens een predikatie, onder een roede, of een bepaalde berisping van de Voorzienigheid. Maar de zondaar kan pas rusten als dit weer wat vervaagd is.

(3) Wees niet tevreden met licht dat geen heiligende en zuiverende warmte meebrengt. Het ware licht wordt het licht des levens genoemd (Joh. 8:12). Toen de Geest des Heeren op de discipelen viel (Hand. 2), verschenen er tongen van vuur, verlichtend en verwarmend. Gevaarlijk is de toestand van de mensen die zich afsluiten voor de waarheid: "Want de toorn Gods wordt geopenbaard van den hemel over alle goddeloosheid en ongerechtigheid der mensen, als die de waarheid in ongerechtigheid ten onderhouden" (Rom. 1:18).

(4) Tenslotte, ga naar de Heere om de Geest der verlichting. Bid en zoek hiernaar als naar verborgen schatten, en geloof tot dit einde in de Heere Jezus. Zie op Hem, opdat u verlicht worde met deze zaligmakende verlichting van Zijn Woord en Geest.

Om u tot dit alles te bewegen, wil ik de volgende motieven noemen:

(1) Deze verlichting is volstrekt noodzakelijk tot zaligheid. Een zondaar zal Christus nooit waarden noch tot Hem komen, tenzij zijn ogen geopend worden, zodat hij ziet zijn zonde en ellende, en met welk een rechtvaardige God en een strenge wet hij van doen heeft, en welk een dierbare en gepaste Zaligmaker Christus is. "Jezus antwoordde en zeide tot haar: Indien gij de Gave Gods kendet, en wie Hij is, Die tot u zegt: Geef Mij te drinken, zo zoudt gij van Hem hebben begeerd, en Hij zou u levend water gegeven hebben" (Joh. 4:10). Zolang de satan zijn gevangene gebonden houdt, zal hij hem vasthouden. Wat het oog niet ziet, het hart niet deert. Het gevaar kan zeer groot zijn, maar als de zondaar het niet weet, is hij gerust.

(2) Blindheid onder het Evangelie is volstrekt niet te verontschuldigen: "Jezus zeide tot hen: Indien gij blind waart, zo zoudt gij geen zonde hebben; maar nu zegt gij: Wij zien; zo blijft dan uw zonde" (Joh. 9:41). Het is een opzettelijke blindheid. Het is toch geen wonder dat zij, die in delen van de wereld leven, waar het licht van het Evangelie niet is opgegaan, in duisternis voortwandelen? Het licht van het Evangelie schijnt echter rondom ons. Christus biedt aan om ons door Zijn Geest te verlichten (Ef. 5:14). Hebben wij de duisternis liever dan het licht, dan moeten we er ook op rekenen dat onze keus ons verderf betekent (Joh. 3:19).

(3) Zaligmakende verlichting is de enige weg tot ware troost, en het gemis ervan de weg tot volkomen ellende. "Dankende den Vader, Die ons bekwaam gemaakt heeft om deel te hebben in de erve der heiligen in het licht; die ons getrokken heeft uit de macht der duisternis, en overgezet heeft in het Koninkrijk van den Zoon Zijner liefde" (Kol. 1:12, 13). Als de satan de ziel bindt, is de gerustheid van de gevangene volledig; en als Christus de ziel verlicht, maakt Hij een begin aan zijn bevrijding. In hen die gezaligd worden, blijft het licht tot het overgaat in het licht der heerlijkheid. In hen die verloren gaan blijft de duisternis, totdat zij in de eindeloze en buitenste duisternis

komen.

2. Wij zullen nu aantonen dat Christus de gevangenen bevrijdt van de boeien waarmee zij gebonden zijn.

Het zal hier nodig zijn om aan te tonen:

1. hoe Hij de gevangenen bevrijdt van Gods boeien;
2. hoe Hij hen bevrijdt van satans boeien.

1. Laten we dan aantonen hoe Hij de gevangenen van de boeien bevrijdt, waarmee God hen geboeid heeft.

De onbekeerde zondaar is Gods gevangene, geketend met de boeien van schuld en van de vloek der wet, die hem aan het verderf overgeven. Van deze boeien bevrijdt en ontdoet Hij de zondaar door de toepassing van Zijn eigen bloed: "U ook aangaande, o Sion, door het bloed uws verbonds heb Ik uw gebondenen uit den kuil, waar geen water in is, uitgelaten." Zach. 9:11.

(1) Hier merken wij op dat Jezus hun vrijheid van deze boeien heeft verworven door Zijn dood en lijden. Schuld is een sterke boei, de vloek is een zware keten die aan de gevangene hangt; hierin ligt de macht van de geestelijke dood opgesloten. Jezus heeft echter door Zijn dood de kwijtschelding voor de zondaar verworven: "Christus heeft ons verlost van den vloek der wet, een vloek geworden zijnde voor ons; want er is geschreven: Vervloekt is een iegelijk die aan het hout hangt" (Gal. 3:13). Zijn medelijden met de gevangenen bracht Hem ertoe het rantsoen voor hen met Zijn eigen bloed te betalen. Hij nam de boeien van hun schuld en vloek op Zich om hen ervan te kunnen bevrijden. Nu heeft Hij de gevangenen die Zijn verlossing willen aannemen, losgekocht en Hij heeft recht hen van hun boeien te bevrijden. De rechtvaardigheid en de wet hebben daar niets tegenin te brengen.

(2) Wij merken op dat Jezus in het Evangelie naar de gevangenisdeur komt, en de gevangenen vrijheid uitroept en aanbiedt. Dit doet Hij in de tekst. Zijn boodschappers doen het aanbod in Zijn Naam. Zijn autoriteit om gevangenen te bevrijden wordt beschreven in Mattheüs 28:18: "En Jezus bij hen komende sprak tot hen, zeggende: Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde" (Matth. 28:18). Zijn bekwaamheid en gewilligheid daartoe wordt bevestigd in Hebréeën 7:25: "Waarom Hij ook volkomenlijk kan zalig maken degenen die door Hem tot God gaan, alzo Hij altijd leeft om voor hen te bidden." Zij worden ertoe gedrongen om met het aanbod in te stemmen; zij worden gewezen op hun verantwoordelijkheid er gehoor aan te geven. En dit alles om hen gewillig te maken met de Verlosser mee te gaan, uit de gevangenis.

(3) Wij merken op dat hoewel het merendeel doof is voor de roepstem van het Evangelie en niet wil geloven in welk gevaar men verkeert, maar rustig met zijn ketens om zit, er toch sommigen gewillig worden gemaakt op de dag van Gods heirkraft (Psalm 110:3). Door het Woord wordt het geloof in hun hart gewerkt (Rom. 10:17). Ja, dat geloof waardoor de ziel Christus aangrijpt en zich met Christus verenigt, en vlucht onder de bedekking van Zijn bloed, en de last van al zijn schuld op Jezus legt. Dat geloof, waardoor de ziel gelooft dat Zijn bloed ruimschoots voldoende is om haar schuld volkomen weg te nemen. En terwijl zij alle andere pleidooien vaarwel zegt, neemt zij hiertoe de toevlucht: "Welken God voorgesteld heeft tot een Verzoening door het geloof in Zijn bloed, tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid, door de vergeving der zonden, die tevoren geschied zijn onder de verdraagzaamheid Gods" (Rom. 3:25). Zo wordt dit bloed toegepast.

(4) We merken op dat wanneer dit bloed zo is toegepast, er bevel gegeven wordt dat

de gevangene van zijn boeien bevrijd moet worden. "Verlos hem, dat hij in het verderf niet nederdale, Ik heb verzoening gevonden" (Job 33:24). Ja, de boeien vallen vanzelf af, aangezien er nu geen verdoemenis is voor degenen die in Christus Jezus zijn" (Rom. 8:1). De betaling van de Borg wordt voor de schuldenaar aangevoerd, en hij wordt vrijgesproken. Het proces van de misdadiger wordt door de Borg en Advocaat gevoerd, en hij wordt vrijgesproken. Hij is onder de bedekking van bloed, daarom kan de wet noch de gerechtigheid hem grijpen. Hij wordt onder de band van het verbond gebracht, en zo kan de eeuwige toorn die hij verdiend had, die de band van het eerste verbond is, hem niet langer houden. Rechterlijke verharding vindt niet plaats, aangezien de schuld en de vloek weggenomen zijn.

2. Laten we aantonen hoe Christus de gevangenen van satans boeien bevrijdt en die wegneemt.

De onbekeerde zondaar is satans gevangene; hij legt eveneens zijn boeien op de zondaar. Dat zijn op zichzelf zondige begeerlijkheden en praktijken, waardoor hij hen in zijn greep houdt als met boeien. Door de krachtige werkingen van Zijn Geest bevrijdt Christus hen hiervan, en Hij geeft hun genade waardoor hun banden in stukken breken.

(1) Hij geeft hun ontdekkende genade, waardoor zij wakker geschud worden, en waardoor de boeien van luiheid, waarmee zij worden vastgehouden, worden verbroken (Ef. 5:14, hiervoor reeds aangehaald). Zij worden genezen van de dodelijke waan waarin zij met betrekking tot hun staat verkeerden. Met de verloren zoon komen zij tot zichzelf (Lukas 15:17). De zondaar slaapt gerust in zijn zonden en in zijn boeien, maar de Geest van God schudt hem grondig wakker, zodat zijn rust in de zonde wordt verstoord, en hij niet langer gerust in zijn vorige wegen kan blijven doorleven. Zijn consciëntie begint zijn werk in hem te doen, en laat een vreselijk alarm van toorn in zijn oren horen, dat niet eerder ophoudt dan wanneer hij tot Christus is gevluht om beschutting, en hij zonder uitstel vlucht.

(2) Jezus geeft hun verlichtende genade (Ef. 5:14), waardoor de zondaar aan zichzelf ontdekt wordt, maar tevens aan God en Christus. Hij wordt als het ware in een nieuwe wereld gebracht, waarin alles zich in een andere gedaante vertoont als voorheen. Het masker waarachter de satan de wegen van God en de wegen van de zonde verborg, wordt afgedaan, en de ziel ziet de schoonheid en de uitnemendheid van de godsvrucht. Zo wordt de boei van vooroordeel verbroken; het kwaad en het gevaar van de wegen der zonde wordt hun bekendgemaakt, zodat het zondige gezelschap waarin hij zich voorheen vermaakte een verschrikking voor hem wordt, en hij zegt: "Wijkt van mij, alle gij werkers der ongerechtigheid; want de HEERE heeft de stem mijns geweens gehoord" (Psalm 6:9). Hij ziet de ijdelheden ledigheid van al het tijdelijke, zodat de satan hem niet langer met deze verachtelijke keten kan vasthouden.

(3) Jezus geeft hun levendmakende en wederbarende genade, waardoor zij een nieuw beginsel van geestelijk leven ontvangen. "Door welke ons de grootste en dierbare beloften geschonken zijn, opdat gij door dezelve der Goddelijke natuur deelachtig zoudt worden, nadat gij ontvloden zijt het verderf, dat in de wereld is door de begeerlijkheid" (2 Petrus 1:4). Zodat de banden des doods waarin zij verkeerden, het begeven, en zij nieuwe schepselen worden: "Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, zie, het is alles nieuw geworden" (2 Kor. 5:17). Zij worden met een nieuwe natuur begiftigd, met nieuwe werkingen en neigingen die zich hemelwaarts richten, zodat de band van aardgezindheid verbroken wordt. Hun wil wordt vernieuwd; Christus wordt hun keuze boven alles, en zij grijpen Hem aan met hart en ziel, zodat de boeien van ongeloof het begeven. Hun hart wordt

week gemaakt; hun stenen hart wordt weggenomen, en zij krijgen een vlees hart. Hun genegenheden worden zó veranderd, dat zij nu liefhebben de dingen die zij voorheen haatten, en nu die begeerlijkheden en zondige wegen haten die zij voorheen liefhadden.

(4) Jezus geeft hun heiligende genade, waardoor de kracht der zonde meer en meer in hen wordt verzwakt, en de menigerlei begeerlijkheden waarmee zij worden vastgehouden, worden gedood, zodat de begeerlijkheden niet zoals vroeger over hen regeren. De zonde zal over u niet heersen, want u bent niet onder de wet, maar onder de genade. Het nieuwe beginsel wekt hen op tot de beoefening der heiligheid in heel hun handel en wandel. Dus als Christus in de ziel komt, slaat Hij satans boeien eraf, en stelt de zondaar in vrijheid.

Ter toepassing van dit onderdeel van ons onderwerp is het wellicht juist om op te merken dat het ons laat zien, dat er niemand zo diep in de schuld zit of in de macht van de zonde en de satan, of men kan bevrijd worden. En daarom hebben wij reden tot hoop in het meest hopeloze geval. Een gezicht van zijn schuld zal de ontwaakte zondaar gauw doen wanhopen; maar het bloed van Christus is voldoende om de schuld weg te nemen, hoe groot die ook is. "Het bloed van Jezus Christus, Zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde" (1 Joh. 1:7). Hoewel de koorden van schuld menigvuldig zijn, waarvan het geweten niet bevrijd kan worden door een vloed van tranen of bittere weklachten, ja, hoewel het boven het vermogen van mensen en engelen is, toch is het bloed van Christus van oneindige waarde en kracht. "Komt dan, en laat ons te zamen rechten, zegt de HEERE; al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw; al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol" (Jes. 1:18).

En zo gaat het eveneens met de heerschappij der zonde. De ontwaakte zondaar zal zien dat een luipaard net zo min zijn vlekken kan veranderen, en de Moorman zijn huid, als dat hij zijn hart kan veranderen of zich kan bevrijden van de heerschappij der zonde. Hij zal zien dat het moeilijk is om onder de macht van satan en zijn eigen begeerlijkheden vandaan te komen. Maar onthoud het: Christus is sterker dan de satan. Hij kan de satan binden en hem van zijn goederen beroven. Er is niets te moeilijk voor Hem. Genade is krachtig, en zal altijd overwinnen waar zij begonnen is. Zij veranderde Paulus van een vervolger in een prediker; Manasse, die op een leeuw leek, werd in een lam veranderd. Zie daarom op Hem om bevrijd te mogen worden.

3. Wij gaan nu over tot onze derde hoofdgedachte, waarin wij zouden aantonen dat Christus gevangenen in hun natuurstaat aanbiedt om hun gevangenis te openen en hen daaruit te leiden.

1. Ik zal hier aantonen wat dit aanbod meer in het algemeen inhoudt.
2. En wat het meer in het bijzonder inhoudt.

1. Meer in het algemeen betekent het dat de zondaar in een staat van genade wordt gebracht. Hier liggen twee zaken in opgesloten.

(1) Als de Heere Jezus de gevangenis van de zondaar opent, brengt Hij hem uit de staat van veroordeling, waarin hij vanaf zijn geboorte tot die gelukkige ure lag. "Zo is er dan nu geen verdoemenis voor degenen die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar den Geest" (Rom. 8:1). Het vonnis der wet, dat hem tot de eeuwige dood veroordeelde, wordt ingetrokken, wordt weggenomen en kan hem niet meer treffen. Hij is een vrijgelatene geworden, verlost van de vloek, door Hem Die tot

een vloek geworden is. Hij wordt van onder de wet als verbond der werken vandaan gehaald: "Gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade" (Rom. 6:14b). Ook al blijft zij een regel voor hem, toch zal hij er het leven door zijn gehoorzaamheid nooit in kunnen vinden. Ook zal hij vanwege zijn ongehoorzaamheid nooit meer door de wet tot de eeuwige dood veroordeeld worden, aangezien hij in dit opzicht der wet gestorven is.

(2) Jezus brengt hem uit die staat van zonde waarin hij al de dagen daarvóór lag, onbekwaam tot enig wezenlijk goed, nergens anders toe bekwaam dan tot zondigen. Maar nu heeft de wet des Geestes des levens in Christus Jezus hem vrijgemaakt van de wet der zonde en des doods (Rom. 8:2). De gevangene in zijn natuurstaat, ligt met de rest van de wereld, in het boze (1 Joh. 5:19), als een dode in zijn graf te verrotten en te verteren. Christus maakt de zondaren levend, opent hun graven en brengt hen van onder de heerschappij voerende kracht der zonde vandaan. In de dag der bekering komt Christus tot de gevangenisdeur als tot het graf van Lazarus, en zegt, wat Hij tot Lazarus zei: kom uit. Dus de gestorvene leeft, de gevangene komt uit de kerker, uit een staat van zonde in een staat van genade.

2. Laten we nagaan wat er meer in het bijzonder in dit aanbod ligt opgesloten. Verschillende grote weldaden worden ons voorgesteld.

(1) De schulden van de gevangene worden kwijtgescholden, zelfs tot de laatste penning. "En Hij heeft u, als gij dood waart in de misdaden en in de voorhuid uws vleses, mede levend gemaakt met Hem, al uw misdaden u vergevende" (Kol. 2:13). Zij waren Gods gevangenen, en konden nooit bevrijd worden zonder de betaling van die schuld waarom zij gevangen werden genomen. Maar de Verlosser neemt al die schuld op Zich. Hij zegt tot Zijn Vader: "En indien hij u iets verongelijkt heeft of schuldig is, reken dat mij toe" (Fil.:18). En zo wordt het beschouwd alsof zij het betaald hadden.

(2) De misdaden van de gevangene worden vergeven, die anders zijn leven zouden hebben gekost. "En geen inwoner zal zeggen: Ik ben ziek, want het volk, dat daarin woont, zal vergeving van ongerechtigheid hebben" (Jes. 33:24). Het pardon van de gevangene is geschreven in het bloed van Zijn Verlosser. "Deze beker is het Nieuwe Testament in Mijn bloed, dat voor u vergoten wordt." "Want Ik zal hun ongerechtigheden genadig zijn, en hun zonden en hun overtredingen zal Ik geenszins meer gedenken" (Hebr. 8:12). Het zegel van de Koning is eraan gehecht, zodat noch de wet noch de gerechtigheid het kan betwisten. "In Welken ook gij zijt, nadat gij het woord der waarheid, namelijk het Evangelie uwer zaligheid, gehoord hebt; in Welken gij ook, nadat gij geloofd hebt, zijt verzegeld geworden met den Heiligen Geest der belofte" (Ef. 1:13). Dit is de witte steen die gegeven wordt aan hem die overwint, waarvan niemand de zoetheid kent behalve degenen die hem hebben.

(3) De gevangene wordt bevrijd van de macht des satans; zij worden bekeerd van de macht des satans tot God (Hand. 26:18). De cipier heeft geen macht meer om de gevangene vast te houden, ja, ook niet om hem ooit weer terug te brengen, omdat hij niet op oneerlijke wijze is verlost, maar op een wettige wijze, door de soevereine autoriteit van de Zoon van de Koning, Die alle macht heeft in de hemel en op aarde. De eisen die de wet en de gerechtigheid aan de gevangene stelden, zijn allemaal door de Verlosser voldaan. Vandaar dat hij niet langer vastgehouden kan worden.

(4) Wat de gevangene betreft, zijn gevangenskleren worden afgelegd, en hij wordt bekleed met wisselklederen. De lompen van zijn eigen gerechtigheid worden weggeworpen, en hij wordt bekleed met het fijne lijnwaad van Christus' gerechtigheid, aangedaan door de hand des geloofs. "Ik raad u", zegt Jezus in

Openbaring 3:18, "dat gij van Mij koopt goud, beproefd komende uit het vuur, opdat gij rijk moogt worden; en witte klederen, opdat gij moogt bekleed worden en de schande uwer naaktheid niet geopenbaard worde." De oude mens met zijn werken wordt afgelegd, het lichaam der zonde tenietgedaan, en de nieuwe mens aangedaan. De gevangene staat voor zijn Verlosser, evenals Jozua voor de engel: "Jozua nu was bekleed met vuile klederen, als hij voor het aangezicht des Engels stond. Toen antwoordde Hij en sprak tot degenen die voor Zijn aangezicht stonden, zeggende: Doet deze vuile klederen van hem weg. Daarna sprak Hij tot hem: Zie, Ik heb uw ongerechtigheid van u weggenomen en Ik zal u wisselklederen aandoen" (Zach. 3:3, 4).

(5) De gevangene wordt uitgeleid in het licht van Gods aangezicht: "Om te zeggen tot de gebondenen: Gaat uit; tot hen, die in duisternis zijn: Kom tevoorschijn; zij zullen op de wegen weiden en op alle plaatsen zal hun weide wezen" (Jes. 49:9). God is in Christus met hem verzoend. Hij is zijn vijand niet meer, maar de Vriend van de zondaar, zijn Bondgenoot in het verbond des vredes. De vrede is gesloten door de grote Vredestichter: "Wij dan gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God door onzen Heere Jezus Christus" (Rom. 5:1). Ook al zal de wereld hem van nu af aan wel haten en zijn vijand worden, hij heeft banden met de hemel die hem kunnen steunen temidden van al hun haat.

(6) De gevangene krijgt al zijn verbeurde voorrechten terug: "Zo zijt gij dan niet meer vreemdelingen bijwoners, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods. Ef. 2:19). Evenals Jozef, toen hij een slaaf was uit de kerker werd gehaald en naar Farao's hof werd gebracht en heerser over Egypteland werd gemaakt, zo wordt de ziel op de dag dat hij overgebracht wordt in de staat van genade, van zijn slavernij bevrijd. Net zoals die arme en wijze jongeling uit het gevangenhuis (Pred. 4:13, 14), wordt hij koning, want allen die door Christus worden verlost, worden tot koningen gemaakt.

Wij zullen dit onderwerp *besluiten met een nuttig gebruik van het geheel.*

Eerst zullen wij *enkele woorden tot onderwijzing spreken.* Dit onderwerp verschaft lessen voor ons allen.

(1) Leven in een staat van zonde is het ellendigste leven dat maar denkbaar is, het ellendigste leven buiten de hel. Waarom worden voor deze gevangenschap allerlei beelden gebruikt, en wel van het ergste soort, dan alleen omdat er geen gevangenschap is die de ellende van deze gevangenschap voldoende onder woorden kan brengen? Daarom worden deze beelden vermenigvuldigd, om wat in de een ontbreekt door een andere wordt aangevuld. En zodra de ogen van de zondaar geopend worden, zodat hij zijn ellende ziet, zal hij zien dat de ergste toestand van gevangenen op aarde oneindig in het niet valt bij de ellendige staat waarin hij verkeert zodra de tijd in de eeuwigheid overgaat.

(2) Van alle mensen in de wereld heeft immers een onbekeerd mens de minste reden om blij te zijn. "Die in den Zoon gelooft, die heeft het eeuwige leven; maar die den Zoon ongehoorzaam is, die zal het leven niet zien, maar de toorn Gods blijft op hem" (Joh. 3:36). Sommigen denken dat omdat zij jong zijn en in de kracht van hun leven staan, zij daarom wel een plezierig en vrolijk leven mogen leiden. Sommigen denken precies hetzelfde als hij die tegen zijn ziel zei: "Ziel, gij hebt vele goederen, die opgelegd zijn voor vele jaren; neem rust, eet, drink, wees vrolijk" (Lukas 12:19). Een ieder die niet laag aan de grond wordt gehouden door wereldse zorgen of kruisen, is geneigd rust te nemen, ook al is hij een vreemdeling van Christus en de staat der genade. Ik wil echter tot u zeggen wat Jehu zei: "Wat hebt gij met den vrede te doen?"

(2 Kon. 9:18). Laten zij opgewekt leven, wiens gevangenisdeuren geopend zijn; zij zijn in vrijheid gesteld. God is hun Vriend, en zij lopen niet het gevaar eeuwig veroordeeld te worden. Wat heeft u echter voor reden vrolijk te leven, die een gevangene, veroordeelde misdadiger is, die niet weet of u vandaag misschien wel uitgeleid wordt naar de terechtstelling? Zou het niet uw vrolijkheid en opgewektheid bederven als er overal waar u zich begaf een uitgetrokken zwaard boven uw hoofd hing? Zo hangt het zwaard van Gods rechtvaardigheid boven al degenen die buiten Christus zijn.

(3) Iemand zou onmogelijk gerust in een onbekeerde staat kunnen leven, als hij niet blind was voor zijn eigen gevaar en ellende (Lukas 19:41- 43). Men kan net zo goed tegen een misdadiger zeggen dat hij rustig moet blijven onder het doodvonnis en bij het zien van de galg, of tegen een man die aan een dunne twijg boven een diepe afgrond hangt, dan wanneer men tegen een ontwaakte zondaar zegt dat hij rustig moet blijven in zijn toestand, voordat hij eruit bevrijd wordt. Velen snellen bergafwaarts ten verderve en zijn toch zeer gerust, omdat zij niet zien in welk een verschrikkelijke toestand zij zich bevinden. En wat is anders de reden dat zij het niet zien, dan alleen omdat zij hun ogen dichtdoen? Het wordt hun gezegd, maar zij willen het niet geloven; en zo zijn zij ondanks alles net zo gerust alsof zij naar een nutteloos verhaal hadden geluisterd.

(4) Wij kunnen hieruit leren dat de bevrijding van de zondaar, waardoor hij uit de natuurstaat en van onder de schuld en heerschappij voerende kracht der zonde overgebracht wordt in een staat van genade, geen gemakkelijke zaak is, maar een zaak van het grootste belang en gewicht waarvan de wereld ooit getuige was.

- Let op het losgeld dat voor de gebonden en gevangenen betaald moest worden; het grootste losgeld dat ooit door mensen werd gegeven, haalt het lang niet hierbij. Zilver en goud, kronen en koninkrijken voldeden hier niet, alleen bloed, ja, het dierbare bloed van Christus (1 Petrus 1:18, 19). Engelen noch mensen konden het leveren.
- Let op de kracht waarmee de bevrijding tot stand moet komen; niets minder dan een almachtige kracht is daartoe in staat. Wat betekent het bestormen van steden, het afbreken van ijzeren poorten, en een prooi redden van een leeuw, vergeleken bij het redden van een zondaar uit de macht van de duivel? Niets minder dan een almachtige kracht is hiertoe in staat (Jes. 49:24, 25).

(5) Hoe kan men denken ooit bevrijd te worden, als men net zo zorgeloos en gedachteloos is als de meeste mensen? "Strijdt om in te gaan door de enge poort; want velen (zeg Ik u) zullen zoeken in te gaan, en zullen niet kunnen." (Lukas 13:24). Zullen dromerige wensen en trage begeerten, die niet vergezeld gaan met gepaste pogingen, baten? Zal zorgeloos leven en dan God om genade smeken als men sterft, voldoende zijn? Zal dit alles in de plaats kunnen komen voor het werk der genade, om de prooi uit satans kaken te rukken, om satans boeien van de gevangenen af te kappen en hen in vrijheid te stellen? Geenszins!

(6) Hoe durven zondaren het werk van bekering tot God uit te stellen! Is dit werk om uit satans greep te komen niet moeilijk genoeg, ook al beginnen we nog zo vroeg? Zullen zij durven blijven wachten totdat hij hen met zwaardere ketenen belast heeft, totdat sterkere ketenen van schuld om hun nek gevlochten zijn? Blijf niet stilzitten, verlies geen tijd; u zult erachter komen dat het werk al moeilijk genoeg is. Heden, zo gij Zijn stem hoort, verhardt uw hart niet.

(7) Wij kunnen hieruit leren dat er geen verlossing is uit de staat der zonde en des toorns dan alleen door Jezus Christus: "En de zaligheid is in geen ander; want er is ook onder den hemel geen andere naam, die onder de mensen gegeven is, door welchen

wij moeten zalig worden" (Hand. 4:12). Zou er een andere naam, een andere persoon geweest zijn, dan was Jezus niet voor dit werk gebruikt. Er was niemand anders dan Hij Die het kon; en we mogen eraan toevoegen, dat de ergste zondaren in en door Hem verlost kunnen worden. Er is geen schuld die de kracht van Zijn bloed te boven gaat, noch macht der zonde die de kracht van Zijn Geest te boven gaat. Niettemin zal de meest onberispelijke mens die leeft, buiten Hem voor eeuwig verloren gaan. "Ik ben de Weg, en de Waarheid, en het Leven. Niemand komt tot den Vader dan door Mij" (Joh. 14:6). De dood zal hen in de tijd aantasten, hoewel zij dat niet zullen merken, en zal hen eeuwig verslinden, tot hun eeuwige ellende.

(8) Dit onderwerp leert ons tenslotte dat niemand door Christus wordt verlost dan alleen degenen die gewillig zijn gemaakt om met de Verlosser mee te gaan en hun zondig leven vaarwel te zeggen, en die op de meest plechtige en ernstige wijze het verbond omhelzen. Hij zegt niet dat Hij de gevangenisdeuren zal openbreken en de gevangenen zal bevrijden, ongeacht zij slapen of waken, bereid of onbereid zijn, zich wel of niet druk maken om te ontkomen. Nee, Hij behandelt hen op een verstandige wijze. Hij roept vrijheid uit. Nemen zij die aan zoals Hij die aanbiedt, goed; willen zij die echter alleen hebben op hun eigen gemaakte voorwaarden, dan moeten zij in de gevangenis blijven, en omkomen. "En gij wilt tot Mij niet komen, opdat gij het leven moogt hebben" (Joh. 5:40).

Dus als er zijn die zich niet druk maken met uit deze staat te komen, hoeft satan niet bang te zijn dat hij hen verliest. Hoewel er vrijheid wordt uitgeroepen, maken zij zich daar niet druk over. Zij luisteren er alleen maar naar, maar dat is ook alles. De satan houdt zijn gevangenen, en zij die er niet naar gaan verlangen om eruit te komen, zal Christus nooit uitleiden. Als het aanbod van vrijheid is gedaan, zal Jezus de ziel gebonden achterlaten als zij niet met het aanbod instemt.

(9) Voor allen die behouden willen worden, is het van belang zorgvuldig het Evangelieaanbod en hun eigen toestand in overweging te nemen, en ernstig en welgemeend werk te maken van hun vereniging met Christus, van hun verbondssluiting en onderhandeling met de Verlosser, als een zaak van het grootste belang. Hier staat de eeuwigheid op het spel; besturen zij hun zaken goed, dan zijn zij voor eeuwig gelukkig; pakken zij het verkeerd aan, dan zijn zij verloren. Als de gevangene zijn zaken met deze Verlosser goed regelt, zal hij uit de gevangenis worden vrijgelaten. laat hij deze gelegenheid helemaal aan zich voorbijgaan, dan moet hij daar voor eeuwig blijven liggen.

Dit onderwerp leert in het bijzonder: welke weg zij moeten inslaan die in de banden zitten, waarvan zij graag verlost zouden willen worden.

(1) Het onderwijst hen die soms in de ruimte gewandeld hebben, wiens ziel door het bloed en de Geest van de Verlosser uit de gevangenis is gebracht. Maar voor wie het lijkt alsof zij nu opnieuw in satans gevangenis teruggebracht zijn, en zij voelen zijn boeien zwaar op hen rusten. De Heere laat soms toe dat Zijn eigen volk in deze toestand terechtkomt vanwege hun zorgeloze wandel, en omdat zij zijn Heilige Geest hebben bedroefd en smaadheid hebben aangedaan, waardoor de Geest wordt uitgeblust, de verdorvenheid in kracht toeneemt en satan terrein wint. "Ik was verbolgen over de ongerechtigheid hunner gierigheid en sloeg hen, Ik verborg Mij en was verbolgen; evenwel gingen zij afkerig heen in den weg huns harten. Jes. 57:17. Wat zouden zij in dit geval anders moeten doen dan de rechtvaardigheid van deze slag erkennen, zich tot de Verlosser wenden, Die alleen geestelijke banden kan losmaken? Dit is de bedoeling van deze beschikking: "Ik zal heengaan en keren weder tot Mijn plaats, totdat zij zichzelf schuldig kennen en Mijn aangezicht zoeken; als hun bange

zal zijn, zullen zij Mij vroeg zoeken. Hoséa 5:15. Maak opnieuw gebruik van dit bloed door het geloof, en verlang naar de mededelingen van Zijn Heilige Geest. "Ik zie hun wegen en Ik zal hen genezen, en Ik zal hen geleiden en hun vertroosting wedergeven, namelijk aan hun treurigen. Jes. 57:18. Hij heeft hen uit een ellendige staat verlost, en zal hen ook verlossen uit de onbehaaglijke toestand waarin zij op dit moment verkeren.

(2) Dit onderwerp onderwijst hen die de boeien van schuld op hun ziel voelen knellen als boeien die nooit losgemaakt kunnen worden, en op het punt staan eronder te bezwijken. Zulken moeten bedenken dat Christus gezonden is om boeien te ontbinden, niet één boei uitgezonderd. Of het nu slappe of sterke banden zijn waarmee de zondaar gebonden is, Christus roept vrijheid ervan uit. Bovendien is het een onverdraaglijke belediging van de waardigheid van de Middelaar om de gedachte te koesteren dat er boeien zijn waarvan de oneindige verdienste van Zijn bloed en de almachtige kracht van Zijn Geest niet kan bevrijden. Het dode lichaam dat in het graf werd geworpen, werd opnieuw levend; en zal de ziel, die met de sterkste ketens van de dood geboeid is, niet bevrijd worden zodra er levendmakende kracht uitgaat van een gekruisigde Christus? Zulken moeten er dus naar staan om te geloven, opdat ze op deze wijze de heerlijkheid Gods zullen mogen aanschouwen.

(3) Dit onderwerp onderwijst hen die voelen dat de boeien van woedende en ontembare begeerlijkheden door de satan en hun eigen verdorvenheden zo worden aangehaald, dat zij geneigd zijn te denken dat deze niet gebroken kunnen worden. Zulken behoren te bedenken dat onze Heere diegenen uitkiest die in de meest hopeloze toestand zijn, ten einde van hen toonbeelden van Zijn rijke genade te maken. Dat was het geval met de Korinthiërs (1 Kor. 6:9-11). In de tekst wordt opening uitgeroepen voor degenen die blind en wel in de gevangenis zitten. Al wordt het hart misschien als een woedende zee geteisterd met verzoeken en verdorvenheden, het kost Jezus maar één woord om ze alle in één ogenblik tot zwijgen te brengen. "Ik schep de vrucht der lippen, vrede, vrede dengenen, die verre zijn, en dengenen, die nabij zijn, zegt de HEERE, en Ik zal hen genezen" (Jes. 57:19). De sterkste begeerlijkheden zullen zich onderwerpen aan de macht van Zijn genade, en de sterkgewapende zal vluchten van het schelden van Hem Die sterker is dan hij.

Tenslotte zullen we er nog een vermaning aan toevoegen.

U die verlost bent en deelgenoten zijt geworden van de uitgeroepen vrijheid in het Evangelie, wij vermanen u om te wandelen overeenkomstig de grote verlossing. Als u zo onderscheiden bent, zult u de Verlosser boven alles hebben staan: "U dan, die gelooft, is Hij dierbaar." U zult zeggen: "Wien heb ik nevens U in den hemel? Nevens U lust mij ook niets op de aarde." Psalm 73:25. En hoe meer u terugziet op het gevaar waaraan u blootstond, des te meer zult u Hem liefhebben. U zult de verlossing boven alles hebben staan wat u hebt ondervonden of kunt ondervinden in deze wereld: "Ja gewisselijk, ik acht ook alle dingen schade te zijn, om de uitnemendheid der kennis van Christus Jezus, mijn Heere." Filipp. 3:8. Beschouw deze tijd als de tijd der minne. U zult uitzien naar de volmaking van deze verlossing, en probeer de verlossing haar voortgang te doen vinden, totdat u volkomen bevrijd bent van de inwonende zonde: "Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods?" Rom. 7:24. Bent u zo bevoorrecht, dan is het uw plicht om nederig en dankbaar te wandelen, tot lof van uw Verlosser; om u als kinderen des lichts te gedragen in een heilige en hemelse wandel, en geen gemeenschap met de werken der duisternis te hebben. Kortom, het is uw plicht bezorgd te zijn over degenen die nog gevangen zitten. Heb medelijden met hen, bid voor hen en bevorder hun verlossing.

Wat u aangaat, die nog satans gevangenen en gebondenen bent, haast u om bevrijd te worden. Neem de verlossing aan als de proclamatie van vrijheid in uw oren klinkt. Bedenk dat het nu de welaangename tijd is; nu is het de dag der zaligheid. Heden wordt de vrijheid u aangeboden, maar dat zal niet altijd zo zijn. De dag komt dat de gevangenen naar een andere gevangenis zullen worden overgebracht, waar er geen aanbiedingen van ontkoming noch mogelijkheden daartoe zullen zijn, en u weet niet hoe spoedig dit kan gebeuren. Weiger vandaag de vrijheid, stel het maar uit tot morgen, en u bent wellicht opgegeven. Maar nu kunnen de gevangenen bevrijd worden, de gebondenen in de ruimte worden gesteld, en dus gezegend worden met een eeuwige vrijheid. Kust daarom "den Zoon, opdat Hij niet toorne, en gij op den weg vergaat, wanneer Zijn toorn maar een weinig zou ontbranden. Welgelukzalig zijn allen, die op Hem betrouwen." Psalm 2:12. Amen.

4. DE ZUCHTERS VERZEGELD

En de Heere zeide tot hem: Ga dóór door het midden der stad, door het midden van Jeruzalem en teken een teken op de voorhoofden der lieden, die zuchten en uitroepen over alle de gruwelen, die in het midden derzelve gedaan worden.

Ezechiël 9: 4.

Dagen, waarin de ongerechtigheid vermeerderd, zijn een aankondiging van dagen van zware gerichten en oordelen. Dagen van zonde zijn aangename en prettige dagen voor de goddelozen, die zich laten meevoeren door de stroom, en de teugels nemen op de nek van hun begeerlijkheden, en zichzelf overgeven aan afval en goddeloosheid. Maar het zijn moeilijke dagen voor de oprechten en Godvrezenden, die niet durven meegaan met de stroom. Maar die zich daartegen moeten verzetten, hoewel hun tegenstand het kwaad niet kan stuiten, daarom eindigen zij in zuchten en weklagen over de ongerechtigheid. Maar wanneer de dag van afrekening zal komen, en Gods wraak zal gaan over dit geslacht, dan zal er een omkeer plaatsvinden, dan zullen de goddelozen wenen en de Godvrezenden vertroost worden.

Ezechiël profeteerde in Babylon, waarheen hij gevankelijk was weggevoerd met het volk, dat vele jaren vóór de regering van Zedekia naar Babel was gebracht, onder wiens regering ook de overigen in de gevangenis zijn geleid. Het schijnt dat Ezechiël behoorde bij hen, die in de tijd van Jojachin gevangen zijn genomen en weggevoerd, 2 Kon. 24.

De liefste kinderen van God zijn vaak onder de eersten, die moeten lijden in tijden van algemene ellende en gerichten. De Israëlieten, die in hun land waren gelaten, leefden door in hun goddeloosheid. Hierom is Ezechiël opgestaan in Babel om de grote ondergang en verwoesting te profeteren die over hen zou komen. Deze verwoesting heeft plaats gevonden onder de regering van Zedekia, toen de tempel en de heilige stad zijn geplunderd, en het land eenzaam en woest is gemaakt.

In het voorafgaande hoofdstuk toont de Heere aan Ezechiël in een gezicht de verschrikkelijke gruwelen, waarin het volk door bleef gaan. In ons teksthofdstuk toont God de vreselijke verwoesting, die zou worden uitgevoerd door de Babyloniërs. Dit wordt afgebeeld door de verdervende engelen, die worden uitgezonden om te doden. Het verderf kwam vanuit Babel, waarom wij lezen: "En zie, zes mannen kwamen van de weg der hoge poort, die gekeerd is naar het Noorden, en elkeen met zijn verpletterend wapen in zijn hand."

Wij vinden in de tekst twee zaken.

Ten eerste, een deel van het volk, dat zich onderscheidde van anderen in een zondige tijd. Zij onderscheidden zich door hun leven. Niet door een bijzondere naam of partij of kerkgenootschap, maar door hun wandel. Hierin kunnen wij opmerken:

1. De zware druk, die zij in hun ziel voelen in zo'n tijd. Dit wordt uitgedrukt door twee woorden: "dat zij zuchten en uitroepen". Het getuigt van hun lijden en het betekent dat er een last en gewicht van droefheid en smart op hen ligt. Dat doet hen zuchten, wanneer anderen lachen. Het drukt hun ziel neer, terwijl anderen onbezorgd voortgaan. Het doet hen uitroepen, zoals de tekst zegt. Het woord betekent zoveel als kreunen, als een dodelijk gewond man, die nauwelijks in staat is te roepen. Hun eigen zonden en de zonden van anderen doorsteken en wonden hun hart en zij kreunen hun

diepe smart voor God uit, als onder een kwaad of een plaag die zij niet kunnen verdrijven. Dit woord is in het Hebreeuws meervoudig en betekent, dat zij kreunen én kreunen. Dit houdt in dat zij vele diepe zuchten slaken.

2. De oorzaak van hun druk en zielensmart, namelijk de gruwelen die in het midden van de stad gedaan worden. Jeruzalem was de heilige stad, maar de heilige stad was besmet en bezoedeld met gruwelijke goddeloosheid op verschillende wijze, waardoor de Naam van God werd onteerd door een volk, dat naar Zijn Naam was genoemd. Dit deed hen zuchten en uitroepen. Niet, dat zij al de gruwelen wisten, die gedaan werden, maar wat zij wisten, was genoeg om hun zielensmart te veroorzaken, en God verklaarde dat zij zuchtten over alle de gruwelen, ook over die zij niet precies kenden.

Ten tweede. Hier maakt God onderscheid tussen hen en anderen in een tijd van oordelen en gericht. God zorgt voor hun veiligheid, vóór dat de mannen met hun verpletterende wapens kwamen. Beschouw nu:

1. Wie het is, Die een bijzonder bevel geeft over hen: De Heere zeide. God let op het treurend en zuchtend overblijfsel onder het volk. Hij houdt hun gebeden en klachten in gedachten. Hij bewaart hun tranen in Zijn flessen, zo is Zijn oog over hen geopend en heeft Hij een bijzondere zorg voor hun veiligheid wanneer anderen zullen vergaan.

2. Wie het is aan wie dit bevel om hen te beschermen, wordt gegeven. Het was de man, die met linnen bekleed was en die een schrijversinktkoker aan zijn lendenen had. Dit is Jezus Christus, de Engel des verbonds, de Knecht van de Vader, de grote Hogepriester aan Wie het volk van God zijn tijdelijke zowel als zijn geestelijke verlossing te danken heeft.

Hij verschijnt hier in al Zijn ambten. Hij staat tussen de verdervende engelen als een Koning. Hij is in linnen gekleed als een Priester. Hij heeft een schrijversinktkoker aan Zijn lendenen als een Profeet.

Zowel Hij, als de verdervende engelen stonden bij het koperen altaar om daardoor aan te tonen, dat het de ontheiliging en de minachting van het altaar was, een bekend zinnebeeld van Christus, als de voornaamste oorzaak van de twist met hen die zouden worden verdelgd. Ook werd door het staan bij het altaar aangeduid, dat het behoud van het treurend volk daaruit voortvloeide en niet uit hun eigen zuchten en uitroepen. Er waren zes verdervers; de Verlosser was slechts één, om aan te tonen dat verreweg het grootste gedeelte van dat volk zou vallen omdat zij opgeschreven zijn tot verdelging.

3. De opdracht, die gegeven werd omtrent het zuchtend volk. Deze opdracht is in drie delen te beschouwen.

(1.) Om dóór te gaan door het midden van Jeruzalem, het hoge gedeelte van de stad. De zuchters werden daar gevonden; in het oog van God verheven boven anderen door hun gedrag, daar zij getuigden van hun mishagen in de hemelgerende gruwelen, die in het midden van de stad gedaan werden. Zij schaamden zich niet om als getuigen van God op te treden en God schaamt Zich niet, hen als Zijn volk te erkennen.

(2.) Een teken op hen te zetten. Het is nutteloos een bijzonder onderzoek te doen naar wat dit teken is geweest, want het gaat hier over wat de profeet in een gezicht zag, de gezichten Gods. Het is voor ons genoeg om te weten dat het teken een aanwijzing was voor de verdervers wie zij geen kwaad mochten doen, maar die zij voorbij moesten gaan. Dit moest gedaan worden vóór dat de verdervende engelen bevel kregen door de stad te gaan en te slaan. Dit wijst op de bijzondere zorg die God heeft voor de Zijnen in de tijd van de grootste verwoesting. De Babyloniërs zouden geen acht slaan op dit teken, maar de oppermachtige

Voorzienigheid zou de vijanden niet toelaten, de personen die zo getekend waren, te beschadigen.

- (3.) Dit teken moest worden gezet op hun voorhoofd. In de verwoesting van Egypte werd het teken op hun deurposten gezet, omdat gezinnen in zijn geheel moesten worden gered. Maar in dit geval moest het worden gezet op hun voorhoofden omdat het alleen was bedoeld voor bijzondere personen. Dienstknechten in het Oosten hadden de naam van hun meester op hun voorhoofd. En zij die verzegeld worden aan hun voorhoofd, worden door God erkend als Zijn dienstknechten, terwijl Hij de anderen behandelt als Zijn vijanden. Zo lezen wij dat een engel riep: "Beschadig de aarde niet, noch de zee, noch de bomen, totdat wij de dienstknechten onzes Gods zullen verzegeld hebben aan hun voorhoofden," Openb. 7:3. Het voorhoofd is zichtbaar voor allen, wat grotere veiligheid betekent voor hen die getekend waren. Het wil ook zeggen, dat God Zich voor hun niet schaamt en dat zij zich niet mogen schamen om Zijn Naam te belijden voor de mensen, zelfs temidden van gevaren.

Onze tekstwoorden leveren twee leerstellingen.

- I. Tijden waarin de ongerechtigheid vermeedert en de zonden overvloedig uitbreken, zijn zware tijden; het zijn tijden van zuchten en klagen voor de oprechte Godzaligen, voor Sions treurenden.
- II. Zij, voor wie zondige tijden, zware tijden zijn en hen doen zuchten en klagen, zijn door Jezus Christus getekend tot hun bescherming in het midden van oordelen en gerichten.

Ik wil proberen elk van deze leerstellingen in volgorde te verklaren en toe te passen.

Leerstelling I. *Tijden waarin de ongerechtigheid vermeedert en de zonden overvloedig uitbreken, zijn zware tijden; het zijn tijden van zuchten en klagen voor de oprechte Godzaligen, voor Sions treurenden.*

In het verhandelen van deze leer, zal ik,

1. Voorstellen wat de betekenis van dit treuren en daarin de aard en het karakter van Sions treurenden is, voor wie tijden van het overvloedig uitbreken van de ongerechtigheid zware tijden zijn; tijden van zuchten en klagen.
2. Aantonen, waarom zulke tijden zware tijden zijn; tijden van zuchten en treuren.
3. Besluiten met een toepassing.

1. Ik heb nu het belang en de betekenis voor te stellen van het zuchten van Sions treurenden, voor wie tijden van het overvloedig uitbreken van zonden zijn zware tijden, tijden van zuchten en kermen.

1. Sions treurenden zijn Godvrezende mensen, die in opzicht van hun staat zijn uitgegaan van de wereld die in het boze ligt en zich verbonden hebben aan Jezus Christus. Het is niet te verwachten van mensen die van de wereld zijn, dat zij zullen treuren over de boosheid, die in hun midden bedreven wordt. Zij, die nooit berouw hebben gehad over hun eigen zonden, kunnen wel spreken en uitvaren tegen de zonden van anderen, maar zij kunnen geen oprechte treurenden zijn met het teken van Christus. In een tijd, waarin de zonde in hevige mate uitbreekt, kunnen zij de zondaars bijten en steken als slangen, zoals de duivel soms boosaardig een zondaar beschuldigt; maar zij kunnen nooit als duiven kermen over het zien en horen van hun ongerechte werken.

2. Deze treurenden zijn wakende, Godvrezende mensen, die niet met de dwaze maagden slapen. Lot in Sodom was een treurende en de ongerechtigheden van zijn naburen waren als prikkelen in zijn zijde, die hem wakende hielden. Iemand kan de wortel der zaak in zich hebben en evenwel in slaap zijn, zodat hij niet ziet en hoort, gelijk hij behoorde te doen. Daarom kunnen ook zij niet zuchten en treuren. En dit is de oorzaak, dat ook zij gevaar lopen, met anderen een vreeslijk ontwaken te hebben in de dag des toorns. Gelijk Jona overkwam toen de storm opstak.

3. Zij zijn treurenden over hun eigen zonden. "Zij allen zullen zijn gelijk duiven der dalen, kermende, een ieder om zijn eigen ongerechtigheid," Ezech. 7:16. Het treuren over zonden, indien het van de rechte stempel is, begint thuis. Een mens treurt en weent eerst over zijn eigen schuld, en daarna over de vele zonden van anderen. Eerst over de zonden van zijn eigen hart en leven en daarna over de zonden van het land. Het gevoel van eigen zonden veroorzaakt een nederig en zachtmoedig treuren over de zonden van het land. Zijn er geen indrukken van eigen schuld, dan kan iemand vervuld zijn met woede en boosheid tegen zondaren, zoals Jona was tegen Ninevé, maar niet met een christelijke treurigheid.

4. Het zijn mensen, die begeren dat het koninkrijk Gods komt, die belang stellen in de gang van zaken in het geslacht waarin zij leven. Zij onderzoeken of het evangelie invloed heeft, of er ijver is voor de wet en de eer van God, of er eerbied is voor de godsdienst, of satans koninkrijk uitbreidt of grond verliest. Want zien en horen veroorzaakt dit zuchten en kermen, zoals in het geval van Lot, van wie wij lezen: "Deze rechtvaardige man, wonende onder hen, heeft dag op dag zijn rechtvaardige ziel gekweld door het zien en horen van hun ongerechte werken," 2 Petrus 2:8. Zij, die in niets anders belang stellen, dan in hun eigen zaken en wiens belangstelling, bij het horen van gruwelen, niet verder gaat dan alsof slechts een nieuwsbericht tot hen komt, zullen niet gerekend worden onder Sions treurenden. Maar zij, die opmerken en wiens ziel gekweld wordt door de ongerechtigheden die zij horen en zien, wiens ziel bedroefd is, zij zijn het die het teken ontvangen.

5. Het zijn waakzame, teergevoelige, voorzichtige mensen, die zorgvuldig hun klederen rein proberen te bewaren in een tijd van besmetting. Zij zijn het, die niet durven meegaan met de gewoonten der tijden. Zij die afdrijven op de stroom van een afwijkend geslacht, volgen de mode van de tijd en zullen liever een menigte volgen om kwaad te doen, dan afgezonderd leven van de grote hoop. Zij behoren niet tot Sions treurenden, noch tot hen, die door Christus getekend zijn. Maar zij dragen het teken van de duivel. Of wanneer zij God toebehoren, dan zullen zij met een teken van Gods toorn getekend worden, waardoor hun leven veroordeeld wordt en zij wraak moeten verwachten over hun daden, net als Lot wegens zijn verblijf in Sodom.

6. Het zijn ijverige personen, net als David waarvan wij lezen: "Want de ijver van Uw huis heeft mij verteerd." Zij stellen zich op tegen de stroom van gruwelen. Zij doen, gewetensvol, wat zij kunnen om de vloed tegen te houden: "Zij zeggen tegen de onzinnigen: Weest niet onzinnig en tot de goddelozen: Verhoogt de hoorn niet", Psalm 75:5. Zij zien zichzelf als geroepen om getuigen Gods te zijn en Zijn zaak te verdedigen. "Die de wet verlaten, prijzen de goddelozen; maar die de wet bewaren, mengen zich in strijd tegen hen", Spr. 28:4. Zij, die er zich niets van aantrekken of anderen vroom zijn of goddeloos, maar die klaar staan om te zeggen: "Ben ik mijns broeders hoeder?" Zij die geen verplichting voelen om op te komen voor de Naam en

zaak van de Heere en voor Zijn dienst in de wereld, kunnen niet behoren tot Sions treurenden. Het teken dat zij dragen is onpartijdigheid, wat hen stelt aan de zijde van Gods vijanden. "Wie met Mij niet is, die is tegen Mij en wie met Mij niet vergadert, die verstrooit", Matth. 12:30.

7. Het zijn mensen van wie het hart bedroefd is over de zonden van het geslacht waaronder zij leven. Daarom zuchten en kreunen zij voor de Heere wanneer geen oog hen ziet, dan alleen het oog van Hem, Die alles ziet en weet.

Dit houdt vier zaken in.

- (1) De gruwelen, die gedaan worden, liggen dwars tegen de neiging en de gesteldheid van hun ziel in, anders zouden zij er niet over zuchten en treuren. Zij hebben er een wezenlijke haat tegen, waar zij ook voor de dag komen. "Zoude ik niet haten, Heere, die U haten en verdriet hebben in degenen, die tegen U opstaan?" Psalm 139:21. Zij zouden graag de wereld verbeterd zien en zij wensen dat de walgelijke goddelozen, die er heersen, in banden geslagen werden en dat de dienst van God en ingetogenheid werden onderhouden.
- (2) De zonden, die bedreven worden zijn een zware last voor hun ziel, zoals vuile en onsmakelijke dingen een last zijn voor de zintuigen. Zij doen hen zuchten, ze zijn bezwaard onder het gewicht. "Gedenk hieraan: de vijand heeft den Heere gesmaad en een dwaas volk heeft Uw naam gelasterd", Psalm 74:18. Zij wensen weg te vliegen. "Vrees en beving komt mij aan, en gruwen overdekt mij; zodat ik zeg: Och dat mij iemand vleugelen als ener duif gawe; ik zoude henenvliegen waar ik blijven mocht", Psalm 55:6, 7. Een eenzame plaats komt hen begeerlijk voor: "Och dat ik in de woestijn een herberg der wandelaars hadde, zo zou ik mijn volk verlaten en van hen trekken; want zij allen zijn overspelers, een trouweloze hoop", Jer. 9:2. De zonde maakt de wereld tot een wildernis voor hen, zodat zij verlangen ze te verlaten.
- (3) De zonden van het geslacht, in het midden waarvan zij leven, zijn wonden voor hun ziel. Zij kermen als een gewond man. "Waarom is mijn pijn steeds durende en mijn plaag smartelijk?" Jer. 15:18. Wanneer een mens ziet dat op een ander gebied alles regelrecht ingaat tegen zijn wens en wil zal hem dat pijn doen en verwonden. Geen wonder dan, dat de zondige loop van een goddeloos geslacht wonden toebrengt aan een begenadigd hart.
- (4.) Hun smart en droefheid laten zich uit in zuchten en kermen, als bewijzen, dat de goddeloze wandel van de eeuw waarin zij leven, ingaat tegen de wens en wil van hun eigen hart, De apostel zegt: "Want ook wij, die in deze tabernakel zijn, zuchten bezwaard zijnde", 2 Kor. 5:4.

Ten tweede. Ik ga door om aan te tonen, waarom zulke tijden zware tijden zijn; tijden van zuchten en kermen voor de treurenden Sions.

1. Zij treuren vanwege de oneer, die God wordt aangedaan door deze gruwelen. Wiens hart zou niet opstaan, wanneer zijn eigen vader beledigd wordt, en zonder oorzaak met minachting wordt behandeld? En hoe kan het hart van de oprechte Godzaligen anders dan met droefheid en verontwaardiging vervuld worden, wanneer zij zien dat zondige wormen hun hemelse Vader verachten en Hem smaden, door Zijn heilige wetten onder hun voeten te vertreden, Zijn Zoon gering te achten en Zijn Heiligen Geest te ergeren en te bedroeven? De betrekking die er is tussen God en de heiligen geeft een verwantschap; wat de ene wordt aangedaan, wordt gerekend als werd het de andere ook aangedaan.

2. Zij treuren om de wonden die aan de waarheid en aan de zaak van Christus worden toegebracht door deze gruwelen. Zij treuren vanwege de voorspoed die de zaak van de duivel en zijn koninkrijk genieten. "Want de Naam Gods wordt om uwentwil gelasterd onder de heidenen", Rom. 2:24. Het is lange tijd geleden, dat Michaël en de draak tegen elkaar in het veld kwamen. De oorlog is nog niet geëindigd en zal niet eindigen vóór de voleinding van de wereld. Beide legers zijn in het veld, en de ernstige Godvrezenden hebben er belang bij, dat de overwinning door Christus wordt behaald. Daarom volgen zij de loop van de strijd en zij zien met belangstelling toe, hoe de strijd zich ontwikkelt. De duivel en zijn trawanten razen en woeden, wanneer de godsdienst veld wint. Geen wonder, dat de heiligen zuchten en treuren, wanneer de dienst van God grond verliest. Wanneer de gruwelen de overhand krijgen vliegen er twee pijlen in een begenadigd hart.

- (1.) De eerste pijl is een pijl van droefheid over het verlies dat aan Christus" zijde geleden wordt. Er worden gruwelen bedreven waardoor de heerlijkheid van de Koning der heiligen wordt verduisterd, de vrucht van het evangelie woord uitblijft. Vele zielen gaan verloren. "Een enig zondaar verderft veel goeds", Pred. 8:18.
- (2.) De tweede pijl is een pijl van droefheid over de overwinningen die door de duivel behaald wordt. Zoveel gruwelen als bedreven worden in het midden van een volk, zoveel zegetekens worden opgericht, als bewijzen van overwinningen die de satan behaald heeft op het koninkrijk van Christus. En dat treft pijnlijk in het hart van hen, wiens hoop is gevestigd op het koninkrijk van Christus en op de vernietiging van het koninkrijk van de satan.

3. Zij treuren bij het zien van het schrikkelijk gevaar, dat de zondaren zelf lopen door het bedrijven van hun gruwelen. "Grote beroering heeft mij bevangen, vanwege de goddelozen, die Uw wet verlaten", zegt David, Psalm 119:53. Toen Christus zag in welk gevaar het blinde Jeruzalem verkeerde, weende Hij over hen, en zeide: "Och of u ook bekendet, ook nog in deze uw dag, hetgeen tot uw vrede dient! Maar nu is het verborgen voor uw ogen", Lukas 19:41, 42. De ogen van de oprechte Godvrezenden zijn open, en zij zien de bedreiging, waaronder een verblind geslacht zich bevindt, hoewel deze blinden zelf het niet zien. Zij zien dat het zwaard van Gods wraak boven hun hoofd hangt en dat zij zich haasten naar het verderf, terwijl zij niet in hun loop gestuit willen worden. De Godzaligen zien dat de goddelozen zichzelf toorn vergaderen als een schat in de dag des toorns en dat zij voortvliegen naar hun eeuwige verwoesting. Geen wonder, dat zij, die door eigen ervaring de schrik des Heeren en de kostelijkheid van een ziel weten, zuchten en treuren, wanneer zij zien dat zielen worden weggegooid voor iets, dat geen waarde heeft.

4. Zij treuren vanwege de besmetting, die zij over de anderen zien komen, door middel van deze gruwelen. Iedere uitbreking van verdorvenheid betekent een openen van de bodemloze put, door de uitwaseming waarvan velen worden besmet en vallen in dezelfde strik des duivels. O! de droevige gevolgen van de gruwelen, die door één zondaar bedreven worden, gelijk een kleine wolk als eens mans hand, mogen als het ware, geleidelijk de hemelen verduisteren. Mensen kunnen door het bedrijven van één schanddaad, een fontein van gruwelen openen, die haar wateren opgeeft, wanneer die zondaars reeds verteerd zijn in het graf, zoals het geval was met Jerobeam. Het vooruitzicht hiervan veroorzaakt zuchten en treuren bij de oprechten.

5. Zij treuren, ziende op de oordelen Gods, die als gevolg van deze gruwelen, zullen komen over de onbekeerden. Daarom zegt de profeet: "Efraïm is gelijk ik Tyrus

aanzag, die geplant is in een liefelijke woonplaats, maar Efraïm zal zijn kinderen moeten uitbrengen tot de doodslager. God zal ze verwerpen, omdat zij naar Hem niet horen, en zij zullen omzwervende zijn onder de heidenen", Hosea 9:13 en 17. Velen halen een vloek over hun gezin en over hun nageslacht door hun gruwelen. Dit blijkt uit de bedreiging bij het tweede gebod, op welks overtreding de Heere de misdaad der vaders bezoekt aan de kinderen, aan het derde en vierde lid dergenen, die Hem haten. Wanneer deze zondaars reeds in het graf liggen, zal de Heere de twist voortzetten met hun nakomelingen. Indien de vloek niet wordt opgeheven door bekering van de gruwelen en afval, zo zullen de zonden der vaders ongetwijfeld oorzaak zijn van het lijden van hun nageslacht, dat een wee zal uitspreken over hen, die hun zijn voorgegaan.

6. Zij treuren vanwege het ongenoegen Gods, dat veroorzaakt is door de gruwelen van dit geslacht. Het is de blijdschap van oprechte Godvrezenden als ze de tekenen mogen zien van Gods gunst over het volk met wie hun lot delen. Zij verblijden zich, wanneer zij zien, dat de Heere hen verhoogt en dat het Hem behaagt in hun midden te wonen. Maar uitbrekende ongerechtigheden hebben geheel andere gevolgen. Als tijdelijke slagen worden afgewend, dan teren zij weg onder geestelijke plagen. God is getergd om te vertrekken, om Zijn tegenwoordigheid in de middelen der genade te onthouden. Er blijft voor hen niets anders over dan te treuren en te klagen. De heerlijkheid trekt langzaam weg, en wie weet waar het eindigen zal. Het is te vrezen, dat het zover zal komen, dat de Heere de kandelaar van zijn plaats weert, zoals Hij dreigde te doen aan de kerk van Eféze.

7. Zij treuren, omdat zij zien, dat zij en het gehele volk in gevaar zijn, gewikkeld te worden in de algemene ellende, die bedreigd is op het uitbreken van gruwelen. Degenen, die de Heere vrezen, zijn zich bewust, dat ook in hen zonden tegen God gevonden worden en dat de Heere rechtvaardig zal zijn in Zijn richten vanwege hun ongerechtigheden. Wanneer zij zien, dat de maat van ongerechtigheid snel gevuld wordt, door vele handen, dan hebben zij reden bevreesd te zijn, dat de maat vol zal worden en dat zij in hun dagen zal overlopen. Hoewel zij zien, dat anderen spotten met de bedreiging en met de oordelen, die het land overstromen, evenwel vrezen zij voor de oordelen. "Als ik het hoorde, zo werd mijn buik beroerd, voor de stem hebben mijn lippen gebeefd; verrotting kwam in mijn gebeente en ik werd beroerd in mijn plaats", Hab. 3:16. Het droevig vooruitzicht van de dag van Gods toorn tegen het geslacht, dat Zijn gramschap heeft opgewekt, doet hen treuren en zuchten.

3. Ik zal nu sluiten met een woord van toepassing tot nuttig gebruik.

Toon dat u oprecht God vreest, door te treuren, te zuchten en te kermen over de gruwelen, die in het midden van het land worden bedreven. Wendt uzelf af van de godtergende loop onder de mensen in deze tijd, en volgt de menigte niet in deze weg als u niet met hen wilt omkomen.

Maar arbeidt om uw klederen onbesmet te bewaren, door op een afstand te staan van de gruwelen van de tijd waarin wij leven. Kom er tegen op en treur wanneer u ziet en hoort dat de heilige Naam van God wordt gesmaad als u het teken, dat tot uw bescherming zal zijn, op uw voorhoofd wenst te hebben.

De toestand van het geslacht van deze dagen geeft veel oorzaak tot treuren, als u de volgende zaken beschouwt.

1. Waaruit zijn wij gevallen? Er was een tijd dat het land plechtig verbonden was

aan God door het verbond tot reformatie. De Heere heeft een bijzondere eer gegeven aan ons land, door Zijn tegenwoordigheid onder de inzettingen. Maar nu is reformatie uit het gezicht en de dingen gaan van kwaad tot erger. Als de hand van de Heere niet tussenbeide komt valt het moeilijk te zeggen, waar wij dan tot stilstand zullen komen.

2. Kijk naar de geringe uitwerking van het evangelie. Er is weinig overtuiging en nog minder bekering, door de prediking van het Woord. Het grootste gedeelte van dit geslacht is een levend bewijs, dat de waarschuwingen, die tot ons komen door de Voorzienigheid en door het Woord, geen nut doen. Hoeveel licht er ook is, er is weinig warmte.

3. Het uitbreken van grove, schandelijke onzedelijkheid onder het licht van het evangelie; het aantasten van de heilige Naam van God onder ruwe verwensingen en godslasterlijke taal, het schenden van de sabbatdag, moord, overspel, diefstal, meeneed en gierigheid; het zijn heersende zonden. Verscheidene dwalingen werpen de pilaren van de christelijke leer omver, door Ariaanse, Sociniaanse en Arminiaanse afwijkingen. Deze afwijkingen worden vrij uitgesproken, de zuiverheid van de leer de van het evangelie wordt verduisterd en in een ongunstig daglicht gesteld.

4. Algemeenheid van de afval, een groeiende verharding onder alle soorten mensen, bemerken wij bij jong en oud, en dit veroorzaakt grote droefheid en zorgen bij leraars en belijders. Velen zetten hun masker van godsdienst af, en werpen het weg, en velen van christelijken huize lopen uit het gezelschap van belijders over naar het kamp van de goddelozen.

5. De ziekte schijnt ongeneeslijk; men moet zeggen dat de mensen schijnen besloten te hebben de strijd tegen God vol te houden. Een koperen voorhoofd, dat weigert schaamrood te worden, is toegevoegd aan alle besmetting, die zich in alle richtingen verspreidt. De mensen willen niet berispt worden en willen niet overtuigd zijn, maar zij gaan moedwillig, met een opgeheven hand dóór in de zonde. Hierdoor is zuchten en kermen bijna het enigste wat nog gedaan kan worden door hen, die bedrukt en bezwaard lopen onder de goddeloosheid en afval. Het bestraffen van de afwijkers en het twisten met hen werkt zo goed als niets uit, en draagt weinig vrucht.

6. Uit dit alles blijkt duidelijk, dat dit geslacht vreselijke oordelen staat te wachten. Zij zullen des te meer verschrikkelijk zijn, omdat na vele verlossingen en uitkomsten de afval steeds meer uitbreidt. Nieuwe verlossingen banen slechts de weg tot nieuwe stappen in de weg van afval en goddeloosheid. Het nationale vasten, en dagen afgezonderd tot verootmoediging en vernedering, zijn buiten gebruik geraakt. Ook de kerk schiet tekort in dit opzicht, en ook daar schijnt geen besef te zijn van de gevaarlijke en zorgelijke toestand van kerk en staat.

Het eerste gebruik zal zijn tot lering en onderwijzing.

Zijn tijden, waarin de zonden overvloedig uitbreken, tijden van zuchten en treuren, zware tijden voor de oprechte Godvrezenden, Sions treurenden, dan is:

1. Onze tijd een zware tijd, waarin wij behoorden te zuchten en te weeklagen. Het zou zo zijn, als wij een hart hadden tot de plicht van onze dag, die een dag is, waarin "de Heere der heirscharen ons roept tot geweën, en tot rouwklage, en tot kaalheid, en tot omgording des zaks", Jes. 22:12. Waar kan tegenwoordig iemand, die God vreest heen kijken, zonder oorzaken van treuren te vinden? Wij hebben een lange tijd van vrede gehad, en een langdurige loop van het evangelie, en wij hebben veel droesem vergaderd, die de kerk en het land heeft voorbereid, om een oven te zijn van gramschap. Ongerechtigheid breekt uit en treurenden daarover zijn zeldzaam.

2. Het getal van de oprechte Godvrezenden, Sions treurenden, wordt uitgezonderd, maar verschillende soorten mensen moeten daarbij niet gerekend worden.

- (1.) Zij die zo ver zijn van berouw en bekering, dat zij door hun ergerlijke en goddeloze wandel een oorzaak zijn van zuchten en treuren voor allen, die God oprecht vrezen en hen en hun weg kennen. Zij worden in de tekst tot verwoesting en ondergang opgeschreven. Zeker, zij zullen het gewaar worden en ondervinden eerder dan zij verwachten, als zij geen ander leven beginnen. Laten zij het geval van de kwade dienstknecht ter harte nemen, van wie wij lezen: "Maar zo die kwade dienstknecht in zijn hart zou zeggen: Mijn heer vertoeft te komen; en zoude beginnen zijn mededienstknechten te slaan, en te eten en te drinken met de dronkaards; zo zal de heer van deze dienstknecht komen ten dage op welke hij hem niet verwacht, en ter ure, die hij niet weet en zal hem afscheiden en zijn deel zetten met de geveinsden; daar zal zijn wening en knersing der tanden", Matth. 24:48-51.

Er is een wee uitgesproken over hen, die zich niet in het stof willen buigen. "Het kan niet wezen dat er geen ergernissen komen, doch wee hem, door wie ze komen", Lukas 17:1. Zuchten en treuren is een noodzakelijke plicht voor de volgelingen van de Heere. Maar droevig zal de rekening zijn voor hen die er oorzaak toe geven. "Het zou hem nutter zijn, dat een molensteen om zijn hals gedaan ware, en hij in de zee geworpen, dan dat hij één van deze kleinen zoude ergeren."

- (2.) Sommigen zijn trots op hun schandelijk leven. Zij behoren niet bij Sions treurenden. "Want de goddeloze roemt over de wens zijner ziel; hij zegent de gierigaard, hij lastert den Heere", Psalm 10:3. Het geweten van de mens is van nature ongevoelig, maar door te zondigen als gewoonte wordt zij dicht geschroeid. Daardoor komen ze tot zondigen met vermetelheid en met een opgeheven hand. In plaats van beschaamd te zijn, beroemen zij zich in hun goddeloosheid. Onder de wet moesten zulken gedood worden. "Maar de ziel, die iets zal gedaan hebben met opgeheven hand, hetzij van inboorlingen of van vreemdelingen, die smaadt den Heere, en die ziel zal uitgeroeid worden uit het midden van haar volk", Num. 15:30. In het Nieuwe Testament lezen wij: "Want zo wij willens zondigen, nadat wij de kennis der waarheid ontvangen hebben, zo blijft daar geen slachtoffer meer over voor de zonden, maar een schrikkelijke verwachting des oordeels, en hitte des vuurs, dat de tegenstanders zal verslinden", Hebr. 10:26, 27. Over zulken behoren wij te treuren. De wenende profeet zegt: "Zult gijlieden dan nog dat niet horen, zo zal mijn ziel in verborgene plaatsen wenen vanwege de hoogmoed, en mijn oog zal bitterlijk tranen, ja van tranen nederdalen", Jer. 13:17.
- (3.) Anderen schertsen over de zonden van hun tijd, ze hebben er een bepaald vermaak in er van te horen. Zij behoren niet tot Sions treurenden. Die dat doen, kweken de ongerechtigheid aan, door te tonen dat zij er genoeg in hebben. Zij zijn dwazen in Gods ogen. "Elke dwaas zal de schuld verbloemen", Spr. 14:9. De praktijk van die mensen is een kenmerk van het verworpen geslacht. "Dewelken, daar zij het recht Gods weten, namelijk dat degenen, die zulke dingen doen, des doods waardig zijn, niet alleen ze doen, maar ook mede een welgevallen hebben in degenen, die ze doen", Rom. 1:32. Zij, die zich vermaken in de ongerechtigheid die God haat en waarover zij die God vrezen zuchten, moeten zijn van een gesteldheid, die lijnrecht staat tegenover de natuur van God en Zijn volk.
- (4.) Anderen zijn niet bezwaard onder de zonden van hun tijd, maar geven zich over

aan walgelijke onverschilligheid. Ze zijn als Gallio, die zich van deze dingen niets aantrok. Zij behoren niet tot het zuchtend volk. Als de wandaden van anderen hen echter schaden in hun eigen belangen, dan zijn zij er zeer gevoelig onder en dan beginnen zij er tegen te roepen. Maar als de wandaden van anderen hen persoonlijk geen kwaad doen, hoe God er ook door getergd wordt en wat voor smaad zij ook op de godsdienst werpen, daar trekken zij zich niets van aan. Zij zeggen: Wat hebben wij er mee te maken? Zij worden beschreven door Elihu: "Vanwege hun grootheid doen zij de onderdrukten roepen, zij schreeuwen vanwege de arm der groten. Maar niemand zegt: Waar is God, mijn Maker, die de psalmen geeft in de nacht?" Job 35:9, 10. Zij die dit zeggen zijn Christus' vijanden, omdat zij Zijn vrienden niet zijn. "Wie met Mij niet is, die is tegen Mij, en wie met Mij niet vergadert, die verstroot", Matth. 12:30. Het zal met hen gaan, zoals het met Gods vijanden ging: "Zo dan omdat u lauw zijt, en noch koud noch heet, Ik zal u uit Mijn mond spuwen", Openb. 3:16.

- (5.) Sommigen zijn alleen ontsteld over de gruwelen van hun tijd, maar zuchten niet en roepen niet uit voor het oog van God. Zij kunnen niet gerekend worden onder Sions treurenden. Zij komen op tegen de zonde en protesteren bij mensen ertegen. Maar hun geweten getuigt, dat zij in de binnenkamer voor God niet ernstig zuchten en kermen over alle de gruwelen. Dit is niet goed te maken met een vertoning van woorden. God kent het hart en zoals het hart is, zo is de man.

Het tweede gebruik is tot vermaning.

Doe uw ogen open en merk op, in welke zware tijd wij leven en hoe droevig de toestand is van het geslacht van deze dagen: de zonde breekt aan alle zijden uit. Het is nu een tijd van zuchten en kermen. Laat het uw zorg zijn om gevonden te worden onder hen die oprecht God vrezen, Sions treurenden.

1. Wek uzelf op tot een nauwere wandel met God, als vrucht van het opmerken van de gruwelen van onze dagen. Zij, die niet meer dan normaal waakzaam zijn in een tijd, waarin het volk vervalt en wegzinkt in het moeras van zonden, moeten vrezen dat zij zelf ook van de been zullen raken. "Omdat de ongerechtigheid vermenigvuldigd zal worden, zo zal de liefde van velen verkouden", Matth. 24:12. Als een dubbele wacht gezet wordt waar het gevaar het grootst is, dan wordt een dubbele ijver vereist in zo'n tijd. Laat de overmaat van zonde van deze tijd zijn als olie in de vlam van uw liefde en ijver voor God, om ze des te heviger te laten branden. "Het is tijd voor den Heere, dat Hij werke, want zij hebben Uwe wet verbroken; daarom heb ik Uwe geboden lief, meer dan goud, ja meer dan het fijnste goud", Psalm 119:126, 127.

2. Pas op dat u geen deel neemt aan hun boze werken, maar blijf op een afstand van alle gemeenschap met de onvruchtbare werken van duisternis. Velen verontschuldigen zichzelf in dingen, die niet goed zijn, met te zeggen dat vele anderen er geen bezwaar tegen maken. Maar dit behoort voor u een reden te zijn om tot een tegenovergesteld besluit te komen. U behoort zo te redeneren: Als er zovelen zijn die Gods wet achter hun rug werpen op allerlei gebied, moet u zich er zoveel te meer voor behoeden om niet te worden weggevoerd met de stroom. En dat u van de wil van God niet zal afwijken, want Hij heeft reeds zovele vijanden. Christus zegt tot u: "Wilt gijlieden ook niet weggaan?" In zulke tijden zijn er vele wegen, waardoor het volk de besmetting van de gruwelen van anderen oploopt. Daarom moet u des te meer de wacht houden en hiervoor oppassen.

3. Wek uzelf op om een zorg te hebben voor de openbare eer van de Heere Jezus, die u verschuldigd bent te geven. Zeg met David: "Want de ijver van Uw huis heeft mij verteerd, en de smaadheden dergenen, die U smaden, zijn op mij gevallen", Psalm

69:10. God zegt in zo'n tijd: "Wie is met Mij?" Wij hebben goede redenen Zijn zijde te kiezen, en Zijn eer dierbaar voor ons te achten, Die Zijn kostelijk bloed niet te dierbaar achtte voor ons. Toen de oorlog van de hemel werd verklaard tegen de aarde, maakte Hij de vrede; Hij werd Immanuël: God met ons. Zullen onze zielen nu niet verbonden zijn om Zijn zijde te kiezen, in de oorlog van de aarde tegen de hemel?

4. Wek uzelf om begaan te zijn met het lot van de zielen die omkomen en met een zinkend land. Als wij iets weten van de schrik des Heeren, dan hebben wij het nu te gemakkelijk. Onze ingewanden hebben te weinig medelijden, anders zouden wij onszelf niet verontschuldigen omdat wij te weinig acht slaan op de zware tijd en droevige toestand. Het is een niet te verontschuldigen nalatigheid en traagheid om onze zorgen te bepalen tot onze eigen belangen onder zulke nijpende omstandigheden. Zo deed David niet, want toen hij zeer ontroerd en bedroefd was over zijn eigen val, kermde hij: "Doe wel bij Sion naar Uw welbehagen, bouw de muren van Jeruzalem op", Psalm 51:20.

5. Probeer met uw grootste kracht, iedereen op zijn eigen plaats, de vloed van goddeloosheid te bedwingen. Volg het voorbeeld van David, want hij "heeft gezegd tot de onzinnigen: Weest niet onzinnig en tot de goddelozen: Verhoogt de hoorn niet", Psalm 75:5. Waak er voor, ook maar in de geringste mate uw goedkeuring te geven aan de gruwelen van de tijd. Integendeel, keur ze scherp af als u enig medelijden hebt met de zielen van zondaren en als u niet wilt medewerken tot hun verharding en verderf. En omdat u zorg hebt voor uw eigen ziel, heb dan zorg voor de zielen van anderen.

6. Zonder u af tot ernstige overdenking van de droevige toestand en van de zware tijd. „Zo zal mijn ziel in verborgene plaatsen wenen vanwege de hoogmoed en mijn oog zal bitterlijk tranen", Jer. 13:17. Overweeg in welke benauwende engte de kerk en de godsdienst is gebracht, door het heersen van ongerechtigheid. Hoe het koninkrijk van de satan bloeit en vooruitgaat, in het midden van het gebied van Christus, en wat het einde moet zijn van deze dingen, als u nagaat wat de Schrift bedreigt en wat de gewone weg van de Voorzienigheid is.

7. Wees met de toestand bezig, niet alleen in het gebed in het gezin, maar kom er mee in het eenzaam gebed, waar u de zaken met de grootste vrijheid aan den Heere mag voorleggen. Laat uw oog daar uw hart op een bijzondere wijze in beweging brengen, en stort tranen over uw eigen zonden en over de zonden van anderen. Ja, het is zeer noodzakelijk, dat u voor uw eigen toestand en voor de toestand van anderen, zekere tijden afzondert tot buitengewoon gebed. Als u dat wilt doen, dan zal uw arbeid zeker niet tevergeefs zijn.

Ik zal u enkele motieven noemen, waarmee ik ernstig bij u wil aandringen om de droevige toestand van onze dagen ter harte te nemen.

1. Een begenadigde ziel is een heilige ziel, die openbaar komt. Maar een overheersende zelfliefde, waardoor de mensen alleen aan hun eigen begeerlijkheden willen voldoen en waardoor hun zorg zich alleen bepaalt tot wat in hun eigen belang is, dragen een zwart merkteken van een onherboren staat. De apostel spreekt van zulken en zegt dat in de laatste dagen, wanneer zware tijden ontstaan: "de mensen zullen zijn liefhebbers van zichzelf, meer liefhebbers der wellusten dan liefhebbers Gods", 2 Tim. 3. De Heere Jezus heeft gezegd: "Zo iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf, en neme zijn kruis op en volge Mij", Matth. 16:24. Het zielsverlangen en de zorg van hen, die God hun Vader mogen noemen, is, dat Zijn koninkrijk kome. Wie een kind is van het huisgezin van God, en enig belang heeft in zijn voorrechten, moet noodzakelijk belang stellen in de bloei van dat gezin en in de

vernietiging van het koninkrijk van de duivel. Het koninkrijk van de duivel legt met alle macht toe op de verwoesting van het koninkrijk van God. Pas op voor de eigenliefde van Simon de tovenaer, tot wie de apostel Petrus zeide: "Gij hebt geen deel of lot in dit woord, want uw hart is niet recht voor God", Hand. 8:21.

2. Groot is de smaad, die God aangedaan wordt door de gruwelen van onze dagen. God is een vriendelijk en genadig God geweest voor dit land, want Hij heeft ons het evangelie gegeven, wat verborgen is gebleven voor vele volken, die groter waren dan wij. Maar toch hebben gruwelen de overhand, als in een land van duisternis. Hij heeft het evangelie lange tijd onder ons doen wonen en hoe hebben wij het beantwoord? Voor alle moeite, die Hij aan ons heeft besteed, zijn wij als een wijngaard, overgroeid met doornen en bedekt met netels en zijn muur is afgebroken. "Want de Naam Gods wordt om uwentwil gelasterd onder de heidenen", Rom. 2:24. Hij heeft ons vrede gegeven en overvloed van de goede dingen van dit leven en wij zijn tegen Hem opgerezen. Het zilver en het goud zijn Zijne, het koren en het vee, onze gezondheid en onze kracht, wij zijn Zijn schuldenaren voor iedere ademhaling. Evenwel zijn al deze weldaden opgeofferd aan 's mensen begeerlijkheden en gebruikt om er mee tegen God te strijden en Hem te verlaten. Wij hebben Zijn wetten onder onze voeten vertreden, Zijn evangelie veracht en Zijn inzettingen verwaarloosd. Als er enig gevoel was van Gods grootheid of van dankbaarheid voor zovele zichtbare zegeningen, dan zouden wij zuchten en kermen over al de gruwelen, die in ons midden worden bedreven.

3. Groot is het gevaar waarin menige ziel verkeert, door deze gruwelen. „Want de toorn Gods wordt geopenbaard van de hemel over alle goddeloosheid en ongerechtigheid der mensen, als die de waarheid in ongerechtigheid ten onder houden", Rom. 1:18. Hoe drijft de satan in deze dagen een grote menigte van arme zondaren naar het verderf? Men kan met een half oog een donkere wolk van toorn zien hangen boven het hoofd van menigéén, die aan één of andere gruwelijke zonde verkleefd is. Zulken kunnen niet zuchten of treuren over zichzelf. Zij zien het gevaar niet waarin zij zich bevinden en zij willen het niet zien of geloven, hoewel het hun gezegd is. Of anders zijn zij zó onder de macht van hun begeerlijkheden, dat zij vermetel boven de afgrond zweven en zeggen: "Het is buiten hope, neen, want ik heb de vreemden lief, en die zal ik nawandelen", Jer. 2:25. Dit mag anderen bewegen, over hen te zuchten en uit te roepen.

4. Groot is het gevaar voor het opkomend geslacht. Zij komen in een droevige wereld, in een snel afgaande tijd. Tot welke diepte zal het tegenwoordige geslacht gezonken zijn voor hun kinderen opgegroeid zijn, als niet een sterke hand tussenbeide komt? Wie weet het? Het geslacht dat nu de ladder beklimt, is erger dan hun vaders. De wonderen, die de Heere deed voor Zijn volk, toen zij in de ijzeroven waren, zijn tegenwoordig zo goed als uit de gedachten verbannen. Zij, die daarvan getuige waren, zijn heengegaan en een geslacht, dat Jozef niet gekend heeft, is opgekomen. De verbondsreformatie van deze kerk en van ons volk verdwijnt langzamerhand uit hart en hoofd. Een godsdienst, die los is van Jezus Christus en van de Geest van God, wordt ingevoerd. De vloed van onzedelijkheid rijst hoe langer hoe hoger. O, zucht en ween over al de gruwelen van onze dagen, terwille van het opkomend geslacht, opdat zij er niet mee besmet worden.

5. Groot is het gevaar van de oordelen Gods, die als zwarte wolken over het land hangen vanwege deze gruwelen. Een vloed van gruwelen is een voorloper van een vloed van oordelen over land en volk. Let op wat de treurende profeet zegt: "Gij hebt ze geslagen, maar zij hebben geen pijn gevoeld; Gij hebt ze verteerd, maar ze hebben geweigerd de tucht aan te nemen; zij hebben hun aangezicht harder gemaakt dan een steenrots, zij hebben geweigerd zich te bekeren. Maar ik zeide: Zekerlijk, dezen zijn

arm, zij handelen zottelijk, omdat zij de weg des Heeren, het recht huns Gods, niet weten; ik zal gaan tot de groten en met hen spreken, want die weten de weg des Heeren, het recht huns Gods; maar zij hadden tezamen het juk verbroken en de banden verscheurd. Zoude Ik over die dingen geen bezoeking doen, spreekt de Heere, of zoude Mijn ziel zich niet wreken aan zulk een volk als dit is?" Jer. 5:3-5,9. Hoe langer algemene oordelen worden uitgesteld, hoe zwaarder ze zullen zijn wanneer zij komen. Wie zo de staat van het land beschouwt in deze dagen, in verband met de vroegere en tegenwoordige roepende zonden, die allen samen van ons geëist zullen worden, en wie er op let wat de Heere in Zijn Woord bedreigt tegen zo'n geslacht, die kan niet anders dan met angst bevangen worden.

6. Hoewel er vele gruwelijke daden in het land bedreven worden, die ons bekend zijn, toch zijn er vele gruwelen, die bedreven worden zonder dat wij het weten of er van horen. Die wij weten, geven voldoende redenen om te zuchten en te kreunen, en die wij niet weten moeten de redenen van onze droefheid vermeerderen. Wanneer vele zonden uitbreken en aan het licht komen zoals in onze tijd, zo mogen wij er zeker van zijn, dat vele misdaden plaats hebben, die niet door de zon beschenen zijn. Maar deze liggen open voor God en zij alle zijn als zware gewichten, die gezonken zijn op de plaats waar de zonde gedaan is, en zij zullen te voorschijn komen om getuigen te zijn tegen onboetvaardige overtreders.

7. Onze zonden zullen de oorzaak zijn van de komst van oordelen over ons. Daarom zijn wij des te meer verplicht om kennis te nemen van de toestand zoals die nu is. Wij allen hebben de weldaden doorgebracht, geen recht gebruik gemaakt van onze dag van genade en door hardheid van hart de Heere aangezet om ver van ons te gaan en het geslacht waaronder wij leven over te geven, om van kwaad tot erger door te gaan. De overtuiging hiervan mag ons dringen om te zuchten en uit te roepen over alle de gruwelen van onze dagen. En als sommigen weigeren ervan overtuigd te worden, wees er zeker van, dat zulken zullen gedwongen worden de schuld te erkennen, wanneer God zal komen om Zijn twist te twisten.

8. Als u niet zucht en uitroept over de gruwelen van deze dagen, zo kunt u niet ontkomen aan de schuld, die daardoor op dit geslacht rust. Ook zult u dan niet de straf ontgaan die daarom aan hen zal worden opgelegd. Kijk naar de tekst en het verband waarin hij voorkomt. In dit geval zal zwijgen voor toestemmen worden gerekend. U zult worden gerekend te hebben toegestemd in al de smaad, die God is aangedaan door dit geslacht. In zover u niet zucht en uitroept over al de gruwelen, geeft u uw stilzwijgende goedkeuring te kennen. "Hebt geen gemeenschap met de onvruchtbare werken der duisternis, maar bestraft ze ook veeleer", Ef. 5:11. Zo zullen de ongerechtigheden van anderen op uw rekening worden gezet en u zult dezelfde last moeten dragen. Let op het oordeel, dat uitgesproken werd over hen, die het teken niet ontvingen. "Maar tot die anderen zeide Hij voor mijn oren: Gaat dóór door de stad achter hem, en slaat; ulieder oog verschone niet, en spaart niet; doodt ouden, jongelingen en maagden en kinderkens, en vrouwen tot verdervens toe" Zeg daarom niet: Wat kunnen wij doen? Hier is wat u moet doen: zucht en kerm vanwege alle deze gruwelen!

9. Er zal nooit één ernstige zucht, die u doet of één ernstige traan, die u stort over deze zonden, verloren zijn. God let er op en zal ze in gedachtenis houden. Vandaar de woorden van de psalmist: "Leg mijn tranen in Uw fles; zijn ze niet Uw register?" Psalm 56:9. Let op de aandacht die de Heere schonk aan enkele oprechten, wiens droefheid des harten over de gruwelen van het geslacht, in wiens midden zij leefden, hen tot elkaar deed zeggen: "De Heere merkt er toch op en hoort, en daar is een gedenkboek voor Zijn aangezicht geschreven voor degenen, die den Heere vrezen en

voor degenen, die aan Zijn naam gedenken", Mal. 3:16. Het alziende oog let op de geringste liefde-blik, die Zijn vijanden slaan op de gruwelen die bedreven worden, zoals gebeurde toen de Edomieten geweld pleegden tegen Israël, Obadja:12. Zo min als God dat vergeten is, zo min zal Hij het zuchten en weeklagen vergeten van Zijn vrienden over deze gruwelen.

10. Zuchten en treuren over de gruwelen in een land, zijn bekwamer om ze verminderen dan u denkt. Zij die zuchten en kermen voor de Heere wegens de gruwelen van anderen, zullen tenslotte hun beste vrienden of hun grootste vijanden blijken te zijn. Gebeden en tranen zijn de wapens van de kerk en zullen, vroeg of laat, hun uitwerking laten gelden.

In één woord, de zuchten en klachten van het volk des Heeren zijn soms middellijke oorzaken van de genezing van overtreders om ze af te keren van hun ongerechtigheden. Sions treurende weeklagen achter de Heere en de Heere zal de klachten van Zijn volk horen. Als die Geest van gebeden werd uitgestort, dan mochten wij iets goeds verwachten, namelijk dat zondaren werden afgewend van hun gruwelen. Maar als de gebeden dit gelukkig gevolg niet hebben, dan zal de uitslag zijn dat vermetele zondaars worden weg gestoten, zoals in het geval van Sodom, waar de stroom van gruwelijke zonden werd gestopt. Het is het beroep dat Gods volk doet op de hemelse vierschaar en u kunt er zeker van zijn, dat het niet zal worden afgewezen.

11. Wees er van verzekerd, dat uw zuchten en weeklagen tot uw persoonlijk voordeel zal zijn, hoe het ook gaan mag. Zij, die een christelijke droefheid hebben over de zondige toestand van anderen, zal het des te beter gaan wat betreft hun eigen omstandigheden. Vandaar dat David gezegd heeft: "Mij daarentegen aangaande, als zij krank waren, was een zak mijn kled, ik kwelde mijn ziel met vasten", Psalm 35:13. Hij vervolgt in vers 22: "Heere, u hebt het gezien, zwijg niet; Heere wees niet verre van mij." U die nu in deze zondige tijden uw plaats inneemt onder hen, die zuchten, zal behoren bij de getekenden, in de tijden van oordelen en gerichtten.

Het derde gebruik is tot troost.

Ik zal de leer bewijzen dat zij voor wie zondige tijden zware tijden zijn, waardoor zij zuchten en weeklagen, door Jezus Christus zullen getekend zijn tot hun veiligheid wanneer de tijd van gerichtten zal aanbreken.

Mijn eerste werk tot troost is u aan te tonen, de betekenis ervan dat Christus een teken tekent op het voorhoofd van Zijn zuchtend en bedroefd volk.

1. Christus tekent dat volk en geeft daarmee te kennen, dat Hij in deze zondige tijd, bijzonder acht op hen slaat en ziet op hun gedrag. "Doch u hebt enige weinige namen ook te Sardis, die hun klederen niet bevlekt hebben en zij zullen met Mij wandelen in witte klederen, overmits zij het waardig zijn", Openb. 3:4. Ze zijn verborgen volk van Hem. Het belangrijkste gedeelte van hun moeilijke en zware oefeningen heeft plaats in de eenzaamheid. Maar zij uiten nooit een zucht of klacht, of Hij weet het. Hoewel zij verborgen zijn tussen een menigte, toch is geen van hen door Hem vergeten.

2. Door hen te tekenen, erkent Hij hen als de Zijnen. "En zij zullen, zegt de Heere der heerscharen, te dien dage, die Ik maken zal, Mij een eigendom zijn, en Ik zal ze verschonen, gelijk als een man zijn zoon verschoont, die hem dient", Mal. 3:17.

Hij erkent hen als de Zijnen:

- Hij erkent ze als Zijn en Zijn Vaders dienstknechten, terwijl anderen door Hem worden aangemerkt als dienstknechten van hun begeerlijkheden en als dienstknechten die hun eigen persoonlijk werelds belang najagen.

- Hij erkent hen als Zijn vrienden, die Zijn zijde gekozen hebben in de oorlog, terwijl anderen Zijn vijanden zijn, die Zijn wachtwoord en kenteken niet hebben.
- Hij erkent hen als Zijn schat, die Hij beschermt en bewaart, terwijl anderen verloren gaan. Hoewel zij het uitvaagsel van de wereld zijn, toch zijn zij Zijn juwelen, dierbaar in Zijn ogen.

Hij verklaart door een teken op hun voorhoofd, dat zij de Zijnen zijn en dat heeft betrekking op:

- (1.) De tegenwoordige tijd, waarin de gruwelen het land overstromen, terwijl God geduld oefent. De treurende Sions zijn in zo'n tijd geneigd te denken, dat zij vergeten zijn.
- (2.) De toekomstige tijd, waarin de oordelen het land zullen overstromen. Dan zal Hij hen voor de Zijnen erkennen. "Dan zult u wederom zien het onderscheid tussen de rechtvaardige en de goddeloze, tussen die, die God dient en die, die Hem niet dient", Mal. 3:18. Wanneer de toorn van God zal uitbreken als een vlam, dan zal Hij op hen zien met een oog van welgevallen, als op de Zijnen.
- (3.) De tijd die ligt tussen het heden en de toekomst, wanneer oordelen en gerichten zullen losbreken. Want het teken, dat Hij eens op hen heeft gezet, zal altijd op hen blijven. Hoewel zij door een moeilijke tijd heen moeten, Hij zal hen als de Zijnen erkennen.

3. Door hen te tekenen, verzekert Hij hen, dat Hij hen zal beschermen, wat er ook gebeurt. Zij zullen veilig zijn als Gods eigen volk, dat is getekend tot bewaring en veiligheid.

(1) In verband hiermee mogen wij in het algemeen opmerken:

- Uitkomst in gevaren is soms het deel van Gods treurend volk. Noach zuchtte in een zondige tijd en God stelde hem veilig in een zware tijd. Er was een ark bereid voor hem en zijn gezin, toen de zondvloed kwam en het gehele mensdom van de aarde werd weggeveegd. God kan een schuilplaats openen voor Zijn volk, wanneer de wereld wordt verzwolgen in een uiterste chaos van verwarring en wanorde. Als wij zien op de voorzienigheid van God, dan zal men nooit kunnen zeggen dat er een schot in het wilde wordt gedaan op de wereld. In een regen van kogels kan geen enkele treffen, dan die waarop de Voorzienigheid zijn bestemming heeft geschreven. "Aan uw zijde zullen er duizend vallen, en tienduizend aan uw rechterhand; tot u zal het niet genaken", Psalm 91:7.
  - Zeer vaak zijn er verzachtende omstandigheden in hun ellende, wanneer die hen overvalt. Wanneer zij de beker moeten drinken, dan zal het zijn van de rand en niet van de bodem of de droesem. Wanneer zij onder de roede moeten doorgaan, zal slechts een zwakke slag hen treffen.
  - Zij zullen vrij zijn van de prikkel van het oordeel. Zij zullen kalmte van binnen hebben, hoewel het van buiten stormt. Wanneer anderen geslingerd worden door vrees in hun binnenste en schrik van rondom en het schuldige geweten een alarm zal doen horen in hun zondige borst, dan zal Gods volk een feest hebben in het gevoel van Zijn goedheid of in het rusten op Zijn belofte.
- (2) Meer in het bijzonder beschermt hij hen voor: (deze verzekering wordt door het teken gegeven)
- *Ten eerste*, voor openbare en algemene ellenden en verdrukking in de tijd. God wil sommigen van Zijn volk wegnemen vóór de dag des kwaads, zoals Hij deed met de goede koning Josia. Anderen wil Hij bewaren wanneer de oordelen komen, zoals Hij deed met Lot, die uitgeleid werd uit Sodom vóór de verwoesting kwam en met Jeremia, die bewaard werd vóór de gevankelijke wegvoering naar Babel.

Of, wat ook hun deel zal zijn in de algemene ellende, zij zullen zich verblijden in de Goddelijke gunst, in de schuilplaats van het verbond der genade, dat een verbond des vredes is voor allen die er de hand op hebben gelegd. Dit ervoer Jeremia: "De Heere zeide: Zo niet uw overblijfsel ten goede zal zijn! Zo Ik niet, in tijd des kwaads en in tijd der benauwdheid, bij de vijand voor u tussenkome", Jer. 15:11. Josia ontving een belofte van te zullen sterven in vrede, maar hij stierf in de strijd, 2 Kon. 22:20. Hij stierf vóór de vijanden het land overstroonden. De belofte stond vast. Wat meer is, zij sterven in vrede als zij sterven in een verzoende staat met God in Christus, afgezien van de tijd waarop zij sterven. Zij doen een goede ruil, die van de aarde worden genomen om de hemel binnen te gaan als hun schuilplaats, ongeacht de tijd wanneer zij worden opgenomen.

- *Ten tweede.* Het teken is hen gegeven voor de grote dag, wanneer de gramschap Gods in volle mate zal worden uitgegoten op de goddeloze wereld en het volk des Heeren zal ingaan in de vrede. "En zij zullen, zegt de Heere der heirscharen, te dien dage, die Ik maken zal, Mij een eigendom zijn", Mal. 3:17. Geen enkele drop van die gramschap zal op hen vallen. Zij zullen ingaan, om te beërven al die zegen en gelukzaligheid, die hun Verlosser voor hen verwierf, tot de prijs van Zijn bloed. Dan zullen zij een zielsverrukkende: uitnodiging horen, want "alsdan zal de Koning zeggen tot degenen, die tot Zijn rechterhand zijn: Komt gij gezegenden Mijns Vaders, beërft het koninkrijk, hetwelk u bereid is van de grondlegging der wereld", Matth. 25:34.

De redenen, waarom Christus Zijn zuchtend en treurend volk tekent, zijn in het kort de volgende:

1. Zij zijn de vrijgekochten van Hem. Hij heeft hen Gode gekocht door Zijn bloed. En Zijn Geest, Die in hen is, toont het bloed, dat op hen is gesprenkeld. Daarom kan geen verderf hen overkomen.

2. Hij heeft hen lief, Hij heeft hen lief gehad met een eeuwige liefde. Hij heeft hen tot Zich getrokken met banden der liefde en koorden der goedertierenheid. Hij zal hen liefhebben tot het einde toe. In alle hun benauwdheden is Hij benauwd, en Hij zal zorgen voor hun troost en bewaring.

3. Zijn eigen eer is gemoeid met hun bewaring en veiligheid, opdat de wereld mag zien, dat zij een goede Meester dienen. En wat hun aangaat, dat zij zich niet tevergeefs hebben gesteld tegen een afvallig geslacht.

Ik zal eindigen met het maken van een paar gevolgtrekkingen.

Merk op uit alle deze dingen, dat niemand verliezer zal zijn, wanneer hij in Christus" handen is, hoe bezwaard hun harten ook zijn voor Zijn Naam en zaak. De borden zullen worden verhangen, zoals wij lezen in Jes. 65:13,14: Daarom zegt de Heere, Heere alzo: Zie, Mijn knechten zullen eten, doch gijlieden zult hongeren; zie, Mijn knechten zullen drinken, doch gijlieden zult dorsten; zie, Mijn knechten zullen blijde zijn, doch gijlieden zult beschaamd zijn; zie, Mijn knechten zullen juichen van goeder harte, maar gijlieden zult schreeuwen van weedom des harten en van verbreking des geestes zult u huilen."

Uit dit alles kunnen wij zien, dat oprecht wandelen, zeker wandelen is, in de meest benauwde tijden. Het is beter te zuchten en te kermen met het overblijfsel, dan blij te zijn en te juichen met de menigte in de tijd van afval onder een afkerig geslacht. "Het zal den rechtvaardige welgaan, maar den goddeloze zal het kwalijk gaan. Die met tranen zaaien, zullen met gejuich maaïen."

